

# **Badische Landesbibliothek Karlsruhe**

**Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe**

**Bibel, vom Jahr 1105: Prophetencodex - Cod. Reuchlin 3**

**[S.l.], [12. Jahrh.]**

Ezech.

[urn:nbn:de:bsz:31-64884](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-64884)

ויהי בשלשים שנה ברביעי בחמשה לחוש  
 ואנן סתור הגולה על נהר כפר נפתחו השמים  
 ואראה מראות אלהים והנה בתעון שנים  
 לזמן ראשונה חלקיה בהנארכא פטריא  
 דאנתיא בבית מקדשא בעורתא תחות  
 אנתיא בפלות ליליא בקר מעלני סהרא  
 בזמי יאשיה כראפון מלך שבטא דבית  
 יהודה בתמיה בחמשה לרחא אמר נביאי  
 ואנא בעגלותא על נהר כפר אית פתחו פטריא  
 וחזית בחזית נבואה דסרת על חזית קר  
 שכינפא רגל בחמשה לחוש היא השתה  
 החמשים לעלות המלך יחביו בחמשה  
 לרחא היא שת אחמישיתא לעלות מלכא  
 נוכחיה היה רבר יהוה אל יחוקאל בן  
 בוז הבקו בארץ פשרים על נהר כפר ותמי  
 עליוסם קר יהוה ויהוה פיתגס נבואה מוק  
 לעים יחוקאל ברחי כהנא בארעא חזק  
 קב תינצנת ואיתמלל עימיה במדינתא רע  
 ככרא על נהר כפר וסרת עלוהי פמן רוח  
 נבואה מוק י וארא ויהוה לוח סערה באה  
 מן הצפון ענן צדל ואש מתלקחת וטעם לו  
 פביב ומתוכה בעין החשמל מתקד האש  
 וחזית והארזח עלעולא אתי מן הצפון  
 ענן רב ואשתא משתלהבא ויהוה רא ליה  
 סח כח ומע עננא ומע עלעולא כענן  
 חשמלאי מע אשתא ומתוכה דמות ארבע  
 חיות ויה מראיהן דמות ארבע חיות ומצות  
 דמות ארבע בידן ורין חזונותן דמות  
 אינשא לקין וארבעה פנים לאחת וארבע  
 כנפים לאחת להן וארבעה אפין לאחד  
 וארבעה אפין לכלחד וחד שותת עשר  
 אפין לכימתא חדא מיתגין אפיא דארבע

ב  
 כל חמשה  
 עשר  
 שנים  
 נבואה

בתלמי ושבע שנים לעלות יהוה ויהוה  
 שבטא רב זה בתרי עשר מרחין בעמון  
 וחמשה לרחא רבני אויל מרחין מלך  
 רב בשנת מלכותיה יתחש יהוה מלך  
 שבט רב יהו ואפיק ויהו בעדת אמורי  
 ודבר אתו טבות ויתו את כסאו מעל  
 לכסא מלכים אשר אתו בכלל ומליל  
 עימיה פיתגמיז תקעו ויהבית מרסיה  
 מעל לכסאו מלכא דעומיה בכלל  
 וטנה אתבגרי כלאו ואכל לחם לפניו  
 תמיד כל ימי חינו ושני ית לפרו  
 איסוריה ואכל לחמא קרמיה פירא  
 כל ימי חינוהי וארחתו ארחת תמיר  
 נתנה לו מאת מלך בכל דבר זוס בזמן  
 שזוס מותו כל ימי חינו ושמונתיה  
 שמונת תרילא מתהבין ליה מן  
 זוס מלכא דבכל פיתגס זוס  
 בזמיה ער זוס מותיה  
 כל ימי חינוהי

ב  
 כל  
 שנים

פניו פסוקא וירמיה אלה ש פ פ  
 פסוקא דסופרא ל  
 בלתי נקלה דחכמה הנקלה הנצב וירכבו השכונה  
 רצה הירוק וכאן עבדו דרדיו המעוס  
 טות נושע בושלת והשלה השכם מלאכה  
 חלול דרס נחמס השמיע ללים בבו

ב  
 ב



מדין שיתן וארבעה אפיו ארבעה צפון  
 להרא וארבעה צפון לכל חד וחד שיתן עשר  
 צפון לכל אפא ואפא שיתן וארבעה צפון  
 לביהיתא חדא חדא שיתן צפון ארבעה צפון  
 מאתן והמטות והמטות אפיו והגליהם  
 וסודו וסודו להם כבא רל על ונצנים  
 בעין טושת קל והגליהו והגליהו כותן  
 ופרסת והגליהו כפרסת ריגליהו וסגל  
 והגליהו עליו במה כותן והגליהו בעין  
 מצות וידן ארם מכות כנפיהם על  
 ארבעת רבעיהם ופניהם וכנפיהם סבב  
 לארבעתם וידן כיד ארבעה צפון  
 מנחות צפיהו על ארבע מטרותיהו למות  
 בהו גופיהו דאיש ארבעה כרובי אמתות  
 רקיעא דעל רשותו ושיקו על חפץ ער  
 סופא למיתק על אתר רשותא ארבעה  
 חכמיה עבר מידיהו ואפיהו תפיהו  
 שתי לארבעתיהו חכרת אשה אל אחיה  
 כנפיהם לא יסכו בלבם איש אל עבר פיו  
 וכו' ויכתו חרא עם חרא צפיהו לא  
 מתחזקו במיניהו בידהו לחבל אפוא  
 אולא חכמת פניהם פני ארם ופני ארם  
 אל חכיהו לארבעת גופו שור מחסיהו  
 לארבעתו פני שור לארבעתו חכמת  
 אפיהו אפי איצטא חפץ ארבעתו  
 ממינהו לארבעתיהו חפץ חרא אפיו  
 מטיאלא לארבעתיהו חפץ משדא  
 לארבעתיהו ופניהם וכנפיהם פרידת  
 מלמעלה לאיש שנים חכרת איש  
 ושנים מכסות את גופיהו חכמת אפיהו  
 תפיהו פריסן מלעלה לחרא כרוב  
 מכותן חרא ותחתן מכסות את צפיהו

ידא זמירא  
 מדיחא לקבי  
 חוביהו דהיכין  
 כרוביהו לקביה טהור  
 ביום חיהו לארבעתיהו  
 מדי על ספודיהו  
 על ספודיהו  
 למיניהו כר  
 אמאלא  
 10

ואיש אל עבר פיו וכו' אל אשה חיהו  
 טביה חרוח לכות ילכו רל יסכו בכות  
 ובידא לקביל אפא אולא אפא חיהו  
 תמן רעוא אוליו לא מתחזקו צפיהו  
 חסות חיות מד ארבעתיהו אש  
 בערות כמראה חפידים היאמתותם  
 בין חיות ונצנה לאש וכן האש יצא  
 ברק חיות בידיהו חיותיהו כמותן  
 דאישא בערו כחיהו בעוריא אשתא  
 משותף חכמת בין ביהתא חיהו אש  
 לאשתא וכן אשתא אפא ארבעה  
 וחיות רצוא ושות כמראה חכרת  
 ובידיהו חכמת אפיהו חיהו למעט רעת  
 ריבניהו דאשה טביה חיהו צפיהו  
 על אפיהו כנפיהו עשא למיניהו חיהו  
 ויפקו את עוריהו ומיניהו חיהו חיהו  
 בידיו ברקא ונרא חיות חיהו חיהו  
 אחד בארץ אצל חיות לארבעתיהו  
 וחיות מדיחא חיהו חיהו חיהו  
 כמילדע להם שמיא בספר מדיחא  
 לארבעה אפיהו ונראה חיהו חיהו  
 ומעטיהם בעין פרישט חיות אחד  
 לארבעתם ונראיהם ומעטיהם כנפיהו  
 חיהו חיהו חיהו חיהו חיהו חיהו  
 ועובריהו בעין חיהו חיהו חיהו חיהו  
 לארבעתיהו חיהו חיהו חיהו חיהו חיהו  
 חיהו חיהו חיהו חיהו חיהו חיהו  
 בכותן ילכו לא יסכו בכות על אשה  
 מטרותיהו מדיחא חיהו חיהו חיהו חיהו  
 במיניהו חיהו חיהו חיהו חיהו חיהו חיהו  
 ונצנה מלאת עינים סבב לארבעתיהו  
 וחיהו חיהו חיהו לקביל חיהו חיהו חיהו



ורחליו אישן ונבחהו מלך עמון כח מן  
 לארבעתהו ובלכת הדין לכו האופנים  
 אנים ובהנשא החיות בעל הארץ עשא  
 האופנים וכפית ל בירחיתא חליו גלגליא  
 לקבליהו ובאתרמא בירחיתא אבמילע  
 רום טמא מתרמין גלגליא על אשר  
 יהיה טמא חרוח ללכת ילכו טמא חרוח  
 ללכת והאופנים ינשאו לעביתכ כי חרוח  
 החיה באופנים על אתר דהוי טמא חרוח  
 למיח אולין לתמו רשעא למיח וצלגליא  
 מתרמין לקבליהו ארי כרוח בירחיתא  
 בגלגליא בלכתם לכו ובעמדם מעמדו  
 ובהנשאכ מעל הארץ ינשאו האופנים  
 לעמיתם כי חרוח החיה באופנים בגלגליא  
 אולין ומיקמחון קמין ובאתרומחון  
 במילע רום טמא מתרמין גלגליא  
 לקבליהו ארי כרוח בירחיתא בגלגליא  
 וזכות על ראשי החיה רחיע בעין חרוח  
 הנרא נקו על ראשחם מלמעלה וזכות  
 על רישו בירחיתא רחיעא בעין גלגליא  
 מוכו על רישחון מלעלא ותחת חרוח  
 כנפיהם ושרות אשה אל אחתה לאיש  
 טמא נכסות להנה ולאיש שתיכסמכות  
 להנה את גמותיה ותחת רחיעא גמותהו  
 מכוחו חרא לקבל חרא לפראתרמין  
 מכסמן לחיו ולחרא בירחין מכסמן לחיו  
 טמא חרוח ואטמיע את קול כנפיהם  
 בקול מים רבים בקול שרל בלכתם קול  
 המולה בקול מחנה בעמדם תרבינה  
 כנפיהם וטמיעית ית קול גפיהו בקלמיו  
 פגאון בקל מן קדם עדי במחכחיו קל  
 מלחיהו כד מרו ומכרכו ותרובתהו

קמא מלך עלמא בקל משורת מלאכו  
 מרובא במקמחון משתקו גפיהו מן קדם  
 דכירא וחי לול מעל לרקיע אשר עריאטם  
 בעמדם תרבינה כנפיהו ובזמן דחוי רשעא  
 קרוביהו לאטמיעא ובירא לעבדוהו ככין  
 ישרא חרוח קלא ומיטמיע מעלה רחיעא ועל  
 רישחון במקמחון משתקו גפיהו מן קדם  
 דכירא ומעל לרקיע אשר על ראשם  
 כמדאה אכן ספר זכות ככא ועל זכות  
 הככא רכות כמדאה ארס עליו מלמעלה  
 ומיעלה רחיעא ועל רישחון בחיו אכן  
 טמא זכות כורסא ועל זכות כורסא  
 זכות בחיו אינשא עליו מלעלא  
 וארא בעין השמל כמדאה אטבית לה  
 ככין כמדאה מתמו ולמעלה ומראת  
 מתמו ולכיתה ראית כמדאה אש ונה לו  
 פקס וחזית בעין השמל אכחיו אשתא  
 בעלה פקס חיו וקר דלא אכלא עניא  
 למיחיו ולא איפשר לאיכתכלא ביה  
 ולעלא וחיו קר דלא אכלא עניא לחיו  
 ולא איפשר לאיכתכלא ביה ולרע חותמ  
 כחיו אשתא וחזית אליה פקס כמדאה  
 הקשות אשר יהיה בענו ביום הגשם כן  
 מדאה הנגה סכס הוא מראה רכות  
 ככור יתה ואראת האפל על פני ואטמיע  
 קול מדבר בחיו קשותא חרוח בעניא  
 כוכבא רמטר אכן חיו ויהורא פקס  
 הוא חיו רכות קרא דגל וחזית ואיטמיעית  
 על אפי וטמיעית קל דמיתמלל  
 ויאמר אלו בן ארם עמד על  
 רגליך ואדבר אתך ואמר לי בר ארם  
 קום על רגליך ואימליל עמך ותבא בי

62



וזו כאשר דבר אל ועמידע על רגלי  
 ואשמע את מדבר אלי ועלתבי רוחאנא  
 דמליל עומי ואקמתע על רגלי ושומעית  
 דמיתמלל עומי ואמר אלי בן אדם  
 שלח אעני אתך אל בני ישראל אל בני  
 המדרים אשר מדרו בי המה ואמתם פשעו  
 בי עד עצם היום הזה ואמר לי בן אדם שלח  
 אנא אתך לות בני ישראל לות עממי אסורבנא  
 וסריבו על מימרי אינן ואכהתחזמררו  
 במימרי עד כן וכן אהרין והבנים קשו  
 פנים וחזקו לב אעני שלח אתך אלהם ואמת  
 אלהם כה אמר ארבי יהוה ומיתקרו בניא  
 אינן חציפי אפין ותקיפי לבא אנא שלח  
 יתך לחתחון ותימר להון כן ארבי אהים  
 והמה אם ישמעו ואם יחדלו כי בית מדר  
 המה ודעו כי נבוא היה בתוכם ואינון  
 אם יקבלו או לפן ואם יתמצעו מלמחטי  
 ארי עם מסרבן אינן וידעו רבבי אהוה  
 ביניהון ואתה בן אדם אל  
 תירא מהם ומדבריהם אל תיראמי סרבו  
 וסלבו אתך ואל עקרבם אתה ושם  
 מדבריהם אל תירא ומפניהם אל תחת  
 כי בית מדר המה ואת בן אדם לא תחל  
 מינהון ומפתגמיהון לא תידחל ארי  
 מסרביו ומקשו לקבלך ובג עמא דע  
 ועובדיהון ומן לעקרבין את יתיב  
 מפיתגמיהון לא תידחל ומן קרמיהון  
 לא תימבר ארי מסרבין אינן ודברתי  
 את דברי אלהם אם ישמעו ואם יחדלו  
 כי בית מדר המה ותתנבית פיתגמי  
 נבואתי להון אם יקבלו או לפן ואם  
 יתמצעו מלמחטי ארי עם סרבן אינן

ושמעתי  
 כן  
 כן

ושמעתי  
 כן

ואתה בן אדם  
 שמע את אשר אעני מדבר אליך אל  
 תהי מרי בבית המדר פנה פד ואמל  
 את אשר אעני עמן אליך ואת בן אדם  
 שומע ית דאנא ממיל לעמד לא תהי  
 סרבן כעמא סרבנא ארכון נפשו ופלי  
 ית דאנא תהיב לך ואראה והנה יד  
 שלוחה אל והנה בן מעלת כפר וחזית  
 ותארכות יד דמיטשתא לצר לחות ותא  
 ביה מעלת ספרא ופרש אתה ופני ותא  
 בתובה פנים ואחור וכתוב אליה דעם  
 והנה והי ופרס יתה לקרמי והיא מתנא  
 מאפיה ומאחוריה מה דהוה מן ע  
 שיריה ומא דעתך למיהו בסופא  
 וכתוב בה דאם יעברון בית ישראל על  
 אוריתא ושלסון בהון עממיא ואם  
 יעברון ית אוריתא יסוף מיעהון אריא  
 ודורבא ותניחא  
 ויאמר אלי בן אדם את אשר תמצא  
 אכול אכול את המעלה הזאת ולך תר  
 אל בית ישראל ואמר לי בן אדם ית  
 המיתתהב לך קביל מא רכתוב מעמיתא  
 הדא ואיזיל ואיתנבי על בית ישראל  
 ואפתח את פי ויאכלני את המעלה הזאת  
 וארכנות ית נפשו ואחכמני מאוסת  
 כמגלתא הדא ויאמר אלי בן אדם  
 בטע תאכל ומיעד תמלא את המעלה  
 הזאת אשר אעני נתן אליך ואכלה והנה  
 בפי כרבש למתוק ואמר לי בן אדם  
 נפשו תשבע ומער תימלי אסתקבול  
 מ ארכותוב כמגלתא הדא ואנא יהי  
 לך וקבילתה והון פיתגמיהא בפומי

י בן  
 ושמעתי  
 כן

3



כל פיתגמי ראימיהל עימד קביל בליבך  
 ובאודנך שמע ולך בא אל הגולה אל  
 בני עמד ודברת אליהם ואמרת אליהם  
 כה אמר אדני יהוה אם ישמעו ואם יח  
 יחלו ואותא אוהל לות בני גלות לות  
 בני עמד ותתנבי להו ותימר להו מירון  
 אמר יי אדום אם יקבלו אלפן ואם  
 יתמצעו מלמחטו ותשאני רוח ואשמע  
 אחרי קול רעש גרול ברוד כבוד יהוה  
 מן קומי ותלתי רוחא ושמיעת בתרו  
 קל ויעפג ומשבחיו ואמרו ברוד יקרא  
 ויקרא אתר בית שבתתיה וקול בני הח  
 החיות משוקת אשה אל אחתה וקול  
 האופנים לעמתם וקול רעש גרול וקול  
 גפוי ברמת אנקשן חר לחור וקול גלגליא  
 לקבליהו וקל ויעפג ורוחנש אתג א  
 ותקחני ואלך מר בחמת רוחי ויד יהוה  
 עלי חזקה ורוחא נשלתני ונפכתני ואולית  
 בפרר בתקוף רוחי ונבואה מזקק עלי  
 תקיפת ואכזא אל הגולה תל אביב היטבים  
 אל נהר כבד ואשר המיה ושבים שום  
 ואשב שום שבעת זמרים משמים בתוכם  
 ואתיות לות בני גלותא לתל אביב ותבין  
 על נהר כבד ונחית ביציהו ואינון יתבין  
 תמן ותביעת תמן שבעה זמיר שתוק  
 ביציהו ויהי מקצה שבעת זמיר  
 ויהי דבר יהוה אלי לאמר ויהוה מסוף שג  
 שבע אוזמין ויהוה פיתגם גבו מזקק עמי  
 למימר בן אדם עפה בתקוף לבית ישראל  
 ושמעת מפלי דבר והזהרת אתם ממני בר  
 אדם מליף מנתק לבית ישראל ותקביל  
 ממזמירי פיתגם ותזהר יתקוון מלמחטו

כרב ש פל ויאמר אלי בן אדם לך בא  
 אל בית ישראל ודברת בדברי אליהם  
 ואמר לי בן אדם איתא אוהל לות בית  
 ישראל ותתנבי בפיתגמי גבואתי להו לי  
 לא אל עם עמקי שפה וכבדו לשון אמה  
 שלוח אל בית ישראל ארו לא לות עם  
 עמקי מלל תקירו לשון את שלוח  
 לאתנבאה אלהין על בית ישראל לא  
 עמים רבים עמקי שפה וכבדו לשון  
 אשר לא תשמע דבריהם אם לא אלהם  
 שלחתך המיה ושמעו אליך לא לות  
 עממין מנאון תקיפי ממלל ותקורו  
 לשון דלא תשמע פיתגמיהו אילו  
 לחתהו שלחתך ואינון יקבלו מינך  
 ובית ישראל אינם אקים לשמע אלי  
 כי כל בית ישראל חוקי מצח וקשר  
 לב המיה ובית ישראל לא יכזב לקבלא  
 מינך ארו לית אעון עכו לקבלא לעמדי  
 ארו כל בית ישראל חציפי אפיו ותקפו  
 לבא אינון הנה נתתי את פניך חוקים  
 לעמת פניהם ואת מצחך חוק לעמת  
 מצחם הוא יתבית יתאפך תקוף כקביל  
 בית אפיהו ותת בית עינך חסון כקביל  
 בית עיניהו כשמייר חוק מצח עמדי  
 מצחך לא תמרא אותם ולא תחת מכני  
 מפניהם כי בית מירי המיה במא רכ  
 רשמיה אפקיה משינרא מן יתבית  
 ית בית עינך לא תידחל מיעהו ולא  
 ותבר מן דמיהו ארו עם פרבון  
 אעון ויאמר אלי בן אדם את כל א  
 דברי אשר אדבר אליך קח בלבבך  
 ובאודנך שמע ויאמר לי בן אדם ית

ואסיפ

ספין  
והא גמיר

ויאמר אלי ה בטע בסיפריא וסיפוחון עמד לך את כל  
 דברי וראה שר דק דאנטיס נכטליס



קדמי באמרו לרשע מות תמות ולא  
 היה לנו ולא רצית להזהיר רשע מדבר  
 הרשעה לחייתו הוא רשע בעונו ומתווננו  
 מדרך אבקש בדאמרת לרשעא מדרך  
 תמות ולא אזהרתהי ולא מלילתא לאחרא  
 רשועא מאורחיה דרשעא לקומינתיה  
 הוא רשועא בחוביה למות דמיה מן יחך  
 אתבע ואתה כי הוהרתה רשע ולא שב  
 מרשעו ומדרכו הרשעה הוא בעונו ו  
 ממות ואתה את נפשך הצלת ואת אר  
 ארי אזהרת רשועא ולא תכל מחוביה  
 ופי אורחיה דרשעא הוא בחוביה ימות  
 ואת את נפשך שחבתא וכשוב צדיק  
 מצדקו ועשה עול ונתתי מבטול לפניו  
 הוא ממות כי לא הוהרתו בחטאתו ומות  
 ולא תזכרנה צדקתו אשר עשה ודמו מן  
 אבקש וכד ייתוב ובאה מוכותיה ויעביר  
 שקר ואמת תקבלת חובין קדמוהי הוא  
 ממות ולא מדרכו ובנותיה דעבר דמיה  
 מן דרה אתבע ואתה כי הוהרתו צדיק  
 לבלתי חטא צדיק ומואלא חטא חטוניה  
 כי גוהר ואתה את נפשך הצלת ואת ארי  
 אזהרתא ובאה בריל דלא למחטו צדיקא  
 והוא לא חטא מיחא מחל ארי אזהרת  
 ואת את נפשך שחבתא  
 ותתי על שם יה יהוה ויאמר אלי קובצא  
 אל הבקעה ושם ארבו אתך ושחת עלי  
 תבן רוח צדקה מדק יתפכך אמר לך  
 עיניך ואקום ואצא אלי הבקעה והנה שם  
 כבוד יהוה עמד בכבוד אשר דאית על  
 מוך כבוד ואפל על פני וסמית ומקשרת  
 לבקעתא והא תפון יקרא רלי שרי בקרא

101

20<sup>m</sup>

צדקתו

ואמר לי קום  
מן אבקע

רוחי על נהר כבר וארשת שחבתא  
 אפי נבא בי רוח ותעמיד על רגלי  
 ודבר אתי ויאמר אלי באהפך בתוך  
 ביתי ועלת כי רוחא ואקמת עליה  
 ופי לעיני ואמר לי עול אוטמד בע  
 בית ואתה בז ארס הנה מתו עליה  
 עבתיס ואסרוך בהם ולא תלא מתוכם  
 ואת בד ארס הא גוהרת מיתגמי עלך  
 סאסור גרילן ואסרון בהין ולא תפוק  
 בניהון ולשונך אהביק אל חכר  
 ואלמית ולא תהיה להבל אוט מוכיה  
 כי בית מיר המיה זל שכן אדביק חכר  
 ותישותיק ולא תהיה ליהו לגבי מוכותא  
 עכ פרכו אימון וכדבית את אפסחאת  
 פיר ואמרת אלהם כה אמר אדביק  
 השמע ישמע והחדל חדרל כי ביתמי  
 המיה וכמללותי עיני ארכיו ותנפשו  
 ותמר להיו בדך עמ אהים דמפלגת  
 אולפו ודמיתמגע ותמעע מלחטו ארי  
 עם סרכו אימון ואתה בז  
 ארס קח לך לבנה ונתת אתה לפני חקות  
 עליה עיר את ירושלים ואת בר אר כב  
 לך אבנא ותיתמו גתה קדמך ותעור  
 עליה קרנאת ירושלים ונתת עליו  
 מ צור ובנתת עליה רסק ושפבת עליה  
 סללה ונתת עליה מיתות ושים עליה  
 מריס פכבב עתה עליה בצורה ותבע  
 עליה פכבוב ותעבב עליה מליתא  
 ותשרי עליה משיחיה עילא אפסחון  
 סחור סחור ואתה קח לך מיתבת בריל  
 ונתת אתה קיד בריל ביט ובין העיר  
 והליתנה את פלג אליה והיתת במצור

4







ואמר ליהוה אלהיך מעור מיכלא  
 מדוע ויכלון מיכלא ביהוה במעור  
 ומא בצדו ובאישתמו ישתון למען  
 יחברו לחם ומים ושמין איש ואחיו ותמקו  
 בעונם בהיל דחבר לקון מיכלא ומישתו  
 ויפירו גבר ואחיו ויתמקון בחובותו  
 ואתה בו אדם קח לך חרב  
 חרה תער העלבים תקחנה לך ותעברת על  
 ראשך ועל זקנך ולקחת לך מאזן משקל  
 חלקים ואת בר אסקלך חרב חרפה  
 מספר עליה תיסקלך ותעבר על ראשך  
 ועל דיקתך ותיסקלך מוזננת דמתקל  
 ותפליטנן שלישית באור תבעור בתוך  
 העיר כמלאות זמי המצור ולקחת את  
 השלישית תכה בחרב פביבתיה השול  
 והשלישית תורה לרוח חרב אריה  
 אחריהם תולתא בעור את דלקטע קתא  
 כמי פולס יומי צמרא ותיסקלך ותולתא  
 תקטל בחרבא פחרנה ותולתא תבדר  
 לכל רוח רכרון ותבדרון ורקטלן ובחרבא  
 איצרי בתריהון ולקחת משם מעט בכ  
 במספר וערת אותם בכנפיה ותיסקל  
 מתמן זעיר במיצו ותער ותהון בכנפיה  
 ומהם עוד תקח והשליכת אותם אל תוך  
 האש ושרפת אותם באש מלע תצא אש  
 אל כל בית ישראל ומינהו עוד תיסקל  
 ותירמי ותהון לעז פורא ותוקיד ותהון בעורא  
 בכיו מיניה תיפוק אשתא על כל בית ישראל  
 מה אמר ארצי יהוה ואת  
 מושלם בתוך הגנים שמתי וסביבתיה  
 ארצות כוד אל ה אהים רא ורושלקבע  
 עממיא שריתה וסח סח לה מדועתא ותמר

ל  
 ואל  
 חוק  
 חרב  
 חרב

65

את משפטי לרשעה מזהגים ואת  
 חקתי מן הארצות אשר בביבתיה  
 כי במשפטי מאסו וחקתי לא הלכו  
 בהם ואשמאת בת דיעה למחבתו  
 מן עממיא ואת קמיה מן מדועתא  
 דבחרנהא ארי בדיע קצו וקמיה  
 לא הליכו בקון לבן בה אמר  
 ארצי יהוה יעו המעבדים מן הגוים אשר  
 סביבתים בחקתי לא הלכתם וארצי  
 משפטי לא עשיתם ובמשפטי הגוים  
 אשר סביבתים לא עשיתם ביוצרי  
 אלהים חלת דחבתו מן עממיא  
 דבחרניכוו בקמיה לא הליכונות  
 דיע לא עברתו ובנימוסו עממיא  
 דבחרניכוו לא עברתו לכובה אמר  
 ארצי יהוה הנני עליך גב אמי ועשית  
 בתוכך משפטים לעני הגוים בכין  
 בר אל ה אהים האנא שלחתי עיר  
 אף אנא ואעמד בציד פורענות דיעו  
 לעני עממיא ועשית כן את אשר  
 לא עשית ואת אשר לא אעשה ממנה  
 עוד יעו כל העבדים ואעמד בקינת  
 ולא עברית ותדר לא אעמד וכוונת  
 עוד חקבל תועמדין  
 לבן אבות ואכלו בעים בתוכך ובנים  
 ואכלו אבתם ועשית כן שפטים  
 וחירותי את כל שאריתך לכל יהוה  
 כליו אבהו מכלוב שר בעיהו בעדונתו  
 מכלוב שר אכהתהו ואעמד ביד  
 פורענות דיעו ואיבדו מתל שאר  
 עמיק לכל רוח לבן חיאני נאם  
 ארצי יהוה אכלא יעו מקדשו אשר

ל  
 חרב  
 חרב

ל  
 חרב  
 חרב

ל  
 חרב  
 חרב

לן לא ביע בייכ וסיו המנבם רשעו מוסר כס ליען  
 שובו ד יניש הבדיק סור פרעה למענבם  
 לבן כל כן וסיו מוע בוע מוכי אותם חלובם יתנם  
 וקעדי טוא הגן הזכרם ליעם סכחת אוכל אתם  
 פלישתה עוד זרים חרב ונבדריע אביו כדית באט נשאת







ובמתא יצרונו בדיל רחמי רבו ויצדון אוג  
 איצור יכון ויעברו ויבטלו טענותכו ויתקטפו  
 חניפיכם ויתמחו עבדיכו ונפל חלל  
 בתוכם וירעתם כי אני יהוה ויתרמז חסליו  
 בעיניו ותידעו ארי אנא יי והותירתי בהיות  
 לכם פליטי חרב בגוים בהורותיכם בארצות  
 ואשאר במי יהוה לבון משוחכי חרבא בעממיא  
 באית בדור יכו במדינתא וכלו פליטיכם  
 אתי בגוים אשר גשבו שכ אשר גשבותי  
 את לבם הוונה אשר כל מעלי ואת עיניהם  
 יהם חונות אחרי גלוליהם ונקטו בפג  
 בפניהם אל הרעות אשר עשו לכל תועבתיהם  
 וירבו ממשחכיכו ורחלתי ביני עממיא  
 ראשית ביאו לתמן רחבית את ליבדון  
 טפשא דסטא מבתר פולחני ות חינו  
 ענייהו דטעאה בפר טענותהו וירצחו  
 ויהו חזו על בישתא דעברו לכל תועבתהו  
 ודעו כי אני יהוה לא אל חנם דבר ע  
 לעשות להם הרעה הזאת וידעו ארי אנא  
 יי לא למגן גרית במימרי למיעבד להו  
 בי שתא הרא כה אמר ארצי יהוה  
 הכה בכפר ורקע בדגל ואמר אחא לכל  
 תועבת רעות בית ישראל אשר בחרב  
 ברעב ובדבר יפלו כל איי אהים טענותיך  
 חפוס בדגל ואימר נוי על כל תועבתא  
 בי שות בית ישראל רב חרבא בפפנא ובמותא  
 ותצוון הרחק בדבר ומות והקרוב בחרב  
 יפל והנשאר והנצור ברעב ומות וכליתי  
 חמתי בק רחיק במות ומות ודקרוב בח  
 בחרבא ותקטול ודאישתאר ודועול לברמי  
 צמרא בפפנא ומות ומחול רועי בהו וירעתם  
 כי אני יהוה בהיות חלליהם בתר גלוליהם

10m

בית  
במדי

ב  
בית  
במדי

זה אשר יבטלו טענותי ויבטלו טענותי ויתקטפו  
 חניפיכם ויתמחו עבדיכו ונפל חלל בתוכם

סביבת מוכחתיכם אל כל צבעה רפה בכל  
 ראשי ההרים ותחת כל עץ רענו ותחת כל  
 אלה עבתי מקום אשר נתנו שכר וחינוח  
 לכל גלוליהם ותידעו ארי אנא יי במי יהוה  
 קטליהו בגל פיגור טענותהו כחרטות  
 איצוריהו על כל רמא מנטלא בכל רישי  
 טמריא ותחת כל אילן עבוק ותחת כל  
 בוטמא מעפיא אתר דיהבי תמו קורבנו  
 לפולחן לכל טענותהו ונטיתי את ידי  
 עליהם ונתתי את הארץ שממה ושממה  
 ממדבר דבלתה בכל משבתיהם וירעו  
 כי אני יהוה וארים יתמחת גבורת עליהו  
 ואיתו מן ארעא לצרו ואישתממו ממדי  
 דבלת בכל מותבניהו וידעו ארי אנא יי  
 ויהי דבר יהוה אלי לאמר ויהוה  
 פגמתי עי לי ואמה בו ארבה אמר  
 ארצי יהוה אל ארמית ישראל קץ באהדי  
 על ארבע כנפות הארץ ואת בר אבלי  
 יי אקים לארעא ריט קיצא מטאמסת  
 פורענות קיצא למיתי על ארבע רוחו  
 ארעא עתה הקץ עליך ושלחתי אפיבך  
 ושפטתך בדרכיך ונתתי עליך את כל  
 תועבתך בעו מפת פור ענות קיצא למיתי  
 עליך ואשלח רוגלי בך ואתפרע מיבך  
 באורחתיך ואיתון עליך וכל תועבתך  
 ולא תקום עיני עליך ולא אחמל בדרכיך  
 עליך אתו ותועבתך בתוכה סהו וירעם  
 כי אני יהוה ולא יחוס מימתי עליך ולא  
 ארחם ארי חוב אורחתיך עליך איתון ופי  
 ופור ענות תועבתך בגניך יהוה ותידעו  
 ארי אנא יי כה אמר ארצי יהוה  
 רעה אחת רעה הנה באה כל איי אהים

כי יבטלו  
 חניפיכם  
 ויתקטפו  
 חניפיכם  
 ויתמחו  
 עבדיכו  
 ונפל חלל  
 בתוכם

בית  
במדי

זה אשר יבטלו טענותי ויבטלו טענותי ויתקטפו  
 חניפיכם ויתמחו עבדיכו ונפל חלל בתוכם



בושת אבתיך בישתא הא אתיא קץ בא  
 באהקץ הקיץ אליך הנה באה קצא מטא  
 מטת פירענות קיצא למיתו עלך הא אתיא  
 באה העפירה אליך יושב הארץ בא  
 העת קרוב היום מהומה ולא הדר הרים  
 איתגלית מלכותא למיתו עלך יתב  
 בארעא מטא עידו תברא קרוב יום  
 איתגשא דלית לאישתיבא במצרי  
 טוריא עתה מקרוב אשפר חמתו עליך  
 ובליתו אפי בך ושפטתך כדרכיך ונתת  
 עליך את כל תועבתך בעז מקרוב אשפר  
 חמתו עליך ומחול רוגלי ביד ואיתפרע  
 מינך באורחתיך ואיתיון עליך נת כל  
 תועבתך ולא תחוס עיני ולא אחמול  
 כדרכיך עלך אתו ותועבתך בתוכך  
 תהינה וידעתם כי אע יהיה מיכה ולא  
 ויום מימרי ולא ארחם בחובי אורחתיך  
 עלך אתו ופירענות תועבתך בעיך  
 ותיון ותידעון ארי אנא לי איתגרי  
 עליכון מחא הנה היום הנה באה יצאה  
 הצפירה צץ המטה פרח הירון הא יום  
 פודענתא הא אתיא איתגלית מלכותא  
 צמח שולטנא הופע רישעא החמם  
 קם למטה רשע לא מהם ולא מהמונם  
 ולא מהמהם ולא נה בהם חטופיו קמו  
 ומסער רשועין לא מינהו ולא מבניהו  
 ולא מיתרגשותהו ולא מבני בניהו  
 בא העת הגיע היום הקנה אל ישמח וה  
 המוכר אלית אבל כי חרון אלכל המונה  
 מטא עידו תושלמת חוביו קרוב יום  
 פודענת חטאיו ובעא לא יהוי ומובצא  
 לא ידוי ארי רע מז קרמי על כל איתגשתיך

כי המוכר אל המוכר לא ישוב ועוד בחינם  
 חיותם כי חזון אלכל המונה לא ישוב ואיש  
 בעוני חיותו לא יתחוקו ארי מובצא לחימה  
 לא יתוב ועד דאינו חיינו ודרעו בעיתתהו  
 ארי נבוא מתנבן על כל איתגשתיך ולא  
 תיביו גבר בחובי נפשוה מתרעו ועד דאינו  
 קמיון בתי ובתא לא מתקפיו תקעו בתקוע  
 והבין הכל ואין הלך למלחמה כי חרות אלכל  
 המונה נפקין באצנות קרנא ומתקמובצא  
 וינא ולית דאזיל לקרבא ארי רע מז קרמי על  
 כל איתגשתיך החרב בחוזי והדבר והרעב  
 מבית אשר בשדה בחרב ומות ואשר בעיר  
 רעב ודבר יאכלנו חרבא מלכרא ומותא ונפ  
 ובצנא מלצור ובחקלא בחרבא איתקטל ודבקתא  
 בפנא ומותא ושי ציגיה ופלטו פליטיהם והיו  
 אלה הרים ביוני הגאות כלם המות איש בעוני  
 ומשחבא ישת זכיו מינהו ויהיו על טוריא  
 ביוני חילא בלהו מנהמיו גבר בחובי נפשוה  
 כל הירום תרפינה וכל ברכים תלכנה מיכ כל  
 דריא יתשלח וכל רכוביא יתאשרו במיא  
 וחגרו שקים וכבתה אותם פלצות ואלכל פגם  
 בושה ובכל ראשיהם קרחה ומסרון בקיון  
 ומחפי מתהו איתגשתיך ועל כל אפיהו  
 בהתא וכל רישיהו מרט בספכ בחצות וע  
 ישליכו וזהבם לנדה יהיה בספכ וזהבם לא יוכל  
 להצילם ביום עברת יהיה נפשל לא ישבעו  
 ומעיהם לא ימלאו כי מבשול עונם היה בספח  
 בשוקתו ירמיו ורהבחו לכוסרן זהי בספח  
 ורהבחו לא יוכל לשונותהו ביום רתנא  
 נפשהו לא ישבעו ומיעניהו לא ימלאו ארי  
 לתקלת חוביו יקמי ועבי ערו לגאון שמידי  
 וצלמי תועבתם ושחציהם עשו בו עליונתת

20

עיון בקוסמי איש לביום יעבי



לתק לצהר וחירות מיקציה ליקר זהבתי ואינו  
 צלמי תועבתהון שיקו ציהון עברו ביה על  
 כן זהבתי להון לבוסרו ונתתי ביד הורים  
 לבו ולרשעי הארץ לעלל וחללה ואמכרתי  
 ביד רשעיו למיכר ולחייבי ארעא ויחלונתה  
 והסבתי פני מהם וחללו את צפוני וכו' כה  
 פריצים וחללה ואיסלית שכרתי מינהון  
 על ראחלונת ארעבת שוכנתי ויחלון  
 בה רשעיו ויחלונת עשה הרתוק  
 כי הארץ מלאה משפט רמים והעור מלאה  
 חמה עיבד שישלון ארי ארעא איתמלאה  
 חייבי קטול וקרתא איתמלאה חטופין  
 והבאתי רע גנים וירשו את בתיכם והשבת  
 גאון עוים ונחלו מקר שיהם ואיתמלאו  
 עממא ויחכנו את בתיהון ואבטול רבות  
 רשעיו ויחלון מקד שיהון קפדה בא  
 ובקשו שלום ואין איתקפדת מטאובעון  
 שלמא ולית הוה אלהיה תבא ושמועה  
 אל שמועה תהיה ובקשו חזון מעבי אהתוה  
 תאבד מכהו ועצה מוקנים תבר על תבר  
 חתי ובסודתא על בסודתא חתי ויבעו איתמלאו  
 מפפר ואוראה תפקוק מכהו ומילן מחכים  
 והמלך ותאכל ונשי אילבש שממה חזר  
 עם הארץ תבה לנה מדרכם אעשה אתם  
 ובמשפטיהם אשפטי וידעו כי אני יהוה  
 מלבא מתאבל ורבא ולבש צדו ודרי עמא  
 דארעא ותבהלו מאורחהון אעבד עימהון  
 ובנמוס יהון אתפרע מינהון וידעו ארי  
 אנא ויהי בשנה הששית בשש  
 בחמישה לחדש אני אושב בביתי וחקני  
 יהודה ושבים לפני ותפל עלו שוכר ארץ  
 יהוה והוה בשתא שתיתיתא בשתיתאה

וחללה  
 לעור  
 ב כן  
 צפוני  
 הקדש  
 בן  
 המעלות  
 ויחלון בה

א 4

ב 6

6

על בליג

18

בחמישה לחדש אני אושב בביתי וחקני  
 יהודה ושבים לפני ותפל עלו שוכר ארץ  
 יהוה והוה בשתא שתיתיתא בשתיתאה  
 כביתי וסבי בית זהודה ותבין קדמי ו  
 ושרת עלי תמזרח נבואה מוקני אהים  
 ואראה והנה רמות כמראה אש ממראה  
 מתניו ולמיטה אש וממתניו ולמעלה  
 כמראה זהר כעין החשמלה וחיות והא  
 רמות כחזו אשתא חזו יקר דלא יכלא  
 ענא למיחזו ולא אפשר לאיסתכלא  
 ביה חרע בחזו אשתא חזו יקר דלא  
 יכלא ענא למיחזו ולא אפשר לאיסתכלא  
 ביה ולעילא כחזו זהר דאבעו חשעו  
 וישלח תבנית דר ויקחני בעיצת ראשו  
 ותשא אתי רוח ביד הארץ ובין השמים  
 ותבא אתי ירושלמה במראות אהים  
 אלפתח שער הפנימית הפונה צפונה  
 אשר שוכ מושב כמל הקצאה המקנה  
 ואושוט רמות דר ואחדני בפער וישו  
 ובטלת יתי רוחא ביו ארעא ובין שמיא  
 ואעילת יתי לירוע בחזו נבואה ושרת  
 עלו מוקני במעילא דתרענא גזיאר  
 דפתח לציפונא דתמוז מותב צלב  
 קוצאתא דמרדכי וזנה שוכ כבוד אלה  
 נשר אל כמראה אש דאיתו בבקעה  
 והא תמוז שרי יקר אהא דישר מחזו  
 דחיותי בבקעתא  
 ויאמר אלי בוא ארס שאנא עיניך דרה  
 צפונה ואשא עיני דרה צפונה וזנה מצפון  
 לשער המזבח כמל הוה בבאה ואמר לי  
 בוא ארס וקח בען עיניך לאורח צפונה  
 חקפית עיניך לאורח צפונה והאמי עפונא  
 לתרעמד בחא צלב קוצאתא דרה  
 במעילא ויאמר אלי בוא ארס חראד

ל

ב 4

הקצאה

ב כן במראות וסיף בעצאת אהים יס



אתה מהם עשיתם תועבות גדולות אשר  
 בית ישראל עשיתם פה לרחוקה מעל מקדשי  
 ועוד תשוב תראה תועבת גדלת ואמר  
 לי בר ארם הא חזי את מאד אינני עבדך  
 תועבתי רכבתי רכבתי ושלח עבדך כא לא  
 לאתחקא מעל מקדשי ועוד תשוב  
 תיחזי תועבתי רכבתי רכבתי ויבא אתי אלפתח  
 החצר ואראה והנה חר אחר בקיר ואעיל  
 חזי לתרע ודתא נחית והא חזרא חר  
 בכותלא ויאמר אליו בן ארם חתר בן  
 בקיר ואחתי בקיר והנה פתח אחי ואמר  
 לי בר ארם חתר בעני בכותלא וחתרית  
 בכותלא והא תרעא חר ויאמר אליו בן  
 ארם בן ארם את התועבת הרעות  
 אשר הם עשיתם פה ואמר לי בר אעיל  
 וחזי את טעובתא בישתא דאינני עבדך  
 כא ואבא ואראה והנה כלתבנית רמש  
 ובתיה שקץ וכל גלגלי בית ישראל  
 מחקה על הקיר סביב סביב ועלית וחות  
 והא כל דמות דרחיש ובעירא שוקועין  
 וכל טעותא דפלחין להון בית ישראל  
 מצרית על בותלא סח סח ושבעים איש  
 מוקמי בית ישראל וזאנזיהו בן שפון עמד  
 בתכם עמדים לפניהם ואיש מקטרתי  
 בירוועתר עניו הקסרת עליה ושבעין צבא  
 מסכי ישראל וזאנזיהו קאים ביניהון  
 קיימין קומיהון ונבר מ חתימה דהסותא  
 בידיה ויסור עניו קסורתא פליק ויאמר  
 אלי תראית בן ארם אשר וקמי בית יע  
 ישראל עשיתם בחשה איש בחור רי  
 משבתו כי אמרע אין יהוה ראה אותם  
 עב יהוה את הארץ ואמר לי החזית

בר ארם רסכי בית ישראל עבדך בקבלא ונבר  
 באודרון בית משכבתי ארז אמרון לא  
 גלו עובדתי קמי רחיק לית יתבי ארעא  
 ויאמר אלי עוד תשוב תראה תועבות גדלות  
 אשר חמיה עשיתם ואמר לי עוד תשוב  
 תיחזי תועבתי רכבתי רכבתי ויבא אתי אלפתח  
 אתי אלפתח שער בית יהוה אשר אל  
 הצפונה והנה שם הנשים ישבת מבכות  
 את התמוז ואעיל חזי במעלנא חתרע  
 בית מקדש ארזי דפתח לי צפונא חזיתא  
 נשיא אתי ובעבדך ית תמוזא  
 ויאמר אלי תראית בן ארם עוד תשוב ת  
 תראה תועבות גדלות מאלה ואמר לי החזיתא  
 בר ארם עוד תשוב תיחזי תועבתי רכבתי  
 מאילון ויבא אתי אל חצר בית יהוה הסג  
 הפנימית והנה פתח היכל יהוה ביו האולם  
 ובין המזבח כעשרים חמשות איש צ  
 אחוריהם אל היכל יהוה ופניהם קדימיה  
 וחמיה משותחיהם קדימיה לשמש ואעיל חזי  
 לדרת בית מקדש ארזי צבא והא חתרע  
 חיכלא רזי בן ארם ובין מדבחה אכסרין  
 וחמשות אברא אחוריהון להיכלא רזי  
 ואפיהון לצדיצא והאינני מתחברין ס  
 סגרון למד וצחא לשוימשא ויאמר אלי  
 תראית בן ארם הנקל לבית יהוה מעשת  
 את התועבת אשר עשיתם כי מלאו את  
 הארץ חמס וישונו להבעיכני והנכם שלחם  
 את הזמורה אל אפס ואמר לי החזיתא  
 בר ארם חזעור לבית יהוה מלמעבד ית  
 בל תועבתי ארעא רכבתי ארזי מלו חז  
 ארעא חסופת ותבו לארעא קדימי והא  
 אעניו מיתו בדתא לאפיהון וצבא מעשה

בב  
בב



9

בחמה לא תחוס עיני ולא אחמול וקראו  
 באוני קול גדול ולא אשמע אתם ואת  
 אנא אעבד ברצו ולא יחוס מימדי ולא  
 ארחים ויצלחו קרמי בקל רב ולא אקבול  
 צלותהו ויקרא באוני קול גדול לאמר  
 פקדת העיר ואיש כלי משחתו בידו  
 ואכלו ואנא שמע קל רב למימר אתקדשו  
 רצמנו על קדמא וצד מז חיובו ליה בידה  
 והנה ששה אנשים באים מדרך שער  
 העליון אשר מפנה צפונה ואיש כלי  
 מפצו בידו ואיש אחר בתוכם לבוש  
 בדים והסת הספר במתנו ובאו ועמדו  
 אצל מובח הנחשת והאשיתא מלאמא  
 מחבליא בדמות צביון אתו מאורח פרא  
 עילאה הפתח לעיפונא וצד מז בידוריה  
 בידיה וצבא חרביניהו לבוש לבושין  
 ופינקס ספרא בחרציה ועליו וקמו בקטר  
 מדבחא רחשא וכבוד אלהי ישראל  
 בעלה מעל הכרוב אשר היה עליו מעל  
 מפתו הבית ויקרא אלהאיש הלבוש  
 הבדים אשר קסת הספר במתנו ויקר  
 אקאר ישראל איסתלק במרובא רהוה  
 שרי עלוהו בבית קדש קדש אנושא  
 מעיל לבית סקופת בית מקדשא וקרא  
 לצבא דלבוש לבוש אדפינקס ספרא  
 בחרציה ויאמר יהוה אלו עבד  
 בתוך העיר בקוד ירושלם והתליתו על  
 מצות האנשים הנאמרים והנאמרים על  
 כל התועבת הנעשות בתוכה ואמר לו  
 עבד בגו קדמא בגו ורוע ותירשום תוא  
 על בית עיי צבא רמת אנחיו ורמיתון  
 על כל תועבתא רמת עבדא בגוה ולא לה

ל

חביון

ת

ל

אלה ק  
בין ק

אמר באוני עבד בעיר אחרו והכו על  
 תחס עיניכם ואל תחמלו ויאילו שיתא  
 מלאכיא מחבליא אמר ואנא שמע עבד  
 בקדמא בתרוחי וקטלו ולא תחוס עיניו  
 ולא תרחמיו וקו בחור ופתו לה שותו  
 ונשים תהרגו למשחתו ועל כל אושא  
 עליו חבו אל תגשו ומי מקדשו תחרו  
 וחלו באנשים הזקנים אשר לפע הבית  
 כב עולים ובתולתא וטפלא ונשראמטו  
 לחבליא ועל כל צבא רעלוהו רשכתוא  
 לא תיקדבו ומבית מקדשי תשרחו וש  
 ושריאוב צבא סבא אר קדב ביקתא ויאמר  
 אלהם טמאו את הבית ומלאו את החצות  
 חללים צאו ויצאו והכו בעיר ואמר לחו  
 סאיכו זת ביתא ומלו זת דרתא קטילופו  
 וצפקו וקטלו בקדמא וחיוב הכותב ונשר  
 אני ואפל על פני ואועק ואמר אחא אני  
 יהוה המשחית אפה את כל שארית ים  
 ושר אל בשפקד את חמתך על ירושלם  
 והוה בקטלו ותהוון ואישתארות אנא  
 ואישתלחית על אפי וצחית ואמית  
 קביל בעותי לו אהים המ חביל את צבא  
 טאר אר ישראל במשפך זת חמתך על  
 ירושלם ויאמר אלי עו בית ישראל  
 ויהודה גדול במ ארמאר ותמלא ארץ  
 רמים והעיר מלאה מטחמי אמרו עוב  
 מחוה את הארץ ואין מהוה ראה ואמר  
 לו חובי בית ישראל ויחית קיפוב חמרא  
 לחרא ואותמלו את ארעא חמתי קטו  
 וקרתא איתמלו את אכטיות דין אר  
 אמרו רחוק לו זת חמתי ארעא ולית דא  
 צליא קיי וגם אני לא תחוס עיני ולא

10



אחמל רובם כראשם נתתי ואה אנא לא  
 זחום מומדו ולא אירחום פורענות חוכיהו  
 ברושיהו והבית והעד האיש לבוש  
 הפדים אשר הקסת כמתניו משיב רבר  
 לאמר עשיתי בכל אשר צויתני והא  
 גברא רלבוש לבושיה רפונקסא כחרציה  
 מתוב פיתגמא למימר עכרות כמא רפ  
 רפוקתני ואראה והנה אל הרקיע אשר  
 על ראש הכרובים כאבן ספיר כמראה הרים  
 כמא נראה עליהם וחזית והא ברקיעא  
 רעלוש כרוביא כאבן טובא כחזון רמות  
 כרוביא איתחזו עליהו ויאמר אל האיש  
 לבוש הפדים ויאמר בא אל בינות גלגל  
 אל תחת לכרוב ומלא חפניך גחלו אשר  
 מבינות לכרובים וזרוק על העיר ובאלעני  
 ואמר לגברא רלבוש לבושיה ואמר עול  
 לביני גלגל לתחת כרוביא ומלי חופני  
 עמדון ראשא מביני כרוביא וזרוק על  
 קרתא ועל אנא חזי והכרובים עמרים  
 מימיו לבית בבא האיש והעני מלא את  
 החצר הפנימית וכרוביא קיימין מדרום  
 לביתא כמישל גברא וענו אמיסתא א  
 איתמלי את חדרתא גינתא וירם כבוד יהוה  
 מעל הכרוב על מפתח הבית ומלא חליתא  
 העט והחצר מלאה את נעה כבוד יהוה ו  
 ואוסתלק וקרא רל בכרובא דהיה שרי  
 עלוה ושרא מעל לקביל סקופת ביתא  
 ואיתמלי ביתא ותענו אמיסתא ודרתא  
 איתמלי את חדרתא וקרא רל וקול כנפי  
 הכרובים נשמע עד החצר החיצונה בקול  
 אל שרי ברברו וקל כנפי כרוביא אשתמע  
 עד דרתא בריתא בקלא מן קדם שרי

ה"ה

ה"ה

ל"ה

במילתא ויהי כעונו את האיש לבוש  
 הפדים לאמר הן אש מבינת לגלגל מבינת  
 לכרובים ובא ויעמד אצל האופן והיה  
 בפקדותיה ית גברא רלבוש לבושיה למי  
 סב אישתא מביני גלגל מביני כרוביא  
 ועל וקס בסטר גלגל וישלח כרובא את  
 ידו מבינת לכרובים אל האש אשר בינת  
 הכרובים וישא ויתן אל הפני לבוש הפדים  
 ויקח ויצא ואושיט כרובא ית ידו  
 מביני כרוביא לאישתא רביני כרוביא ונמי  
 ויהב להפני רלבוש לבושיה ונמיב ונפיח  
 ודא לכרובים תבנית יד ארכ תחת כנפיהם  
 ואיתחזו לכרוביא דמות יד אינשו אתחזות  
 גפיהו ואר אה והנה ארבעה אופנים אצל  
 הכרובים אופן אחד אצל הכרוב אחר ואופן  
 אחר אצל הכרוב אחר ומראה האופנים  
 בעניו תרשוש וחזית והא ארבעה גלגלי  
 בסטר כרוביא גלגל חר בסטר כרובא חר  
 וגלגל חר בסטר כרובא חר וחזול גלגלי  
 בעניו אבן טובא ומראהם דמות אחד לארבעתם  
 כאשר והיה האופן בתוך האופן וחזוניהו  
 דמות חר לארבעתהו כמארהו גלגל כג  
 גלגל בלכתם אל ארבעת רבעיהם ילכו לא  
 יסבו בלכתם מן המיקום אשר יפנה הראש  
 אחריו ילכו לא יסבו בלכתם במחלהו על  
 ארבעה סיטריהו אלוהו ולא מתחזרו במחלהו  
 אלו לאתרא דמתפני קדמיה בתוהו אלוהו  
 ולא מתחזרו במחלהו וכל בשרם ונביהם  
 ויריחם וכנפיהם והאופנים מלאים עינים  
 סביב לארבעתם אופניהם וכל בשדהו וג  
 ונביהו ואשרתהו וכנפיהו וגלגליהו  
 עניו כח כה לארבעתהו וגלגליהו לאופנים  
 להם קרא הגלגל כאוני לאופני אלהו ותקרו

10<sup>m</sup>



גלגל אואנא שמע וארבעה פנים לאחד פע  
 האחד פע הכרוב ופע השני פע ארבעה פנים  
 פע ארבעה והרביעי פע נשר וארבעה אפיו  
 אחד אפיו חד אפיו כרובא ואפיו תינינא אפיו  
 אינשא ותליתא אפיו ארבעה ורביעא חד  
 אפיו נשרא ורביעו הכרובים היא החיה אשר  
 ראית בנהר כבר ואיתרמו כרובא אינון  
 בודמתא רחוקת בנהר כבר ובלכת המדבם  
 ולכו האופנים אעלים ונשא את הכרובים את  
 כנפיהם לרום מעל הארץ לא יסבו האופנים  
 ובהם מאעלים ובמיוזל כרובא אדלו גלגלי  
 לקיבליהון ובמיוזל כרובא ותגפיהון לא  
 לאיתרמא כמילרע לרום שמיא לא מתחזון  
 גלגלי אה אינון מקיבליהון בעמדם ועמדו  
 וכרובים ירומו אתם בירוח החיה בהם כב  
 במקמהון קיימו ובאיתרומיהון מתרמו 4  
 עמהון ארו כרוח בירמתא בהון ויעאמכור  
 יהוה מעל מפתו הבית העמד על הכרובים  
 ואיכתלק וקרא רוי דהנה שוח עלוהו מעל  
 לקיבל כקופת ביתא ושרא על כרובא ווע  
 וישאו המרובים את כנפיהם וירמו מז הארץ  
 לעינו בעאתם והאופנים לעינתם ויעמד שער  
 בית יהוה הקדמני וכבוד אלוהי ישראל עליהם  
 מלמעלה ונפולו כרובא את גפיהון ואיתרמו  
 במילרע לרום שמיא ואנא חווי במיפקהון  
 וגלגליא לקיבליהון וקם במעילנא דתרעבית  
 מקדשא דל מרנחאה וקד אקא ושרא  
 עליוהון מלעלא היא חיה אשר ראית  
 קחת אלוהי ישראל בנהר כבר ואדע כי  
 כרובים הנה אינון במימתא רחוקת תחות  
 וקד אקא ריעל בנהר כבר וירעית ארו כ  
 כרובא אינון ארבעה ארבעה פנים לאחד

בב  
הח

בב  
הח

בב  
הח

בב  
הח

20m

וארבע כנפיים לאחד ורמות ירו ארבעת  
 כנפיהם ארבעה ארבעה אפיו לחד ואי  
 וארבעה גפיו לחד ורמות ירו ארבעה  
 תחות גפיהון ורמות פניהם המיה הפנים  
 אשר ראית על נהר כבר מראית הוואות  
 איש אל עבר פניו ולכו ורמות אפיהון  
 אינון אפיה רחוקת עלנב חזויהו ואינון  
 כרובא לקיבל אפיה אולא ותשא ארצי  
 רוח ותבא אתי אל שער בית יהוה הקדמני  
 הפונה קדימה וזנה בפתח השער עשרים  
 וחמשה איש ואראו בתוכם את יאנוהו  
 בועזר ואת פלטיהו בנכנעו ושד העם  
 ונעלות יתי רוחא ואעילת ותילת עבית  
 מקדשא דל מרנחאה דפתח למרנחאה  
 והא במעילנא דתרעא עמרו וחמש אנשא  
 וחזית בוייהון ות יאנו בר עו ותפלגו בר  
 בנ רבבי עמיא ואמר אלי בן  
 אדם אלה האנשים החשבים אחוה עיני  
 ענת דע בעזר הזאת ואמר לי בר אדם  
 אליו גברי ארמח שביו למינכם ודמילכו  
 מלך מיט בקרתא הדא האמרים לא  
 בקדוב בנות בתים היא הכמר ואנחנו הו  
 הכשר דאמריו לא בקדוב למכנ בתין  
 היא חשיבאלנא בדודא ואנחא חשיביו  
 בגנה בכפרא רבשיל בגן דודא  
 לכו הנבא עליהם הנבא כו אדם בכז 4  
 איתנבי עליוהון איתנבי בר אדם ותפל  
 עליו רוח יהוה ויאמר אלי אמר כהאמר  
 יהוה כו אמרתם בית ישראל ונעלות  
 רוחכם אני ורעתיה ושדת עליו רובו  
 מן קיי ואמר לי אימיל כל צע יי כו אמ  
 אמרתו בית ישראל וראתו מחרהרין

בב  
הח



ודמיתק על לויכו קדמי גלון הדמיתם  
 חלליכם בעיר הזאת ומלא אתם חוצותיה  
 חלל אספתו קטליוכו בקרבת הדא  
 ומליתון שוקהא קטליו  
 לכוזה אמר ארני יהוה חלליכם אשר  
 שמתם בתוכה המה הבשר והיא הפיר  
 ואתם או צא מתוכה בכיוז אמוז  
 קטליוכו רשותו בנה אונו ובכסרא  
 והיא כרדא ותכוז אגלי מעה חרב  
 דאתם וחרב אבי עליכם נאם ארני  
 יהוה מן קדם דקטליו בחרב ארחתו  
 דקטליו בחרב ארחתו עליכוז אגלי  
 אהים והוצאת אתכם מתוכה וצתת  
 אתכם מן דרים ועשיתו בכם שפטים  
 ואגלי ותכוז מעה ואמקד ותכוז בך  
 ציכ און ואעמד בכון מרענות דיכוז  
 בחרב תפלו על גבול ישראל אשפט  
 אתכם ודעתם כי אני יהוה בחרבא  
 תתקטלו על תחום ארעא דיע אתמע  
 מעכוז ותירעון ארי אגלי יהוה לא  
 תהיה לכם לכיר ואתם תהיו בתוכה  
 לבשר אל גבול ישראל אשפט אתכם  
 והיא לא תהי לכוז כרוד אברם אתון תהון  
 בנה בכסרא דבטול בע דודא על תחום  
 ישדא אתפרע מיוכוז וירעתם כי אני  
 יהוה אשר בחוקי לא הלכתם ומשפט  
 לא עשיתם ובמשפטי העים אשר  
 מביבתכם עשיתם ותירעון ארואנא  
 וירבמיה לא הליסטון ורני לא  
 ערדתו וכנימוכי עמיא דבסרעקון  
 ערדתו והילכהבאי ופליטתו בוצתו  
 מת ואפל עלפני ואועק קול צולואמר

אהה ארני יהוה בלה אתה עשה את שארית  
 ושראל יהוה באיתגבוהתי ותלס ברב  
 מית ואישטתחית על אפי וצחית בקלוב  
 ואמרית קביל בעותי וז אדום גמרא ארת  
 עכור עים שארא דישרא  
 והי דבר יהוה אלי לאמר יהוה פנמ קני  
 על גב בוארם אחיד אחיד אנשי גאלתך  
 וכל בית ישראל בלה אשר אמרו להם ושב  
 ורושלם רחוק מעל יהוה לע תיא מענה  
 הארץ למורשה בר א אחד אחד איתש  
 קריכו וכל בית ישראל כולהו דאמריו להון  
 ותבי ורופ איתתקו מרחלמא רמי דילנא  
 היא יהיבא ארעא למירתה  
 לכו אמר כה אמר ארני יהוה כי הדחקתם  
 בצום וכי הפציתם בארצות ואחי להם  
 למקדש מעט בארצות אשר באו שם  
 בכיוז אמר בדכ צא וז אדום ארי ארחתו  
 לביני עמיא נארי בדרתיכוז במדינתא  
 ויהבית להון סמי כמשתאמינו לכיר  
 מקדשו ואינוז כוער במדינתא דאגליאו  
 לתמוז לכו אמר כה אמר ארני  
 יהוה וקבעתי אתכם מן העמים ואספרתי  
 אתכם מן הארצות אשר נפוצתם פחם  
 וצתתי לכם את ארמת ישראל בכיוז אמר  
 כד צא וז אדום ואיקריכו ותכוז פביני עג  
 מביני עמיא ואיכמשי ותכוז מן מדינתא  
 דאיתבדרתון כהון ואיתקו לכוזת ארעא  
 דישרא ובאו שומיה וחקירו את כל שקציה  
 ואת כל תועבתיה מינה ומעלת לתמוז  
 ומערתו ותכל שיקרצתא ותכל תועבתתא  
 מינה וצתתי להם לב אחור ויהוה חר שיה  
 אתו בקרבם והסודת את לב האבן מכל

לכו אמר וז מעט במסרא וישענתו חלליכם ומהחקים  
 וקצות המסל בהון חוכיכם אדליבו מקדשי ואש פוזתו  
 וקח לתמוז



מכשרם ונתתם להם לב כשר ואיתנו להחליב  
 דחיל דחיל דחיל אתו במעיהו ואיתבר לבא  
 דר ישעא דהוא תקיף כאמנא מבוס דחיל ואתו  
 להו לב דחיל קדמי למעבר ועותי למעו  
 בחקתי ולכו ואת משפטו ושמרן ועשו אותם  
 והו לי לעם ואני אתיה להם לאלהים כדיל  
 דמקמי ויבנו וית דינ יטרון ועבדון  
 יתהו ויהו קדמי לעם ואנא אהו להו לאק  
 ואל לב שקציהם ותועבתיהם לבם הדרום  
 בראשם נתתי נאם ארמי יהוה ובתר פולחן  
 שיקוציהו ותועבתיהו ליבדו וטעו פדענת  
 אורחיהו ברישיהו והבית אן איהם וטאו  
 הכרבים את כנפיהם והאופנים לעמיתם  
 וכבוד אלהי ישראל עליהם מלמעלה תעלו  
 ברחביא בצמיהו וגלגלא לקבליהו ומקד  
 אהא דיל עליהו מלעילא ועל כבוד טוה  
 מעל תוד העיר ויעמד על ההר אשר מקום  
 לעיר ואיסתלקו קראד מן דע קרפא ושרא  
 על טור ויתא דמנדח לקריתא ורוחנשאטע  
 ותבואנ כשדומה אל העולה במראה ברוח  
 אלהים ועל מעלי המראה אשר ראיתי  
 ורוחא בטלתי ואובלתי למד ונת ארע  
 כסדאל לות בטתא בתיא ברוחנבואה  
 רשות עלי מן קי ואיסתלק מיני חינוא  
 דחיתי וארבר אל העולה את כל דברי יהוה  
 אשר הראני ואיתנביתי לבני גלותא תכל  
 פתגמי ארמי דאחו מיני ויהו דבר  
 והוה אלי לאמר ויהוה פתגמק יניעו לי  
 בו ארם כבוד בית המרי אתה וישב אשר  
 אשר עינים להם לראות ולא ראו ואזנים  
 להם לשמע ולא שמעו כי בית מדי המה  
 בר ארם בג עמא פרבטא את יתיב דענינו

20m

דבר 2  
דבר 2

C.12

להו למיחיו ולא חו וואדניו להו למשמע  
 ולא שמיעו ארי עם סרכו אינו ואתה כו  
 ארם עשה לך כלי גולה וגלה יומם לעשות  
 וגלית מי מקומך אל מקום אחר לעיניכם  
 אולי וראו כי בית מדי המה ואת פר אר  
 אתקו לדמי גלותא תלי חמס לעניניהו  
 ותגלי מאתר לאתר אוחרן לעניניהו  
 מארם וחוון ארי עם סרכו אינו והוצאת  
 בכלי גולה יומם לעיניהם ואתה תצא בערב  
 לעיניהם כמוצאי גולה ותפיק מן במע  
 גלותא חמס לעניניהו ואת תפוק ברמשא  
 לעניניהו כמפיק גלותא לעיניהם חמס  
 לך בקיר והוצאת בו לעניניהו חמס לך  
 בכותלא ותפוק ביה לעיניהם על כותח  
 תשא מעלטה תציא פניך תכסה ולא  
 תראה את הארץ כי מיפת מתקד לבית  
 ישראל לעניניהו על כתפא תוטול ב  
 כסבלא תפוק אפך תכסי ולא תיחזי מי  
 ארעא ארי את יהבך לבית ישראל ואעש  
 בו באטר צויתי כלל הוצאתי כלי גולה  
 יומם ובעת חתרת לי בקיר בוד בעלטה  
 הוצאתי על כותח נשאתי לעיניהם ועמית  
 בו כפא דאיתפקדות מיני אפיקות כמע  
 גלותא חמס וכרמשא איתחזית לי  
 ככותלא בוד כסבלא אפיקות על כתפא  
 כסלות לעניניהו ויהו דבר יהוה  
 אלי לאמר ויהוה פתגמק יניעו לי בו ארם  
 הלא אמרו אלק בית ישראל בית המרי  
 מה אתה עשה בר אלהים אמר ויהוה  
 בית ישראל עמא פרבטא את עבד אמר  
 אלהים ביה אמר ארמי יהוה הנשיא המשא  
 יהוה בירושלם וכל בית ישראל אשר המה

דבר 2



פתכם אימר לחון כיון כי לא יזכרו עלי  
 רבא מטול נבואתא דר אבירי ובלבית  
 וער דאינון בני חון אמר אני מופתכם  
 כאשר עשיתו בו יעשה להם בגולה  
 בשבי ילכו אימר אנא אתכון כמא  
 רעטית בו יתעבד לכוו בגלותא כשמיא  
 תכון והנשיא אשר סתובב על כרתא  
 ושא בעל טה ויצא בקור חותרו להוציא  
 בופניו וכסה עו אשר לא ראה לעון  
 הוא אתה ארץ ורביא רבי חון על  
 כתפא וטול בקבלא ופוק בביתא וחתחו  
 לאסקותיה ביה אפולה וכפי חלה דחב  
 הוא ולא חווי נת ארעא ופרשתו את  
 רשתו עליו ונתפש במצודתו והבאת  
 אותו בבלה ארץ בשדום ואותה לא יראה  
 ושם נמות ואפרש ית מצודת עלוהי וי  
 ויתאחר בסרפתו ואעלי יתיה לסבל למד  
 למיתת ארע כמדאי ותה לא יחוי ותמן  
 תמות וכל אשר כפיכתו עזרה וכל  
 אנפיו אורה לכל רוח וחרב אריק אח  
 אחריהם וכל דכס חרצוהי מעדוהי וכל  
 משיר מתיה אברר לכל רוח ודקטליון  
 בחרפא אצוי סתריהו וידעו כי אצוי  
 וזה כהפיצי אתם בגוים וזריתי אתם  
 בארצות וידעו ארצא מלי כד אתלי  
 ותהו ביי עממא ואברר יתהו בני  
 ממדינתא וקותרתי מהם אנשי מספר  
 מחרב מדעב ומדבר למעו יספרו את  
 מלכותי ויהו ונשיא רבי חון צמרון רפנין  
 מחרבא מכפנא ומפיותא בריל דאשועע  
 יתבלתועבתהו בעממא דאיתגליאו

ותמן וידעו אר אנא יי  
 ויהי דבר יהוה אלי לאמר וזה פנמק יי עי  
 למ בו אדם לחמד ברעש תאכל ומימין כדעה  
 ובדאנה תשתה בר אמילך בזיע תיבול ומע  
 ומיטותה בצרו ובאיטותמקו תשתי ואמרת  
 אל עב הארץ כה אמר ארני יהוה לושבי  
 ירושלים אל ארמת ישראל לחמם בדאנה  
 יאכלו ומימיהם בשממון ישתו למעו תשם  
 ארעה ממלאה מחמם כל הישבים בה ותומר  
 לעמא דארעא כד אצוי אהים ליתבני ירושלים  
 על ארעא רול מיבלהו בזיע תבלות ומיטותהו  
 באיטותמקו ושתו בדיל רתיצרו ארעא  
 ממלאה מחמם כל דיתבני בה והערים 20  
 הנטובת תחרבנה והארץ טומאה תהיה  
 וידעתם כי אני יהוה וקירי לא דהתאה יתבו  
 יחרבו וארעא ליצרו תהי ותידעו ארני אמר  
 יהוה דבר יהוה אלי לאמר וזה  
 פנמק יי עי למ בו אדם מה המישל חוה לכס  
 על ארמת ישראל לאמר יארם הימים וי  
 ואבר כל חונו בר אמה מתלא הדיל לכוו על  
 ארעא דישר למימר נורכח ומי א ותכטל  
 כל נבואה לכו אמר אליהם כה אמר ארני  
 יהוה השבתי את המישל הזה ולא מישלו  
 אתו עוד בישראל כי אם דבר אליהם קדבו  
 הימים ודבר כל חונו בלון אימר לחון כד אצוי  
 ו אהים איבטול מת מתלא הדיל ולא ימיתו  
 יתיה עוד בישר אילחון איתגבני לחון איתקבו  
 יומיא ופיתגם כל נבואה כי לא יהיה עוד  
 כל חונו שווא ומקסם חלק בתוך בית ישראל  
 ארי לא תהי עוד כל נבואת שקר וקסם בדכח  
 בעב בית ישראל כי אני יהוה ארבר את אשר  
 אדבר דבר ועשה לא תמישוד עוד כי בימיכם



בית המדרש ארבע דבר ועשיתם נאם יהוה  
 אלהים ארץ אנה לי אומלילת דאומליל  
 פיתגמ אומתקנים ולא יבטל עוד אר  
 בזמילכ עמא פרבנא אומליל פיתגמא  
 ואיקומינה צע לי אהים  
 ויהי דבר יהוה אלי לאמר ויהוה פנמו  
 עי למי בד ארם הנה בית ישראל אמרו  
 החזון אשר חזה לזמיוס רבים ולעתים  
 רחוקת הוא נבא בר ארם הא בית ישראל  
 אמרו אילפן דהוא מליק לזמיו סנאט  
 ולעידו כתיקוהו מתנבז לבו אמר אהם  
 כה אמר ארני יהוה לא תמשך עוד כל  
 דבר אשר אדבר דבר ועשה נאם ארני  
 יהוה כלן אימר להזכר צע לי אהים  
 לא יבטל עוד כל פיתגמי דאומליל פת  
 פתגמא ותקנים צע לי אהים  
 ויהי דבר יהוה אלי לאמר ויהוה פנמו  
 לי עי לי בו ארם הנבא אל צביא ישראל  
 הנבאים ואמרת לנביאי מילבם שמעו א  
 דבר יהוה בר ארם איתנבזי על צביי עט  
 שקרא דיע דמתנבז ותומר לדמתנבז  
 ברעות ליפדון קבילו פיתגמי ארני כה  
 אמר ארני יהוה הוי על צבי אום העבליס  
 אשר הלבים אחר רוחם ולבלתי ראו  
 כל צע לי אהים וי על צביי שיקרא  
 ומשפטו דאולקבתי דהור ליפדון  
 ומירעם לא חזו כשעלים בחרבות נ  
 נביאק ישראל חזו בתעליו בחרבותא  
 נבזי שיקרד ושר חזו לאעליתם כפרעות  
 ותגדו גר על בית ישראל לעמד כ  
 במלחמה בזום יהוה לאקמתו כתרעותא  
 ולא עברתו לבח עבריו טבין למבע

בן  
אדם  
בן

13

בן  
אדם  
בן

על בית ישראל למיקם למבע עליהון  
 רחמיו בעידו דאתו עליהון עברי חרמ  
 בזום דוצא דני חזו שואוקסס בזב  
 האמרוס נאם יהוה ויהוה לא שחכם  
 ויהוה לקים דבר מתנבז שקר ומלפן  
 כדכין אמרוס צע לי אהים לא שלחונו  
 ומחצפן דתתקנים מילתהון הל אמנוה  
 שוא חזיתם ומיקסס בזב אמרתם וא  
 ואמרוס נאם יהוה ואני לא רברתי  
 הלא נבואו דשקר איתנביתו וקסס  
 כדכין אמרתו ואמרוס צע לי ומודק  
 לי לא איתמליל לבו כה אמר  
 ארני יהוה ועו דכרכם שוא וחזיתם  
 כזב לבו הנני אליכם נאם ארני יהוה  
 במזכר צע לי אהים חלה דאיתנביתו  
 שקר ואל יפתחו כדכין בכין האנא  
 שלח רוגו עליכו אמר לי אהים ויהוה  
 דני אל הנביאום החזיק שוא והקסמים  
 כזב בסוד עמי לא יהיו ובכתב בית  
 ישראל לא יאיתבו ואל ארמת ישראל  
 לא נבאו וידעתם כי אני יהוה אלהים  
 ותהי מחת גבורתי על צביי שיקרא  
 דמתנבז שקר ומלפן כדכין ברזטב  
 דנעז לעמי לא יהוה ובכתב חזי עליא  
 דכתוב ליצדיקו בית ישראל לאתפתחו  
 ולא רעא דיע לא מעלון ותידעו אר  
 אנא לי אהים יעו ובעו הטעו אתעמי  
 לאמר שלום ואין שלום הוא בונחחז  
 וחכם סחום אותם תפל חלה דאיתנבאו  
 שקר וחלה דאטעו אות עמי למימד  
 שלם אולית שלם ואינן דמן לרבע  
 מיחצאו שעע ליה סחופטו דלא תבן

בן  
אדם  
בן







כי אני יהוה ואפסיק את פתכו מיריבון ואשוכ  
 ותעמי מירכו ולא יתמסרו עוד סדכון לא  
 לאי שתי צאה ותידעון ארי אנא לי יעו הנאת  
 לב ערוק שקר ואני לא הכאתו ולחוק יד  
 רשע לבלתי שוב מדרכו הרעה להחיתו חלה  
 האכהתו לב כול למחן שקר ומוקדם מימי  
 לא איתבהו ולתקפא ידו רשועא ברול דלא  
 למתב מאורחיה בישראל לקומותיה לבושה  
 לאתחוינה וקסם לא תקסמנה עוד והעלתי  
 את עמי מירכו וידעתו כי אני יהוה בכיו  
 שקר לא תתנבו ואולפו לא תילפו עוד  
 ואפוזב את עמי מירכו ותידעון ארי אנא  
 לי ויבא אלי אנשים מוקע ישראל ושבו  
 לפני אמר נביא אתו לחת גברו מסבי ושר  
 ותוכו קדמי והיו דבר יהוה אלי  
 לאמר והנה פי נב מוקע יע לי בן אדם  
 האנשים האלה העלו גילו ליהם על לבם  
 ומכשויל עונם נתנו נכח פניהם האררש  
 אררש להם בר אגריא האילון אפיקו  
 פולחו טעותהו על ליבהו ותקלת חוכמהו  
 יתבו לקביל אפיקו האישותאלא ישותאל  
 במימרי לחון לבו דבר אותם ואמרתי להם  
 כה אמר ארני יהוה איש איש מבית ישראל  
 אשר יעלה את גלגלו אל לבו ומכשויל עונו  
 ושים נכח פניו ובא אל הנביא אני יהוה  
 נעמתי לובא ברב גלגלו בכיו איתנבו  
 לחון ותימר לחון כ צמי אהים גבר גבר  
 מבית ישר דמוק פולחו טעותיה על ליביו  
 ותקלת חוכמהו ושו לקביל אפיקו ויתת לת  
 נביא אנא לי משותאל ליה במימרי דאת  
 למתבע אולפו מן קדמי אפעלגב רמעת  
 בכח פולחו טעותיה למענותפש את בית

614  
 ה  
 ח  
 ט  
 י  
 יב  
 יג  
 יד  
 טו  
 טז  
 יז  
 יח  
 יט  
 כ

ישראל בלבם אשר נזרו מעלי בעוליהם  
 כלם בריל לקרבא מת בית ושר למיתו  
 תיובתא בלבחון דכסו מבית פולחני  
 ואיסתאבו בפולחו טעותהו טולחו  
 לכן אמר אל בית ישראל  
 כה אמר ארני יהוה שובו והשוכו  
 מעל גלגלויכם ומעל כל תועבותכם  
 השוכו פניכם בכיו אמר לבית ומל  
 כו צמי אהים תוכו לפולחני ואעון  
 מינכוו פולחו טעותהו ותכל חוכי  
 פולחו טעות תועבותכו ארחיקו ממל  
 אפיקו כי איש איש מבית ישראל  
 ותהו אשר יגור בישראל ושר מאח  
 ויעל גלגלו אל לבו ומכשויל עונו ושים  
 נכח פניו ובא אל הנביא אררש לו בי  
 אני יהוה בענה לו כי ארי גבר גבר מבית  
 ישר ומגמר יא דית גירון בשר ומסני  
 מסתך פולחני ומסיק פולחו טעותיה על  
 ליביו ותקלת חוכמהו ושו לקביל  
 אפיקו ויתת לת נביא למישאל ליה  
 במימרי אנא לי משותאל ליה במימרי  
 ויתת פני באיש ההוא חשמתהו לאות  
 ולמשלים והברתיו מתוך עמי וידעתם  
 כי אני יהוה ואמתין רוגי בגבר אהווא  
 ואשונינה לאת ולמית לון ואיש צינח  
 מצ עמי ותידעון ארי אנא לי  
 והנביא כי ופתה דבר דבר אני יהוה  
 פתיתי את הנביא ההוא ונטייתי אר  
 דלי עליו חשמתיו מתוך עמי ושר  
 ונביא ארו יטעיל ומילל פיתגמא אנא  
 לי אטעיתי מת נביא ההוא וארים ית  
 מחת גבורתו עלוהו ואושו ציניה מצ

א

ב

ג

ד

ה



עמי וישראל וישאו עינם כעון הדור שבקעו  
הנביא יהיה ויקבלח חוביהו כחוב דאתי  
למילתא ולא אלה כחובי נביי שיקראוהו  
למען לא יתעו עוד בית ישראל מאחרי  
לא ושמאו עוד בכל פשעיהם והיו לילעם  
ואם אהיה להם לא להים נאם ארצי יהיה  
כדיל דלא יטעון עוד בית ישראל מבתר  
פולחני ולא יספ אבון עוד בכל מרדיוהו  
והיו קדמי לעם ואנא איהו להו ללה  
אני אהים ויהי דבר יהוה אלו  
לאמר יהוה פיתגם נב מרמי עי לך בן  
ארם ארצי כי תחטא לילמעל מעל  
ונמית ירי עליה ושכרתי לה מסקה להם  
והשליחתי בה רעב והכרתי מימנה ארם  
ובהמה בר ארם ארעא ארי תחוב קומי  
לשקרא שקר וארים מות גבתי עליה  
ואיתבר בה סעיר מיכל אואשלחה  
בפסא ואישיעי מינה אינשא ובעירא  
והו שלשת האנשים האלה בתוכהו  
דנאל ואוב המה בערקהו ונצלו  
נפשם נאם ארצי יהוה ויהו תליתא  
גדיא האליו בענה נח דנאל ואוב  
אינו בזכותהו ושיזכון נפשחון צב  
אהים לו ויה רעה אעביר בארצי ושמינה  
והיתה שממה מכלי עבר מפע החיר  
אלו חיתא מי שתא אעביר בארעא ות  
ותכלינה ותהי ליער מדלות ערו מן  
הדם חיתא שלשת האנשים האלו  
בתוכה חי אע נאם ארצי יהוה אכבנים  
ואכבנות וצילו המה לברם ונצלו והארץ  
תהיה שממה תלתא גבריא האליו בענה  
קיים אנא צב יי אהים אכבנו ואכבנו

ושיזכון אינו בלחוד יהוה ושתזכון וארעא  
תהי לצרו או חרב אביא אל הארץ ההיא  
ואמרת חרב תעבר בארץ והמרת מימנה  
ארם ובהמה ארדקטלוו בתוכא אחתי על  
ארעא ההיא ואמר דקטלוו בתוכא ועון  
בארעא ואישיעי מינה אינשא ובעירא  
ושלשת האנשים האלה מתוסה חי אני נאם  
ארצי יהוה לא יצילו בנים ובנות בהם לבוס  
ונצלו ותלתא גבריא האליו בענה קיים אנא  
צב יי אהים לא ישיזכון בענו ובנו אלוהו  
אינו בלחוד יהוה ושתזכון או דבר אשוק  
עליה ארצי ההיא ושפמתי חמתי עליה כנס  
להכרית מימנה ארם ובהמה או מורתא  
אשלה על ארעא ההיא ואשפור חמתי  
עליה בקטול לשיציאה מינה אינשא ובעירא  
ונח דנאל ואוב בתוכה חי אע נאם ארצי  
יהוה אכבון אכבתי וצילו המה בערקהו  
ויצלו נפשם ונח דנאל ואוב בענה קיים  
אנא צב יי אהים אכבנ אכברת ושיזכון  
אינו בזכותהו ושיזכון נפשחון  
כיסא אמר ארצי יהוה אה כי  
ארבעת שפמי הרעים חרב ורעב וחסה רעה  
ודבר שליחתי אל ורושלם להכרית מימנה  
ארם ובהמה אריכל צב יי אהים אה ארי  
ארבע פורעונו בישו חרבא ובפנא וחיתא  
בישתא ופיתא שלחתי על ורושלם ושערא  
מינה אינשא ובעירא והנה גיתה בה  
פליטה המוצאים בנים ובנות הנב ונאום  
אליכם וראיתם את דרכם ואת עליותם  
ונחמתם על הרעה אשר הבאת עליהם ורושלם  
אתכל אשר הבאתי עליה והא אישתאת  
בה שיזכר ארצת פקרוו בענו ובנו אינו נפקו

20

ס  
פ



לתבון ותחונות אורחיהו ונת עובדיהו  
 ותתנחמן על כל בני שת אר אמתית על  
 דרועת כל דאמתית עליה ונתקמו אתכם  
 כי תראו את דרכם ואת עלייתם וידעתם  
 כי לא אל חכם עשיתי את כל אשר עשיתי  
 כח באב ארצ יהוה וינחמו מתבון ארי  
 תחונות אורחיהו ונת עובדיהו ותידעו  
 ארי לא למען עבדית כל דעבדית בהא  
 כי אדם ויהי דבר יהוה ארץ  
 לאמר יהוה פצמ קו על לב כזאב מה  
 יהיה עץ הגפן מכל עץ הזמר וה אשר  
 היה בעצי היער בר אדם מאשת ארץ  
 גופנא מכל ארצא שכי שתא דהות באע  
 חורשא היקח ממנו עץ לעשות למלאכה  
 אם יקחו ממנו ותר לתלות עליו כל כלו  
 היסבון מינה אעא למיעבד עיבדאם  
 וסבון מינה סוכתא למיתלו סה כל מינה  
 לאש פת לאכלה את שני קצתי נאכלה  
 האש ותוכי נחר היצח למלאכה הא  
 לאשתא אותמסר לאישות צאה ותמיו  
 פוטר והי אכלא אשתא וניה חר היכשר  
 לעבדותא הנה כדיתו תמיס לארעשה  
 למלאכה את בני אש אכלתה וחר ונעשה  
 עוד למלאכה האבד הזה שלום לאכשר  
 לעבדא את אלהיו דאשתא אכליהו  
 וחר היכשר עוד לעבדא  
 לכו כה אמר ארצי יהוה כאשר עץ הגפן  
 בעץ היער אשר נתתיו לאש לאכלה  
 כן נתתי את ישרי וירושלם במיו כר צל  
 כי אדם במאד ארלו גופנא באע חורשא  
 דמסרתיה לאשתא לאישות צאה כן  
 מסרתית נתתי ירוש ונתתי את פני בהם

615

בב  
קב  
טט

בב  
קב  
טט

מהאש יצאו והאש האכלה וידעתם  
 כי אני יהוה בשומי את פני בהם ואמין  
 ותפור ענותי בהוון על פיתגמי אוריתא  
 דיהיבנו כמג אשתא עפרו ועממיא  
 דתקיפין כאשתא אושו צעון ותידעו  
 ארי אצא כי כחול רוגני בהוון ותתמ  
 אתה ארץ שמימה יעו מעלו מעל צאם  
 ארצי יהוה ואיתין ותארעא לערו חלל  
 דשקרו שקר צל כי אהים  
 ויהי דבר יהוה אלי לאמר והוה פצמ קו  
 עי למי כזאב אדם הודע את ירושלם את  
 תועבתיה בר א אובחית נתתי ירושלם  
 חוון להוון נת כל מעובתהוון ואמרת  
 כה אמר ארצי יהוה לירושלם כחול  
 וכל דתמך מ ארץ הכנעני אבד האמין  
 ואמר חתית ותימר כל ארצי אהים  
 לתבי ירוש ותתבטבון ותלדתבון מארע  
 כנענאי תמז איתגלית על אכרם א  
 אבובון ביז כתרוא והודעתיה דאתון  
 נחתון למיערוב כרע מרמיס אצא פרוק  
 נתבון ובזכות אבהתבון אצא מתרקה  
 מן קדמיכון ות אומו אר ומשי עינת  
 חיתאי ופולרתיק ביום הלות אתללא  
 כרת שורך ובמיתם לאר חצת למשע  
 והמלח לא המלח ותחול לא חת לית  
 ואף כד נחתו אבהתבון למיער ותבון  
 בארעא דלא די לחון משעבדון ועמעו  
 הות כמי שתא הי ערא דמית לחודא  
 דרטיש על אפי כד ארלא איתתפיקה  
 שוריה ובמית לא אשתתקוה איתתקרא  
 ובמלח לא איתמלח ובאכרין לא איתמלח  
 לא חספה עליך עין לעשות לך אחרת

בב  
קב  
טט

בב  
קב  
טט

בב  
קב  
טט



ואלבישך רקמה ואנעלך תחשו ואחבשך  
 כשש ואכפר משי ואלבישת ותכון למשי  
 עיוורון מחמדת כנאיסון ויהבית מקורית  
 ברעליון וקדישות מיינבון כהני אלמיהו  
 משמשיו קדמי במיניפן רבוץ ויתכונא  
 רבא לבושו ציבעונין ואערך ערו ואתה  
 צמידים על ידך ורקור על גרוך ותקיעת  
 ותכון כתיקון פיתגמי אוריתא סתמין על  
 תרין לוחי אבניא ויהביון על ידי משור  
 ובקדושת שמי רבא קדישות יתכון ואתו  
 נוס על אפר ועל לים על אופך ועטרות  
 תפארת בר אטון ויהבית ארון קדמי כיתון  
 וענן קדמי מל עליו כון ומלאך שלוחמן  
 קדמי מדבר בר שיוכון ותעדי יהב וכסה ו  
 ומלבושך ששי ומשי ורקמה סלת ורבש  
 ופומן אכלת ותיפי כמאר מאר ותצלחי  
 למלוכה ויהבית שוכני כיתון מתקונות  
 וכסה ויריעת כויץ וציבעונין וציוורון וצנא  
 רטב כסלת וכרבש וכמשה אוכלית ותכון  
 ועתרתו ותקיפתו לחדא לחדא ואצלחתו  
 ופוליסתו בכל מלכות או יצאלה שם  
 בגנים בייפיד כו כליל הוא בהרדלי אשר עב  
 שמת עליך נאם ארע יהוה וצפך ליד שוכ  
 כצע ריער בית עממיא בשופרד ארו  
 צמיר הוא קדמי רשומתי עלך צמ יי אהים  
 ותבטחי בייפיד ותני על שמר ותשפכית  
 תעותר על כל עבר ליהוי ואותרחו צרת  
 בשופרד וטעית על שמיד ואיתחברת  
 ליד למיפלה לטענותא עים כל דערו לא  
 כשור ליד למעבד כו ותקחי מבצרה ותעשו  
 לך כמות טלאות ותומ עליהם לא באות  
 ולא יהיה ותסיבת מלבושך ועצרת ליד

מאלה לחמלה עליך ותשלחי על פני  
 השדה בגעל נפשך ביום הולדת אתה לא  
 חסתי לכו עונא דפרעה למעבר לכו  
 טבא חדא לאנחא לכו משעבודי כון  
 לחמא עליכו וצור עליו כון גירת גמלא  
 למינמי דכוריו כון בנהרא לאכדא יתכון  
 בעינו דהוייתון במצרים ואעבר עליך  
 וארא מתבסקת בדמיך ואמר לך כדמך  
 חיי ואמר לך כדמך חיי ועל חסרו קים  
 אשתכון קדמי ואיתגלית למפרק כון  
 ארי גל קדמי ארי אתו מענו בשועבודי כון  
 ואמרית לכו ברמא רמה ויתגא איהום  
 עליכו ואמרית לכו ברם פוסחא אפוק  
 וכו רבכה בעמח השדה נתמך ותרכי  
 ותגלי ותבואו בערו ערס שרי כנבוע  
 ושערה עמח ואת עליו ועריה רבוות  
 כעמחי קדמי איתכתכון וכגיתו ותקפתו  
 ויהיו וירעו ולישבטו ובעובדי אב  
 אשתכון תקנא עירו פורקו כנישתכון  
 מעא ארי אתו משעבודי ומענו ואעבר  
 עליך ואראך והנה עתה עת רודים וא  
 ואני כנפלי עליך ואכקה ערותך ואשבע  
 דאמכא בכרית אותך נאם ארע יהוה  
 ותהי לי ואיתגלית על משה באכנא ארי  
 גל קדמי ארי מיס אמו פורק כון ואגמית  
 כנימרי עליכו ואעדיתי חוביכו וקמית  
 כנימרי למפרק יתכון כמא דקי ומית  
 לאשתכון צמ יי אהים למיחובו עים  
 משמיש קדמי וארחצה במים ואשטף  
 דמיה מעליך ואכופך בשמן ופרקית  
 ותכון משעבוד מיצראי ואעדיתי תקות  
 מוחותא מיינבון ודברית יתכון בחירותא



בין מחפיו פתכומרו וטעית עליהו לא  
 כדכשר ולא כרחו ותקחי כל תפארתך מוחי  
 ומכספי אשר נתתי לך ותעשי לך עלמי ובר  
 ותנו בם ונסית מצו תושב בחדק מרהבו  
 ומכספי ריהבית לך ועבדת לך עלמי וכורא  
 וטעית בהון ותקחי את בגדי רקמתך ותבט  
 ושמני וקטרת נתתי לפניך ונסית ית  
 לבישי ציורך וכסיתו ומי שחיוקטרת  
 כוסמי שוית קדמיהון ולחמי אשר נתתי לך  
 כלת ושמן ורבש האכלתך ונתתוהו לפניך  
 לדיחניח ויהי נאם יהוה וטובי ריהבית לך  
 סלת ומשח ורבש אוכלתך ויהכענו קדמיהון  
 קורבנו לפלחו הלא הלאה כל אילון ציון  
 אקים ותקחי את בערך ואת כנעני אשר ירתו  
 י ותבט להם לאבל המיעט מתנועתך אינא  
 אכנת לארצא קדמי בעל דיעל רדברת ית  
 בער ותבנתך דעת ריו למיפק מיענו ותולדת  
 קודשא קדמי ונביסיתו להון קורבנו לפ  
 לפלחו הזעירא הנת בעינך טענותך ותשחט  
 את בני ותתניס בהעביר אתם להם ונכסת  
 את בני והכתינח באעבר אתהון להון ואת  
 כל תועבתך ותנועתך לא וכרת את ומי  
 בעוריד בהיותך ערם וערזה מתבסרת  
 בדמד הית ותכל חובי טענותך ותועבתך  
 לא אידברת ות יומיו רמולק דמיוכד הית  
 מטלטלא וטוביקא מתעניא בשעבודך  
 הית ויהי אחרי כל רעתך או או לך נאם  
 ארע יהוה מא יהי בסופך על כל בושותך  
 נביא אימר לך יהי לך על רחבת מו לך על  
 דלא תבת צב י אקים ותבע לך נב ותעשי  
 לך ריהב כל רחוב ובעת לך אינורו ועבדת  
 לך ריב כל רחוב אל כל ראש רדך בעת

ר ד

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י

ומתך ותתעבי את ימך ותפשקי את רגליך  
 לכל עובר ותרכי את תנועתך ברוש מלפנות  
 אורח בעת רמיתך ואחילת זת קרושתך  
 ואיתחברת לך למפלח לטענותא עב כל  
 דעדי ואכנת זת טענותך ותנו אל בני מעיני  
 שוכנד גדלי בשר ותרכי את תנועתך להנע  
 להכעיוכני וטענת סתר בני מי צראי קריבך  
 מסרבלי בשר ואכנת זת טענותך לארצא  
 קדמי והנה נטית את ידך עליך ואגרע חקך  
 ואתך בנפש שנאתך בעת פלשתים הנכ  
 הנבלמות מדרךך ומיה והא ארומית מחת  
 נבדתי עלך ומנעית טובך ואימכריתך  
 ביד בעלי רבבך כפרע פלישתאי דאיון  
 עליהון שלחית נביא איתכנעו ואת לא תבת  
 מאור חיד דעיצת חטאי ותנו אל בני  
 אשר מבלתי שבעתך ותלכ תכ לא  
 שבעת וטענת סתר בני אתור מרלארעת  
 אוריתא וטענת בהון ואח לא ידעת תולדת  
 ותרכי את תנועתך אל ארץ כנען כשדומיה  
 וגם בזאת לא שבעת ואכנת זת טענותך  
 לאיתחברא לעמי אד ארעא דכנען לפחך  
 בנימוקי ככראי ואחכרא לארעת אוריתא  
 מה אמלה לבתך נאם ארע יהוה בעשותך  
 אתכל אלה מעשה אשה וינה שלסת מיה  
 תקיף הנה רשע ליבך צב י אקים בעבודך  
 ות כל אילון בעוברי איתא נפקת ברא  
 דשליט לה בנפשה כבעתך נבל בראש  
 כל רדך ומתך עקיותי בכל רחוב ולא הית  
 כוונה לקיס אתנו במיבנך אינורך ברוש  
 כל פרשות אורח ומתך עבדת בכל רחוב  
 ולא הית בנפקת ברא ומתחצי אבאגרה  
 האשה הפנאפת תחת אישה תקח את

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י

א  
ב  
ג  
ד  
ה  
ו  
ז  
ח  
ט  
י















אלה אמר הנה בא מלך בכל ירושלים וקח את  
 מלכה ואת שדויה ויבא אותם אליו בביתו אימ  
 בעו לעמא סרבנא הלא ירעקו מיא אולק  
 אימר הא אתא מלכא רבכל לירושלם ודבר  
 מת מלכה וית רב כדא ואוביל יתהוון לנותיה  
 לככל ויקח מירע המלכה ויכרת אתו ברית  
 ויבא אותו באלה ואת אילו הארץ לקח ודבר  
 מירעא רמלכותא ויגד עימיה קים ואעילתיה  
 במימי וית רב כדו ארעא דבר להיות ממלכה  
 שפלה לבלתי התגשא לשמך את בריר  
 לעבדה למייהו למיכו חלשא בריל רלא  
 לא ית רב א למיטור ית קימיה למיפלחיה  
 וימרדו לשלח מלאכיו מצרים לתת לוסוס  
 ועברב היצלה הימלט העשה אלה והפך  
 ברית ומלט וימרד ביה לשלחא איסגלוהו  
 למצרים למימן ליה סוסוון ועכסע היצלה  
 הישתוב רעבו אילין ומשע קימיה הישתוב  
 חי אינ נאם ארץ יהוה אכלא במקום המלך  
 הממלך אתו אשר ביה את אלתי ואשר  
 הפך את סריתו אתו סתור בכל ימות קימ  
 אנא אינ יי אקים אכלא בא תרא רמלכא  
 ראמליק חתיה רבסר על מומתיה וראשני  
 מתקממיה עימיה בעג בכל ימות ולא בחול  
 צחיל ובקהל רב ועשה אתו פרעה במלחמה  
 בשופר כללה ובבנות דיק להברות נפשות  
 רבות ולא פמיטיר לין פגיאן ובעס פגי עמיד  
 עימיה פרעה קרב במי עסר מוליתא ובמבמ  
 ברקום לשיצאה מרינן פגיאן ובוה אלה  
 להפך ברית והנה נתן ירו וכל אלה ועשה לא  
 ימלט ובסר על מוכי לא שנאה קים והיא  
 אמטו ירוה וכל אילין עבר לא ישתוב  
 לכובה אמר ארץ יהוה חי אינ

ל

ל

ל

ל

ל

אם לא אלתי אשר ביה ובריתי אשר הפוך  
 ונתתיו בראשו כליו כל יי אקים קים  
 אנא אם לא מומתו רבסר וקמי דאשני  
 ואיתין פורענות אורחיה ברי שיה ופרשת  
 עלי ורשתי ונתפש במ צודתי והביאתיו  
 ככלה ונשפסתי אתו שס מעלו אשר מעל  
 כי ואיפרוס עלוהו מצדתי ויתאחר בסרעני  
 ואגלימה לככל ואיתפרע מיניה תמו  
 שיקרוה רשוקרבי ואת כל מברחו וכל  
 אגפול בחרב ופלו והגש ארים לכל רור  
 ופרשו וירעתסכו אי יהוה ויתכל עמחו  
 ככל משוריתיה בחרבא מתקטלון ודיס  
 ודי שותארו לבל רוח ותברכו ותירעון  
 ארי אנא יי גרות במימרי  
 כה אמר ארץ יהוה ולקחתי אינ מצמת  
 הארץ הרמיה ונתתי מראש ונתתי רד  
 אקטה ושתלתי אינ על הרגבה ותלול בו  
 צל יי אקים ואיקרב אנא ממלכות ארצות  
 דוד דמתיל בארוא ואקומיניה מבני עשו  
 ויק ארבי ואקומיניה במימרי בסודות  
 ומנפול בהר מרום ישראל אשתלט ונשא  
 ענת ועשה פרי והיה לארז אריר ושבע  
 תחתיו כל צפור כל כנת בעל דליות שתבעה  
 בטור קרשא וישרא איקומיניה ובגש  
 משירמן ויעבו פומכחו ויהל למיך תקח  
 ויסתמכו עלוהו כל צדיקא וכל עונותא  
 בטלל מלכותיה ושרון וירעובל עצי  
 השדה כי אי יהוה השפלתו עץ גבוה  
 הצבחה עץ שפל הוכשתי עץ לח והפחתי  
 עץ יבש אי יהוה דברתי ועשיתי וידעון  
 כל מלכי עמימא ארי אנא לוגרית אמאכית  
 מלכות דהוה תקיפא ותקיפית מלכות דהוה

20



10<sup>m</sup>

תקיפת ותקיפת מלכות רהוה חלשא אמאמית  
 מלכות עממא רהות תקיפתא באע רטיב  
 ותקיפת מלכות בית ישראל רהות חלשא  
 באע יביש אנא לוי גרות במימרי ואקיים  
 ויהי רבר יהוה אלי לאמר ותק  
 פנמין עני לב מהלכס אתם משוללות  
 המשול הזה על ארמת ישראל לאמר  
 אבות יאכלו בסר ושויני בניס תקהינה  
 מאלסו דאתח מתליו ית מתלא הדין על  
 ארעא ריש לב אבהתא חסון ובעאלתו  
 חואני נאם ארני יהוה אב יהיה לבס עור  
 משל המשול הזה בישראל אל קיים אנא  
 צני אקים אם זהו לכון עור ממתלמתא  
 הדין ביער הוכל הנפשות ליהנה כנפט  
 האב וכנפט הכז לוי הנה הנפש החטאת  
 היא תמות הא כל נפשא אתא רילו אינן  
 כנפט אבא וכנפט בר אקדמי אינן אינש  
 רחמי הוא ימות ואיש כו יהיה צדיק  
 ועשה משפט וצדקה וצדק אר יהוה וכו  
 ועבד דין דקשוט וכו אל החרים לא  
 אבל ועינו לא נשא אל גלילי בית ישראל  
 ואת אשת רעהו לא טמא ואל אשה  
 נדה לא יקרב בטורא לא פלח לטעותא  
 ועינוהו לא זקף לפולחן טעות בית יער  
 וית איתת חבריה לא פאניב וית איתא  
 טומאה לא על ואיש לא יזנה חבלת חוב  
 ושיב גילה לא על לחמו לרעב יתן ועית  
 נכסה בער ואינש לא אתי משכון רחבתא  
 אתוב גילה לא על מרחמייה לבפנאיהב  
 וערסלאה בכי מכסותיה כנשד לא  
 וכו ותרבות לא זקח מעיל ושיב דין

בן  
דן  
ולא  
וסוף  
כוות

דן

דן

דן

משפט אמת יעשה ביו איש לאיש סחוב לא  
 לא יקב וריביתא לא נכיס משוקרא אתיב  
 זריה דין דקשוט עבד בין גבר לגבר בחקת  
 יחלד ומשפטו שמר לעשות אמת צדיק הוא  
 חיה יהיה נאם ארני יהוה בקנימי הליד ודיני  
 נטר למעבד קשוט צדיקא הוא מוחא חיו  
 צני אקים והוליד כופריץ שפך רב ועשה  
 אח מאחת מאיה ואוליד בר רשוע אשור  
 רב ועבד לא חוהי מחר אמאיליו והוא את  
 כל אלה לא עשה כי זנס אל החרים אבל ואת  
 אשת רעהו טמא והוא את כל אילין עבד  
 איליו בטורא פלח לטעותא וית איתת  
 חבריה סאיב עי ואינו הונה גילת גיל  
 חבל לא ישיב ואל החרים נשא עינו וקעבד  
 עשה מסבין וחשין אוני גילא על משפטא  
 לא אתיב ולפולחן טעותא זקף עינוהו ו  
 תועבא עבד כנשד נטן ותרבות לחן וחי  
 לא יחיה את כל התועבת האלה עשה מות  
 יומת דמיוכו יהיה בחיבולו איקב וריביתא  
 נכיס האיתקיים לא מתקיים ית כל תועבתא  
 האילין עבד כמת ימות חובת קסו ליהביה  
 נדה והנה הולד בו וקרא את כל חטאת אביו  
 אשר עשה ויראה ולא ועשה כחן ויהא  
 אולד בר והוא את כל חובי אביו דעבד והוא  
 ולא עבד כמותהו על החרים לא אבל ועינו  
 לא נשא אל גלילי בית ישראל ואת אשת  
 רעהו לא טמא על טורא לא פלח לטעותא  
 ועינוהו לא זקף לפולחן טעות בית יער וית  
 איתת חבריה לא פאניב ואיש לא יזנה  
 חבל לא חבלוהו לא על לחמו לרעב נטן  
 ועית כספה בער ואינש לא אתי משכונא

18



לא צדיק וצדיק לא יגדל חמיה לבפניו  
וערסלאה כפי מכסותיה מעני השויב ירו  
נשך ותרכות לא לקח מטפטי עשה בחקתי  
הלק הוא לא ימות בעון אביו חיה וחה זמם  
ממסכית לא אתיב ידיה חיבוליא וריביתא  
לא נכס ריני עבר בקממי הלק הוא לא  
זמות בחובי אביו מיקא חיו אביו מישק  
עשק גלגל אח ואשר לא טוב עשה במו  
עמיו חנה מתבעני אביו ארו עשך  
עושק אגל גילה לחר מאחיה ודלא תקון  
עבר בגי עמיה והא מית בחוביה ואמרת  
מדע לא נשא הבו בעון האב והבו מטפטי  
וצדקה עשה את כל חקתי שמר ונעשה  
אתם חיה וחה ואמרתו מדיו לא לקי  
ברא בחובי אבא וברא דיו דקשום וכו  
עבר ות כל קממי נטר ועבר ותחו מיקא  
יחי הנפטי החטאת היא תמות בו לא ישא  
בעון אביו אבל ישא בעון הכז צדקת  
הצדיק עליו תהיה ורשעת הרשע עליו  
תהיה אפשי ומחטו הוא זמות בר אלא לקי  
בחובי אבא ואבא לא לקי בחובי אבא זמות  
זכות וברא ביה יתקיים חובת חבא עליו  
תהו והרשע כי ישוב מכל  
חטאתו אשר עשה ושמל את כל חקתי  
ועשה מטפטי וצדקה חיה וחה ראימת  
ורשועא ארו ותוב מכל חוביהו דעבר וטו  
תכל קממי העביר היו דקשום חבו מיקא  
יחי לא זמות כל פשעיו אשר עשה לא  
זכרו לו בצדקתו אשר עשה וחה כל  
חוביהו דעבר לא יזכרו ליה בזכותיהו  
דעבר יתקיים החפץ אחפץ מות רשעטא

ל  
ז  
ז  
ז

ל  
ז  
ז

ל  
ז  
ז

ל  
ז  
ז

ל  
ז  
ז

ל  
ז  
ז

ל  
ז  
ז

ל  
ז  
ז

ל  
ז  
ז

ל  
ז  
ז

אדני יהוה הלא בשוכו מדרכיו וחה הכ  
המירעא ריענא מותיה רשועא אב  
אדני הלא כד יתוב מאור חיה יתקיים  
ובשוב צדיק מצדקתו ועשה  
עול ככל התועבת אשר עשה הרשע ועשה  
וחי כל צדקתו אשר עשה לא תזכרה ממעל  
אשר מעל ובחטאתו אשר חטא כס זמות  
וכד יתוב וברא מוכותיה העביר שחרב כל  
העשיתא דעבר רשועא ועביר האיתקם  
כל זכותיה דעבר לא יזכרו בשיקריה  
דשקר ובחוביהו דחב בהון זמות ואמת  
לא יתבו דרד יהוה שמעו צאמית ישראל  
הדרבי לא יתבו הלא דרכיכם לא יתכנו  
ואמרתו לא מפרשן לנא אורחת טובא  
דיו שמעו בעו בית ישראל האורחת טוב  
לא מפרשן לכו הלא אורחתכו דילקו  
לא תקנו בשוב צדיק מצדקתו ועשה  
עול זמת עליהם בעו אשר עשה זמות  
כד יתוב וברא מוכותיה העביר שחר  
זמות עליהו בשיקראו עבר זמות  
ובשוב רשע מרשעתו אשר  
עשה ויעש מטפטי וצדקה הוא את  
נפשו וחה וכד יתוב רשועא מחוטא  
דעבר העביר היו דקשום חב הואת  
נפשיה וקיים וראיה ושוב מכל פשעו  
אשר עשה חיה וחה לא זמות ומוא  
ותב מכל חוביהו דעבר מיקא יחי לא  
זמות ואמרו בית ישראל לא יזכרו  
יהוה הדרבי לא יתכנו בית ישראל הלא  
דרכיכם לא יתכנו ואמרו בית ישראל  
לא מפרשן לנא אורחת טובא דיו

ל  
ז  
ז

ל  
ז  
ז

ל  
ז  
ז

ל  
ז  
ז

ל  
ז  
ז

ל  
ז  
ז

ל  
ז  
ז

ל  
ז  
ז

ל  
ז  
ז

ל  
ז  
ז

ל  
ז  
ז



האורחות טובי לאמפר שון לכון בית ישראל  
 הלא אור חתכון דילכון לאתקטן לכו איש  
 מדכו אשפט אתכם בית ישראל נאם  
 אתו יהוה שובו והשכם מכל פשעכם  
 ולא יהיה לכם למכשל עון בכין איש  
 באורחתיה אתפרע מיתכון בית ישראל  
 אהיה תום לפולחני ואערו מיתכון פולחן  
 טענתא ולא יהי לבון לתקלת חובון הע  
 השליח מעליכם את כל פשעכם אשר  
 פשעתם בנושעו לכם לב חרש ורוד  
 חרשה ולמה תקוה בית ישראל ארזיקו  
 מינכון נתכל חוביכון דחבתון כהון ועכו  
 לכו לכחול ורוד חולא ולמא תמחון  
 מת ישראל לא אחפץ כמות המית נאם  
 אתו יהוה והשכם וחיו ארי לא רענא  
 כמות ארזיק למית אכ"י אהים טובו  
 לפולחני ואיתקטמו ואתה שא  
 קוה אלגשיאן ישראל ואת טול אלהא  
 על רכבי ישראל ואמרת מה אמר לבאמן  
 ארזות רכבה בתיה בפירים רבתה ערה  
 ותמר מיה כניש דלעל דהות דמיה ליהוה  
 מני מלכי ארבת כיני שולטון ארביאת  
 בעה ותעל אחר מערה כפיר היה  
 וימד לטרה טרה ארם אכל ורביאת  
 טענתא מלכא הוה ואילת למקטל קטול  
 אישא קטל וישמעו אליו גוים בשחתם  
 נתפש וביאהו בחחוס אל ארץ מערים  
 ושמעו עליו עממיה כפרי גתהון  
 אמתאחר ואתוהו בשוטלון לארעא דמע  
 ותראמי נחיה אכרה תקותה ותקח אחר  
 מערה כפיר שמתהו וחות ארץ פסק  
 אכר סוכרה ורביאת חד מיבעהא מלכא

שונקיה ונתהלך בתוך ארצות כפיר היה וימד  
 לטרה טרה ארם אכל והליך מיני מלכי אמלכא  
 הוה ואלה למקטל קטול אישא קטל וידע  
 אלמנתיו ועריהם החריב ותשם ארץ ומילאה  
 מקול שאנתו ואערי כירמתיה וקוריהו  
 אחריב וצריאת ארעא ומל אה מקול איתג שתי  
 ותעו עליו גוים כקוב ממי ריעות ופרשן עליו  
 רשתם בשחתם נתפש ואיתכמשו עליו  
 עממיה סוכון ממדינתא ופרשו עליו  
 מצדתהו ובסרי גתהון איתאחר ונתעו במעל  
 בחחוס וביאהו אל מלך בכל וביאהו כמות  
 למען לא ושמע קולו עוד אלהי ישראל  
 ויקבוהו בקולו בששולו ואתוהו לתמלך  
 דב אתוהו במי צדי אבריל דלא ושתמע קולו  
 עוד על טורי ישראל אמר בצפון  
 ברמך על מיס שתולה פריה ונתפה היתה  
 ממיום רבים כניש דלעל כמעברה אורגתא  
 דמיה בצפון רפולא על מקוע דמיו וצופה  
 שפיר וסוכה מטלן היא שתולה על מוז  
 פגאיו ויהו לה מפות ען אלשכטיל בע  
 מיטלים ותגבה קומתו על בין עבתיס וירא  
 בגבהו כרב דלמותיו והוה כה שולטון א  
 תקיפון מלכיו דגברין לשעבר אמלכו  
 וראים בתוקפיה על מלכותא ואיתגעה  
 כמובמותיק בסג גברוהו ותתש בחמה  
 לארץ השלכה ורוח הקדים הוביש פריה  
 התפרקו ותכשו מטה עוה אש אכלתהו  
 ואיתעקרת בתקוה מארע בית שכינתא  
 לארע אחר ואתגלי את ומלך דתקיית ברוח  
 קידו וקטול עמה איטל כולו תלן שולטון  
 תקפה ועממיה דתקיפון כאשתא שוי צאונן  
 ועתה שתולה סוכר בארץ ציה וצמא

30

19

פון

פון

פון

פון

פון

פון



וכשרמי אלעזר דרשתי לאמר כרא בארע צרא  
 וחרכא ותצא אש ממטה כדיה פריה אלהולא  
 היה כה מטה עו שבט למשל קינה היא ותהי  
 להנה ואתו עמי ארתי פיו כאשתא מחומו  
 ורנה עמה קטלו לאהו בה שלטון תקיפו  
 מלכו רעיון לשעבר אמרו אמר נביא  
 אלהא היא נבי אתא וחות לאיליא  
 ויה בשנה השביעית בחמשו בעשור לחוש  
 באו אנשים מיהמ ישראל לדרש את יהוה  
 השכו לפני וזה הכשתא שביעיתא במישא  
 בעשרא לחד הוא אמר נביא אתו גבירין מבני  
 ישר למיתבע אולפו מן ה ויתבו קרמי  
 ויה דבר יהוה אלי לאמר ויהוה  
 פגמתי עי לי בוארם דבר אתוקע ישראל  
 ואמרת אלהים אמר ארמי יהוה הלחיש  
 אתי אתם באים חי אני אם אדרש לכסאם  
 ארמי יהוה בר ארם איתגבי לבי ישר ותמר  
 להו בר צא נא אהים הלמתבע אולפו מן ה  
 מ צתו אתו קיים אנא אם אשתאיל לבו  
 במימרי צא נא אהים התשפט אתם התשפט  
 בוארם את תועבת אבתם הודיעם התוכח  
 מהו התוכח בר ארם ותועבת אבתהו  
 הודיעו ואמרת אלהים אמר ארמי יהוה  
 ביום כחרו בישראל ואשא נדי לדע בית  
 יעקב ואודע להם בארץ מצרים ואשא נדי  
 להם לאמר אני יהוה אלהיכם ותמר להו  
 כל צא נא אהים ביום אר איתרעותי במשל  
 קנימית במימרי לחרעא רבית יעקב וא  
 ואיתגלית למפרקוון בארעא רמי וקנימית  
 במימרי להו למימר אנא נא אהי קון ביום  
 ההוא נשאתי נדי להם להוציאם מארץ  
 מצרים אל ארץ אשר תרמי להם ומת חלב

Celi  
 ויה בשנה השביעית בחמשו בעשור לחוש  
 באו אנשים מיהמ ישראל לדרש את יהוה

ודבש צבן היא לכל הארצות ביום אהוה  
 קנימית במימרי להו לאפקו ותהו מארעא  
 דמצרים לארעא דיהבית להו עברא חלב  
 ודבש ותשובחא היא לכל מדינתא ואמר  
 אלהים איש שקוצי עינו השליכו וכללו  
 מצרים אל השמא או אני יהוה אלהיכם  
 ואמרת להו גברית שקוציהו אר חיקו  
 מקביל עינוהו וכלחו טעותמ צרא לא  
 תסתאסו אנא נא אהי קון ומרוב ולאט  
 לשמע אל איש את שקוצי עיניהם לא  
 השליכו ואת גללו מצרים לאעוטי ואמר  
 לשפר חמתי עליהם לכלות אפי בהם כהו  
 ארץ מצרים וסרתי על מימרי ולא אבו  
 לקבלא לגבי גברית שקוצי עיניהו לא  
 אר חיקו ותפלתו טעות מצרא לאטבון  
 ואמרת למשפר חמתי עליהו רחוק  
 רחוקי כהו פני ארעא דמצרים ואעשמש  
 שמי לבתי החל לעני העים אשר המה  
 בתוכם אשר נודעתי אליהם לעיניהם  
 להוציאם מארץ מצרים ועברות כדול  
 שמי כדיל דלא יתחיל לעני עמי אראם  
 ביניהו דאיתגלית למיפרקוון לעיניהו  
 לאפקו ותהו מארעא דמצרים ואוציאם  
 מארץ מצרים ואביאם אל המדבר  
 ואפיקתוון מארעא דמצרים ואעלמון  
 למדברא ואתו להם את חקתי ואת משפטי  
 הודעתי אותם אשר יעשה אותם האדם  
 וחי בהם ויהבית להו ית קמי ויתדין  
 אודעית יתהוון ראם עביר יתהוון איש  
 ומחיבהו בתי עלמא ונא את שבתתי  
 נתתי להם להיות לאות ביני וביניהם לדעת  
 כי אני יהוה מקדשם ואת יומי שמא

10



20

רחוקה בית להון למי הווי לאת ביומימיה  
 ובינהוון למידע ארי אנא יי מקדשהוון  
 ומדכי בית ישראל במדבר בחקתי לא  
 הלכו ואת משפטו מאכו אשר יעשה  
 אותם האדם וחי בהם ואת שבתי חללו  
 מאד ואמר לשפך חמתי עליהם כמדבר  
 לילתם וסלכו על מימלי בית ישראל  
 מקדשי לא הלכו ואת דברי קצו דאבועבר  
 ותהוון אפשא וחי בקהון בחיי עלמאות  
 וחי שביא דילי אחילו וחרא ואמרתי  
 למי שפך חמתי עליהוון כמדבר אל שצוהוון  
 ואעשה למען שמי לבלתי החל לעוני  
 הגויס אשר הוצאתים לעצתם ועבדתי  
 בדיל מימרי בדיל דלא יתחל לעני עממיא  
 ואפקדימון לעיניהוון וגם אני נשאתי  
 להם כמדבר לבלתי הביא אתם אל הארץ  
 אשר נתתי וכת חלב ודבש עבדתי הכל  
 הארצות ואף אנא קיימית כמימרי להון  
 כמדבר בדיל דלא על אמתהוון לא  
 לארעא דיהבית עבדתי חלב ודבש תי  
 משפחא היא לכי דיעתא ועו כמי שפטי  
 מאכו וכחקתי לא הלכו בהם ואת שבתי  
 חללו כי אחרי גלוליהם לכם הלה חלה  
 דרע קצו ות קיימיל לא הלכו בהוון ות  
 וחי שביא דילי אחילו ארי בתר פולחן  
 טענתהוון ליבהוון אזיל ותחם עיני עליהם  
 משחתם ולא עשיתי אתם כלה כמדבר  
 וחס מימרי עליהוון מלחבלותהוון ולא  
 עבדתי עימהוון גמירא כמדברא ואמר  
 אל בניהם כמדבר בחקי אבותיכם אל  
 תלכו ואת משפטיהם אל תשמרו  
 וכגוליהם אל תטמאו ואמרתי לבעהוון

במדבר א בעירות אכהתכוון לא תהכוון וית כום  
 צמוסי הוון לא תיטרון וכפולחן טענתהוון לא  
 תסתאכוון אני יהוה אלהיכם בחקתי לכו ואת  
 משפטו שמרו ועשו אותם אנא יי אדמו בקדשי  
 הליכו וית דרע קצו ועבידו ותהוון ואת שבתי  
 קדשו והיו לאות ביני וביניכם לדעת כי אני  
 יהוה אלהיכם ות יומי שביא דילי קדשו ותהוון  
 לאת ביומימרי וביניכון למידע ארי אנא יי  
 אדכוון ומרוכי הבעם בחקתי לא הלכו ואת  
 משפטו לא שמרו לעשות אותם אשר יעשה  
 אותם האדם וחי בהם ואת שבתי חללו  
 ואמר לשפך חמתי עליהם לבלות אפי כם  
 כמדבר וכרוכי על מימרי כגי אבקדמי לא  
 הלכו וית דרע קצו ושרו למעבר ותהוון דאם  
 יעביד ותהוון אפשא וחי בקהון בחיי עלמא  
 ות יומי שביא דילי אחילו ואמרתי למי שפך  
 חמתי עליהוון וחי בקהון בחיי כמדברא  
 והטובתי את ידו ואעש למען שמי לבלתי  
 החל לעני הגויס אשר הוצאתי אותם לע  
 לעיניהם ואתיבית ית מחת גבורתי ועבדתי  
 בדיל שמי בדיל דלא יתחל לעני עממיא  
 דאפיקית ותהוון לעיניהוון וגם אני נשאתי  
 את ידו להם כמדבר להפיץ אותם בעיני ולי  
 ולורות אתם בארצות אף אנא קיימית  
 כמימרי להון כמדברא לא על אה זתרהוון  
 ביני עממיא אולברא ותהוון כמדברא ועו  
 משפטו לא עשו וחקתי מאכו ואת שבתי  
 חללו ואחרי גלול אבתם היו עיניהם חלה  
 דרע לא עברו ובקדמי קצו ות יומי שביא  
 דילי אחילו ובתר טענת אבהתהוון הוון אה  
 ענייהוון וגם אני נתתי להם חקים לא טובים  
 וכשפטם לא יחויבהם ואף אנא מדברתי



במימרי ולא אכלו לקבל לנבני ארזות  
 ופסותיו ביר יצריהו טפשא אלו ועבר  
 עורן דלא תקנו ועמסון דלא איתקיימו  
 ואפומ אמתם במתנתם בהעביר כל פטרותם  
 למען אשמים למען אשר ידע אשר אני  
 יהוה וסאיבית יתרון במתנתהו באעפרא  
 כלפתח פלדא בריל דאצרי עונם סריל דודעון  
 דאנא יי לכן רבר אל בית ישראל  
 בו אדם ואמרת אלהים כה אמר ארץ יהוה  
 עוד ואת גרפי אתו אמתים במעלם במעל  
 כלו איתנבני לבית ישראל כד אדם ותומר לחון  
 כד יא אדם עוד דא ארצו קרמו א  
 אכתכוו כד שקרו במימרי שקד ואבאנ  
 אלה ארץ אשר נשאתי את ידו לתת אתה  
 להם ויראו כל גבעה רמה וכל עץ עבות  
 וזבחון שם את ובחיהם ויתעו שם בעם  
 קרובם וישומו פסריו צחחיהם וקיסו  
 שם את נסכיהם ואעלתיו לארעא  
 דליציות במימרי למיתו יתה לחון וחובל  
 רב אמצולא וכל אילן עבות וכל סו פמיות  
 עבמיהו ויהבו תמן ארצא קרבניהו ושוא  
 תמן פולחו דבחייהו ונפיו תמן עבמיהו  
 ואמר אלהים מה הבמה אשר אתם הבאים  
 שם ויקרא שמה במה עד היום הזה ואמרת  
 לחון מאמתא דאתון אתון לאי שותטאה  
 תמן ואיתקרי שמה במתא עד יומי אהדיו  
 לכו אמה אל בית ישראל כה אמר ארץ  
 יהוה הברדך אמת יבם אתם נטמאים  
 ואחרי שקוציהם אתם וניס כליו אימר  
 לבית ישראל כה אמר יהוה אלהי הארץ אבה  
 אכתכוו אתון מסתאביו ובתי שקוציהו  
 אתון טעו ובשאת מיתנתיכם בהעביר

11  
12

13

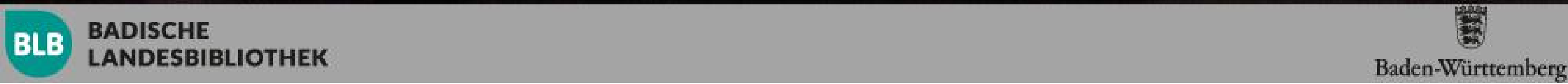
14

15  
16  
17

בעינכם באש אתם נטמאים לכל גלולתכם  
 עד היום ואני ארד שלכם בית ישראל  
 חי אני נאם ארץ יהוה אם ארד שלכם  
 ובמיטל מתנתכוו באעבר אבניו בעניא  
 אתון מסתאביו לכל פולחו טענותו עד  
 יומי אהדיו ואנא אשתאיל לכו במימרי  
 בית ישראל קים אנא אלהי אלהים אמתיהו  
 לכו במימרי ודעלה על רחמכם יהוה לא  
 תהיה אשר אתם אמרים גהוה פניכם  
 כמטפחות הארצות לשרת עץ ואבן  
 ודאתון מהרהרין ודיסלקת על ליבון  
 קרמי גליו דאתון אמרין כה בעממא  
 כורעית מד יענא לשמישא אעוא אנא  
 חי אני נאם ארץ יהוה אכל אכל חוקה  
 ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה אמרו  
 עליכם קים אנא אלהי אלהים אמתיהו  
 מקפא ובדע מרמס וברע שפיד אלה  
 עליכוו והוצאתי אתכם מזה עמים  
 וקבעתי אתכם מזה ארצות אשר  
 נפוטתם ככ ביד חזקה ובזרוע נטויה  
 ובחמה שפוכה ואפיק יתכוו מבימי  
 עממא ואיכמיש יתכוו מזה עממא  
 דאיתבררתו בהו ביד תקיפה ובזרוע  
 מרמס וברע שפיד והכאתי אתכם אל  
 מדבר העמים ונשפסתי אתכם שם  
 פנים אל פנים ואעול יתכוו למדבר  
 עממא ואתפרע מיצטותי וימין אפון נאפון  
 באשר נשפסתי את אבותיכם במדבר  
 ארץ מצרים כן אשפט אתכם נאם אלה  
 יהוה כמא דאיתפלעית מזה אכתכוו  
 במדבר ארעא דמי ער כו אתפרע מן  
 מיתכוו אלהי אלהים והעברתי אתכם מן

18

19





השבט והבאת אתכם במסורת הברית  
 ואפח עליכון גזירת דיני ואשל יתכון  
 במסרת קרמא וברותי מכם המרדים  
 והפועים כי מארץ מגדוהם אוציה  
 אתם ואל ארמית ושראל לא יבא וידעם  
 כי אני יהוה ואפרושמי יצכון דמרו  
 השקרו במימרי מארע פותם ויהו  
 אפיק ותחון ולארעא דיער לא מעלון  
 ותידעון ארי אנא יי ואתם בית ישראל  
 מה אמר ארע אוטגולו לכו עבדו  
 ואחר אם אתכם שמענים אלו ואת שם  
 קדשי לא תחלו עוד במתנותיכם  
 ובגלו לוקם ואתון בית ישראל כד צפני  
 אהים גבר פלחון טעותיה איזו פלחון  
 ונתת כשתו ליתכון עבן להב לאומי  
 ונת שמי ארדקדשי לא תחלון עוד  
 כמתנתכון וברענותכון כי בהר קדשי  
 מה מרום ישראל נאם יהוה אלהים  
 שם יעבדו בני כל בית ישראל כלה בארץ  
 שם ארצם ושם ארדש את תרומותכם  
 ואת ראשית מש אתיכם בכל קדשונם  
 אר כטול ארדקדשי בטוח קור שואתי  
 צפני אהים תלזן פלחון קדמי כל בית  
 יש טלחון בארע חייא תלזן יתקבל  
 קורבנותו בפריע ותלזן אתבעית אפרע  
 אפרשותכון ותהיש אצותכון בכל  
 קדשיכון בריח גיחה ארצה אתכם  
 בוחציאי אתכם מזה העמים והבציתו  
 אתכם מזה הארצות אשר נפוצתם בם  
 ונקדשתי מכם לעיני העוים קרבו לעניא  
 ותקבל קורבנותן בפריע בן אפיק יתכון  
 מביני עממיא ואיבנט יתכון מן

מדינתא דאיתבריתון בהיו ואתקדש בקון  
 לעיני עממיא וידעתם כי אני יהוה בהבאי  
 אתכם אל ארמית ישראל אל הארץ אשר  
 נשאתי את ידי לתת אותה לאבת קמותי ויעון  
 ארי אנא יי כד אעיל יתכון ולארעא דיער  
 לארעא דקלמית כמימרי ומימון ונתה  
 לאכהתכון וחרתם שם את ררכיכם ואת  
 כל עיליתיכם אשר נטמ אתכם בם ונקטתם  
 בפעכם בכל דעתכם אשר עשיתם ותפוזן  
 תמון ית ארחתכון ותכל עבדיוכון דא  
 דאוסתאכתון בהון ותדמקון ותחון חון  
 בכל בישותכון ועברתון וידעתם כי אני  
 יהוה בעשתי אתכם למען שמי לא  
 בדרכיכם הרעים וכעלי לתיכם הנשחתת  
 בית ישראל נאם ארע יהוה ותידעון  
 ארי אנא יי כד אעבר עומכון ביהל שמי  
 לא באורחתכון בישתא ובעבדיוכון  
 מחכלא בית ישראל צפני אהים  
 ויהי דבר יהוה אלו לאמר ויהוה פגמ קמי  
 עני למי בן ארם שום פניך דרך תמיכה  
 והטת אל דרום והנבא אל יער השדה  
 גובה כד ארם קביל גבואה לאורח דרומא  
 ואלית על דרומא ואיתנבי על חורשא  
 דחקל דרומא ואמרת ליער הנגב שמע  
 דבר ארע יהוה מה אמר ארע יהוה הנני  
 מצית בך אש ואפלה בך כל עץ לח וכל  
 עץ יבש לאתכבה להבת שולהבת ונצתבו  
 כה כל פנים מגוב עפונה ותימיל לחורשא  
 דרומא קביל פיתגמא רחא דיוכ כד צפני  
 אהים האנא מרדק בך אשתא ותקטל  
 בך כל איזן רטיב וכל איזן יבש לאתטפ  
 לשלהבותא דמש עינא ותת שמכון בך

(21)

ויתקדש



כל אפיא מדרום לצפונא והאו כל בשורכי  
 אפי יהוה מעתה לא תכבה ויהוה כל בני  
 בוסרא ארי אנא מן ארלחה לא תטפ ואמר  
 אהה ארצו יהוה המה אמרום לי הלא ממטל  
 משלים הוא ואמרית קבול בעתו מן אהים  
 האינו אמרו לי הלא ממטל מתליו הוא  
 והי דבר יהוה אלי לאמר והוה  
 פית נבו מן ק"ה על למי בו אהם שום פניך  
 אל ירושלם והטף אל מקדשים והצבא אל  
 ארמת ישראל בר אהם קבול צבואה על  
 ירושלם ואליה על מקדשיו ואיתגבו על  
 ארעא דער ואמרית לארמת ישראל בה  
 אמר ארצו יהוה הנני אלך והוצאתי חרבי  
 מתערה והכרתי ממך צדוק ורשע ותמר  
 לארעא דער כד צ"ה מן אהים האנא שלח  
 רועי עלך ואפיק חרבי מלדנא ואיגלי מינך  
 ובאך בדיל לשיצאה חייבך ועו אשר  
 הכרתי ממך צדוק ורשע לכו תצא חרבי  
 מתערה אל כל בשור מנגב צפון חלה רה  
 ראגל מינך ובאך בדיל לשיצאה חייבך  
 בכיו תופק חרבי מלדנא על כל בוסרא  
 מדרום לצפונא וירעו כל בשור בו אנן  
 יהוה הוצאתי חרבי מתערה לאתשוב עור  
 וידעו כל בני בוסרא ארי אנא מן אפוקית  
 חרבי מלדנא לאתשוב עור  
 ואתה בו אהם האנח בשכרון מתעם וכמה  
 ובמירות תאנח לעיניהם ואת בר אהם  
 אתאנח בזויע חרציו ובמרר תתאנח  
 לעיניהם והנה בני אמרו אלך על מה אתה  
 נאנח ואמרית על שמועה כי באה ונמסר  
 לב ורפו כל ידים וכחתה כל רוח וכל ברבים  
 תלכנה מים העה באה ונחיתה נאכ ארצו

פ"ב  
 ח"ב

יהוה ויהו ארי ויפדו לך עלמה את מתעם  
 ותלמר על בוסרת ארי את איתמסי כל  
 לב ויתר שלו כל דיו ותעמי כל רוח וכל  
 רבוב איתאפדו כמיא הא אתי איתתקס  
 אפי אהים והי דבר יהוה אלי  
 לאמר והוה פנימך מן ע"ה בו איתתקס  
 ואמרית בה אמר ארצו יהוה אמר חרב  
 חרב הוחדה ונכ מדוכה בר אר איתגבו  
 ותמר כד צ"ה מן אהים אמר חרב אדמלך  
 רבול הקטל וחרב אדצמ עמון תתג  
 ותשיע לי מעו טבח טבח הוחדה למע  
 היה להברק מרטה או גשש שבטבני  
 מאסת כל עץ בריל למי קטל קטול אפי  
 אישת ליפת בדיל למעבר פורעני ית  
 אישת נעת על דחילאו שיבט ארבות  
 הוחדה ובצמון בר גלו בית ישר על תלחו  
 לטענותא ותבו אנון למיטעי בתר עלמי  
 אפיא ויתו אתה למרטה לתפט כפך  
 היא הוחדה חרב והיא מרטה לתת אתה  
 ביד הורג והיב פור ענותהו לאתמסרא  
 בר מלכא דכל היא מיחת חרב אוהיא  
 תהי פור ענותהו למימסר יתהו ביד  
 קטולין ועק וחיל כל בו אהם כיהי אהתה  
 בעמי היא ככל נשואי ישראל מעור  
 אל חרב היו את עמי לכו כפך אל וך  
 צנח ואילול בר אהם ארי היא התקעמי  
 היא בכל רבובי ישר קטול חרבא  
 דאיתכמיעו ואת על עמי מסחור סח  
 בכון טפח על ירכא כי בחן ופה אנכ  
 שבט מאסת לאינה נאכ ארצו יהוה  
 ארי איתגבו או על יהוה צביא אולא תבו  
 ופה יהי בסופהו אמר אחשוב טא



רבות יהודה ובעמו מיני אגליו ובעכויהח  
 בשמאלא יתקיימו צי יי אהים  
 ואתה בן אדם הנבא והר כהאל  
 כה ותספל החרב שלישיתה חרב חללים  
 היא חרב חלל העול החררת להם ואת  
 בר אדם איתגבי וטפחך עליו ותספל  
 חרבא תליתתא חרב קטילין היא חרב  
 פורענ קטלא רבא רבוי עא להון למעו  
 למיג לב והרבה המכ שלים על כל שער  
 שעריהם נתתי אבחת חרב אח עשויה  
 לברק מעטה לטבח בריל למיתבר לבחון  
 לאסגאה מתקליהון על כל קירויהון  
 מעתי קטולי חרבא ווי חרבא אשתלפת  
 למיקטל אישות צעתי לאישות צאה הו  
 התאחדו הימתי השומי השמאלי אנה  
 פניך מועדות אישות לפי וקטילי מן  
 חזקא ושיצא מן ציפונא לאן אפך מ  
 מועצין וגם אע אבה כפי אלכפי והעתי  
 חמתי אע יהוה דברתי ואת אנא אחתי  
 פורענ על פורענ ואתיח חמתי אנא  
 חרתי במימרי ויהי דבר יהוה  
 אלי לאמר והוה פנמי קי עי למי ואתה  
 בואדכ שום לך שנים דרכים לבואחתי  
 מיד בכל מ ארץ אחר יצאו שניהסויד  
 כרא כראש דרך עיר ברא ואת בראו  
 אתקין לך תרתין אורחן דיתון בחון קטולי  
 חרבא דמלכא דב ממ רינא חרא ופקון  
 תרויהון ואתרא אתקין ברי שפרשות  
 אונח קרקא אתרא אתקין דרך תשים  
 לבא חרב את רבת בני עמון ואת יהודה  
 בירושלם בערה אורחא אתקין דיתון  
 בה קטולי חרבא מרבית בני עמון ועל

רבות יהודה ובעמו מיני אגליו ובעכויהח  
 בשמאלא יתקיימו צי יי אהים  
 ואתה בן אדם הנבא והר כהאל  
 כה ותספל החרב שלישיתה חרב חללים  
 היא חרב חלל העול החררת להם ואת  
 בר אדם איתגבי וטפחך עליו ותספל  
 חרבא תליתתא חרב קטילין היא חרב  
 פורענ קטלא רבא רבוי עא להון למעו  
 למיג לב והרבה המכ שלים על כל שער  
 שעריהם נתתי אבחת חרב אח עשויה  
 לברק מעטה לטבח בריל למיתבר לבחון  
 לאסגאה מתקליהון על כל קירויהון  
 מעתי קטולי חרבא ווי חרבא אשתלפת  
 למיקטל אישות צעתי לאישות צאה הו  
 התאחדו הימתי השומי השמאלי אנה  
 פניך מועדות אישות לפי וקטילי מן  
 חזקא ושיצא מן ציפונא לאן אפך מ  
 מועצין וגם אע אבה כפי אלכפי והעתי  
 חמתי אע יהוה דברתי ואת אנא אחתי  
 פורענ על פורענ ואתיח חמתי אנא  
 חרתי במימרי ויהי דבר יהוה  
 אלי לאמר והוה פנמי קי עי למי ואתה  
 בואדכ שום לך שנים דרכים לבואחתי  
 מיד בכל מ ארץ אחר יצאו שניהסויד  
 כרא כראש דרך עיר ברא ואת בראו  
 אתקין לך תרתין אורחן דיתון בחון קטולי  
 חרבא דמלכא דב ממ רינא חרא ופקון  
 תרויהון ואתרא אתקין ברי שפרשות  
 אונח קרקא אתרא אתקין דרך תשים  
 לבא חרב את רבת בני עמון ואת יהודה  
 בירושלם בערה אורחא אתקין דיתון  
 בה קטולי חרבא מרבית בני עמון ועל

וידן זכרון וסיב תפיק אתקין לטבריא יי







אע יהוה ואיתקדש כבוד לעני עממיא ותידען  
 ארי אנא יי יהוה דבר יהוה אליו לאמר  
 והוה פית נבו מן ק"י עומי למי בואדס היו  
 לי בית ישראל לסוף כלכ צהשת וברל וברל  
 ועפרת בתוך כור סוגס כסח היו בר ארס  
 היו קדמי בית ישר לפסול אכול היו עמא ומעריב  
 עוש ובעיץ וברל ואבר פני כורא לפסולת  
 כספא היו לכוכה אמר ארני יהוה ועו הוות  
 כולכם לפיגס לכו הנני קבץ אתכם אל תוך  
 יהושלם ככיון בר ארני אהים חלף דהיתון  
 כולסו לפסולא בכיון האנא כניש יתכוו לע  
 יודע קבצת כסח וצחשת וברל ועפרת וברל  
 אל תוך כור לפחת עליו אש להנחיד כו  
 אקבץ באפי ובחמתי והנחתי והתברני  
 אתכם כמיכנש כסח וצחש וברל ואבר  
 ובעיץ לעג כורא לאתקפא עליוה ערא  
 לאגסייתיה כו אנכיש כודגו ובחמירני  
 ואסיף ואישעי יתכוו וכנחתי אתכם ופחתי  
 עליכם באש עמתי ונתתם בתוכה ואנש  
 יתכוו ואתקית עליכוו באישות פורענותי  
 ותמסקו בנהו כהתוד כסח מתוך כור כו  
 תתכו בתוכה וידעתם כי אנני יהוה שפכתי  
 חמתי עליכם באיתמוס אה כספא כנרא  
 כיו תתמסו בנהו ותידעו ארי אנא יי שפכתי  
 חמתי עליכוו יהוה דבר יהוה אליו  
 לאמר והוה פנמ קני עי למ כו ארס  
 אמר לה את ארץ לאמסחה היא וללא  
 גשמה ביום ועס בר אר אומר לה את  
 ארע ארע ארע לאמר כזא היא לאתעמיה  
 בה עובדיו טביו והננו עליה ביום לוט  
 קטר נבי איה בתוכה כאר שאל טוח  
 טוח נפש אכלו חסו ויקר וקחו אלמנתיה

כד קדשי בות ואת שמתו חללך על  
 קור שובסות ויתומי שובא דילי אחת  
 אנשי רביל היו בקר למעו שפר דס ואל  
 ההרים אמלו כד ומה עשו בתוך גברי  
 אכלי קור צא הו בקר בריל למטפר דס  
 ובי ובטור אפלו בקר לטענותא עיעת  
 חטין עברו בקר ערות אב גלה בקר טמאת  
 הנה עע בקר עירית אבא גלי או בקר אמת  
 טומאה ענאו בקר ואיש את אשת רעוהו  
 עשה תועבה ואיש את כלתו טמא בומה  
 ואיש את אחתו בת אביו ענה כר וצר  
 ות איתת חבריה עבד תועבה וצרות  
 בלתיה סאוב בעיית חטאיו וצר ות  
 אחתיה בת אמה יעני כד שחר לקחו  
 כד למעו שפר דס נשר ותרכית לקחת  
 ותכצע ריעל בעשוק ואתי שוכות נאם  
 ארני יהוה שוחרא קבילו בקר בריל  
 למטפר דכוכה חיבוליא וריביתא  
 נסיבת ואהנית רחמיל באוצפא ופולחני  
 שפכת ארני אהים והנה הביתי כפיאל  
 כצעד אשר עשית ועל דמד אשר היו  
 בעוקר והא אתיתי פורענותי עלך בחוכי  
 ממון אוכבוד דאנסת ועל דכוכה דאשתפן  
 כעוד היעמד לבד אמ כחוקנה ידך למ  
 לחים אשר אנני עשה אתך אנני יהוה  
 וברתי ועשיתי היתקף ליכיל אכית חסנו  
 ודך ויומיא דאנא עתיד למעכר עמון  
 אנא יי טרית במימרי ואקנים והפעתי  
 אתל כעיס ווריתך בארצות והתמיתי  
 טמאתך ממד ואגלי יתוד לבי עממיא  
 ואבדתיך במדינתא ואנסת כאובתך  
 מיניך ותולת כד לעני העיס וידעתך

פסל  
 ו  
 ו  
 ו



הרט סתוכה סיעת כפלה א בענה בארץ וזן א  
 נהמין למיקטול קטול אינשא קטלו עותד וקד  
 נסכו ארמלתהא אכניאו בענה בהנה חמסון  
 תורת ויחללו קדשו בין קדש לחל לא הכדלו  
 ובין הטמא לטהור לא הודיעו ומשבתת  
 העליו עיניהם ואחל בתוכם בהנה חמסון  
 בארצתי ומפמין קודשו בין קודש שא לחולא  
 לא אפרו שובין מכאבא לרביא לא הודיעו  
 ובי יומי שובי א דילו כבשו עיניהם וחלת רעות  
 ביניהם שריה בקרובה כואביס טרפי טרה  
 לשפר דכ לאכר נפשת למש כצע כצע  
 רבבה א בענה ברבין חטפי חטות למשפר  
 הם וכיו לאכר נפשו בריל לקבלא מקוון  
 דשקר וביאיה טחו להם תפל חוים שוא  
 וקסמים להם כוב אמריס כה אמר ארני  
 יהוה ויהוה לא רבר ונכני שיקרא רבבה חמסון  
 לרבע מיחצא ושעע ליה טו פטור דלא  
 תבו מתנבו שקר ומלפין להון כרבו אמרין  
 כד יצ לא אהים ומקמ לא איתמלל עם  
 הארץ עשיו עשק ועלו גל ועע ואכיון  
 הוע ואתהגר עשיו בלא משפט עמא  
 דארעא עשקו עושקא ועלו גיל אומסמן  
 וחשוד אונאו ולעורא אנסו בלא כדחוי  
 ואבקש מהם איש גר גר ועלד בפרץ  
 לפע בער הארץ לכלת שחתה ולאמיצאת  
 ואיתבע מינה קדמי גבר דלית עוברין  
 טבין דיקום בתר עתא קדמי ובעי חמסין  
 על עמא דארעא בריל דלא לחכלותה לא  
 אשוכחית ואשפן עליהם ועמי באש עבת  
 בליתים דרככ בר אשכ נתתי נאם ארץ א  
 יהוה ופכית עליהם חופית באשת פורענות  
 שיציתין פורענות אורחיהו ברי שיהו

23  
 ז הבית אן נ אהים  
 יהוה רבר יהוה  
 אלו לאמר והנה פגמק נ עי למ בזאת  
 שתוכ נשים בעית אם אחת היו בראש  
 איתנבי על תרתיו מדיו דאיונו כתרין  
 נפון רבנת אימא חרא היו ותוענה ממעמכ  
 בצעוריהו ונ שמה מעכו שדיחו ושם  
 עשו דרי בתולהו וטעא כמי צריס כתר  
 פולחן טענותיהו טעא אה תמו פולחן טענות  
 ותמן הלילא עובריהו ושומתס אהיה  
 הגרלה ואהליכה אחתה ותהינה לי ותלנה  
 בניס ובנות ושומתו שמרון אהיה  
 וירושלם אהליכה ושמה תהו אהיה  
 רבתא ואהליכה אחתה והואה משמשן  
 קדמי ואצלחא בכעין וככני ושמה תהו  
 שמהו אהיה וירוק אהלי ותון אהיה  
 תחמי ותעגב על מאהביה אל אשור קוביס  
 וטעת אהל מכתר פולחני ואיתרעואת למטע  
 בתר רחמיה אבתי בני אתר קרינא למטע  
 תכלת פחות וסגנים כחורי חמד כרל  
 פרשים רכבי סומים לכשי גמר שלטון  
 וטורין עליומי חפדתא כולהו פרטין  
 רכבי סומין ותתן תועתיה עליהם מסור בני  
 אשור בלם ובכל אשר ענה בכל גלוליהם  
 נטמי אה ואיתרע את למיטעי בתיהו  
 עליומי בני אתר כולהו ובכל דאיתרע את  
 בכל פולחן טענותיהו איסתאבת ואת  
 תועתיה כמי צריס לא עובה כו אותה  
 שכו בצעוריה וחמה עשו דרי בתולה  
 ושפכי תועתם עליה וית פולחן טענות  
 דהוה עימה כמי צר לא שבת אר ותה  
 אפלו לטענותא ואיונו אפוחא עכין  
 משין וטפכו טענותיהו עליה לכו נתתיה







וצלה ובקהל עמיכם צנה ומצו וקובע ישומו  
 עליך כביב ונתתי לפניכם משפט ושפטו  
 כל שפטיהם ויחתו עליך כמעי וינאמתימן  
 וצלה וצלה ובמשפחת עמימן ומה עובדעליו  
 וקולסו ומעט עלך פה סחואתו קרמי ידו  
 פורענות היו ויתפרעו מיניך בעמוסיהו  
 ונתתי קנאתי בד ועשו אותך בחמה אפר  
 ואוניד וסירו ואחריתך כדכרתפל חמה  
 בעך ובפניך יקחו ואחריתך תאכל באש  
 ואליו פורענותי ביה ויתפרעו מיניך בדע  
 רבוב ויקמד יגלו ועמיד כחרב איקטלו  
 אינו בעך ובנתך ישבון ושפר ארעו ונתקו  
 בערא והפשיטוד את בערך ולקחו כל  
 תפארתך וישלחוך לבוש יקרה ויכסו  
 מיני תשובתך והשבת ומתה מיד ואת  
 זנתך מארץ מצרים ואתש אויעיך  
 אלהם ומצרים לא תזכר עוד ואכסול  
 חובי עצת חסאך מיניך ויתפלה חוטע  
 טעיתך יהוה עימך בר הוית בארעא  
 ומצרים לא תזכר עוד להו וזרעות  
 מיניך לא תזכרו עוד  
 כי כה אמר ארע יהוה הנע נתנך בד  
 אשר שנאת ביד אשר נקעה נפשך מהם  
 ארץ כד צל מ אהים האנא מסר לך ביד  
 הכנית ביד דקצת נפשך בחוז ועשו  
 אותך בשנאה ולקחובל ציעך ועזבוך  
 עינם ועריה ונלה עדות זנוצך וזמיתך  
 וזנוצך ויתפרעו מיניך בדכבו וישטו  
 כל לויאותך וישכחובך מיטל אושכחא  
 ותתגלי בהתטעיתך וחובי עיער  
 חסאך וזנוצך עשה אלה לך בזנותך  
 אחרי צים על אשר נטמאת בעלוי חס

39

ענה לית בנות קמין ון העמין עשה וסיכ הסכות עשה  
 עשה סיטום עשה צדקה וסיטום

חובך גרבו אילין לך כד יטעית ברתך  
 עממיא ואיכתאמת בפולחן טעיתו  
 ברך אחתך הלכת ונתתי כוכח בידך  
 כאורח אחתך הלכת ואיתי ופס פורענות  
 בידך כה אמר ארע יהוה כה  
 אחתך תטעי העמיקה וחדכה טהיה  
 לצחק ולעג מרבה לחבל כד צל  
 אהים כל פורענות אחתך תטעו וטעו  
 וחסנתא תקו לחוד וללעב מסע עקא  
 רתית עלך שפרו וצו תמלאי כוסטמה  
 ושוממה כוס אחתך שמרוז האמריא  
 דחו תתגלו כל צרו ואופותממו כס  
 פורענות אחתך שמרוז ושותית אותה  
 ומצית ואת חרשיה תעמי וטורד  
 תנתקי מי אע רבית נאם ארע יהוה  
 ותשובו יתה ותגמרו ויתפרי ענתה וקמו  
 ובסרוד תתלשו אר אנא גורית כממדי  
 צל אהים לכן כה אמר  
 ארע יהוה יעו שוכחתי אתי ותשליכי  
 אתי אחרי צנך ונכאת שאי וציתך ואת  
 תועתך כבין כד צל אהים חלהו שנת  
 פלחתי וארחקת בחלמי מקביל עיני  
 ואת את קבלי חובי עיצת חסאך וטעיתך  
 ויאמר יהוה אלי כן ארם  
 התשפט את אהלה ואת אהליכה והגד  
 לחן את תועבתיהו ואמר לי ים ארם  
 חתכח את אהלה ואת אהליכה וחור יחו  
 את תועבתיהו כי נאפו ורם ביריהם  
 ואת גלוייהו נאפו ונכ את כניהו אשר  
 ילחו לי העבדו להם לאכלה אר וצאון  
 בהין ורם וכל אשרו ביריהו ובער פלחו  
 טעויותהו טעו ואת ית כניהו וטעויותהו

31



למיפק מינהון תולדת קוד שא קדמי  
 אעברו להיו לפלחו עוד זאת עשו לו  
 טמאו את מקדשי בוס החזא ואת  
 שבתת חללו עוד דא ארצו קדמי  
 סא יכו ות בית מקדשי בוס אהו  
 ות זמי שבי אדלו אחלו וכשחטס  
 את בניהם לתלוייהם וכו' אל מקדשי  
 בוס ההוא לחלו והנה כה עשו בתוך  
 ביתי ובבמותיהו ותכצוהו לפלחו טע  
 טענותהו ועלו לבית מקדשי בוס  
 ההוא לאחלתיה ותכדיו עברו בעבית  
 מקדשי ואת כי תשלחה לאנשים באים  
 ממדחק אשר מלאך שלח אלכם מהנה  
 באו לאשר רחצתי בחלת עינך וערות  
 עדי ואת ארץ שלחא לצרי אר אתו  
 מדחק דאוצר שלח לתהו ותא  
 את לאתר דומינת אתקנת שוקק  
 ומית פלסורין וישבת על מסה בניה  
 ושלחו עקרה לפניה וקטרת ושמן  
 שמת עליה ורמית דרצשו מכילין  
 מכלין וקד ותחורין מלן כל טוב סרת  
 דמיהו וקטרת בוסמי ומשחו שמת  
 על ויקול המון שלו כה ואל אנשים מב  
 ארס מובאים סוכאים ממדבר ורבע  
 צמורים על דיהו ועטרת תפארת על  
 ראשיהו וקל איתר גשתחור שלן שחא  
 געה ולתקוה גברין מסע אינשא אתו  
 מסח סח ממדבר א ויהי שיהו על  
 זיהו וכתר התושבחה על שיהו  
 ואמר לבלה נאפוס עת וזנה תוצותיה  
 והי ואמרת לבני דיעל הבליאת עמח  
 בחוכן בעו תשובה מיטעותה ותתקב

ה' מדין  
 יבואו וק  
 יבואו

לפולחמ ולתקבת ויכא אלוה ככא אל אשה  
 ונה כובא אל אהלה ואל אהליכה אשת  
 הזמה ועלו לחתה כמ אר עליו לות איתתא  
 פוגריתא כו עלו ראהלה וראהל מדין  
 דעיצתהו חטאיו ואנשים צדקים המה  
 ישפטו אותם משפט נאפות ומשפט  
 שפכות דם כי נאפות הנה ודם בידיו  
 וצדיו וכאין כקבלהו איוו ותפרעו זמנתו  
 פורענות גיטו ופורענות אשרת דם וכי  
 ארי ונאיו איוו ודם וכי אשרו בדיהו  
 כי כה אמר ארץ יהוה העלה  
 עליהם קהל ועת אתהם לזעיה ולבו ארי  
 כד צא ל צדקים איתגבי דתקו עליהו כ  
 משחמיו ואימקר יתהו לתבר ולבוא  
 ורצמו עליהו אכו קהל וכרא אמהו בחרבתם  
 בעהם ובבתיהם יהרצו ובתיהם באש ישר  
 ורצמו ותח באכמי קלע משחמיו וטעו  
 ותהו כמפיהו בעהו ובפתהו וקטלו  
 ובמיהו בערא וקרוו והטובתו זמה מן  
 הארץ ועסרו כל הנשים ולא תעשו טר  
 בזמתכמה ואבטול חובי עצת חטאיו  
 ארעא ותהו כמ דיעתא ולא ועברו  
 בעיצת חטיכו ופתנו ומתכמה על יכחוטא  
 מלולוכו תשאנה ורעעם כי אנו ארץ יהוה  
 ותהכנו חובי עיצת חטיכו עלינו וחטאו  
 פלחו טענותהו תקבלו ותדעו ארי אגא  
 מן אדום והי דבר יהוה אל בשה  
 התשויעות בחדש העשירי בעשור לחדש  
 לאמר יהוה פת גב מוקל עימי בפתא ת  
 תשויעת אבד חא עשראה בעשר אליוחא  
 לבי בז ארס כתוב לך את שוס הווס את עצם  
 הווס היה סמר מלך בכל על ירושלם בעצם

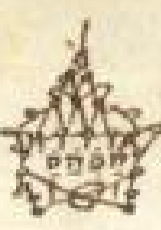
624







האנדרק מיתם אבל לא תעשה פארך  
 חבוש עליך ועלך תשים כרצונך ולא  
 תעשה על טעם ולחם אנשים לא תאכל  
 אידך שתוק על מיתך איכלא לא תעבר  
 טופפתך יהיו ברישך ומסנך תשוני  
 בריגלך ולחם אבילון לא תכיל וארבר  
 אל העם בבקר ותמת אשתי בערב ואעש  
 בבקר כאשר עויתי ואיתנבתי לעמא  
 בעפר אוביתת איתתי ברמשא ועברית  
 בעפרא כמא דאיתפקדית ויאמרו אלי  
 העם הלא תעזר לנו מה אלה לנו כי אתה  
 עשה ואמרו לי עמא הלא תחוי לנו  
 מא אילון לנו דאת עבדי ואמר אלהם  
 רבר יהוה היה אלי לאמר ואמרת לחון  
 פת על מזקני הוה עילי אמר לבית  
 ישראל בה אמר ארצי יהוה הנני מחלל  
 את מקדשי גאון עונכם מחמד עיניכם  
 ומחמיל בפשכם ובניכס ובכתיבכ אשר  
 עזבתם בחרב יפלו אימרו לבית ישראל  
 אמר לנו אלהים האנא מפוס יתבת מקדשי  
 וקר תוקפכו רצנא דעניכו וחיכוך נע  
 נפשונו בעכו ובכחו רשבקתו בחורבא  
 ותקטלונו ונשיתק כאשר עשית על  
 טעם לא תעשו ולחם אנשים לא תאכלו  
 ותעברו כמא דעברית על טעם לא  
 תעטפונו ולחם אבילון לא תכילון ופ  
 ופארבם על ראשיכם ונעליכם כרצונכם  
 לא תספרו ולא תכבו ונמקתם מעונותיכם  
 ועמתם איש אל אחיו וטופפתכו כי  
 כרי שכונו ופככו ובריעלכו לא תספרו  
 ולא תכסו ותיתכסו בחוביכו ותעמקו  
 גר על אחוהו יהוה יחזקאל לכח למזפת



ככל אשר עשה תעשו בבאה וירעותם כי  
 אני ארם יהוה יהוה יחזקאל לכון לאת ככל  
 דעבר תעברון במיתה ותירעון ארם אנא לי  
 אהים ואתה כן ארם הלא מוס קחתי  
 מהם את מעונם מישוש תפארתם את מחמד  
 עיניהם ואת משא נפשם במהם ובכתיבם  
 ואת בר ארם הלא בזמא דאשרי מעהונית  
 בית מקדשי חון יקר תוקפחונו וחיר נורת  
 תושבחתונו יתנסב מיעונו רצנא דענינונו  
 וחיכוך נפשונו רסבלחונו מבני חון ומיעונונו  
 ביום ההוא יבא הפלוט אלך להשמיע את אופס  
 בזמא ההוא יהו משיחא לחסד לאשמיעון  
 בסורא ביום ההוא יפתח פיק את הפלוט  
 ותדבר ולא תאלם עוד והיית לחם למזפת וירע  
 כי אני יהוה בזמא ההוא יתפתח פומך במית  
 משיחא ותתגבי ולא תטותק עוד ותהילהו  
 לאת וירעון ארם אנא לי  
 יהוה רבר יהוה אלי לאמר והוה פגמ קני עי  
 לחי כן ארם שים פגמ אל כע עמוז והנבא  
 עליהם בר ארם קמיל גבואה על בני עמוז  
 ואיתגבי עליהו ואמרת לבני עמוז שמיעו  
 דבר ארם והוה בה אמר ארם יהוה יען  
 אמוד האח אל מקדשו כי גחל ואל ארמית  
 ישראל כי נשמה ואל בית יהודה כי הלכו  
 בעלה ותימר לבני עמוז קבילו פיתגמא דני  
 אהים כרצנא לי אהים חסד אמרת חרבו אש  
 מקדשי ארם אתחל ועל ארעא דישל ארם  
 צדיאת ועל רבית יהודה ארו הליכו בעלתא  
 לכו הנני נתקן לבני דרם למרשה וישבר  
 טורתיכם כן ונתע כן משכניהם חמה יאכלו  
 פרוך והמיה ישותן חלבה בליו האנא מסר  
 לך לבני מדינתא לירותא ותכונ ביר ציתתו

625

20

אמר



בן ותרן ביד משכניהו אינן הכלן טוב  
 ארעך ואינן יבחו נכבד ותמי אתרבה  
 לטה צמליים ואת בני עמון למרביץ צאן ו  
 וידעתם כי אני יהוה ואמן יתרבה למדור  
 צמליק ותבצע עמון לבית מי שרי עירדון  
 העצו ותדעו ארי אנא יי  
 כי כה אמר ארני יהוה יען מחאך יר  
 ורקעך ברג ותשמח בכל שטאל בפש  
 אל ארמת ישראל ארי כד אל יי אהים  
 חלד טפחת אבירך ורפסת אברגלך  
 וחדית אבכל ציפוח נפש על ארעא חיע  
 לכן הנני נסותי את ידי עליה ותתקד לכן  
 לגים והכרתיה מן העמים והאברתיה מן  
 הארצות אשמידך וידעת כי אני יהוה  
 בליו האנא מרים ותמחת גבורתי עלך  
 ואתעק לבוא לעממי ואוישי צינר מיבש  
 עממי ואבדיןך מזכר ותא אצרי יקר  
 ותדע ארי אנא יי  
 ארני יהוה יען אמר מואל ושעור הקבלי  
 העים בית יהודה כד אל יי אהים חלד ארמי  
 מואבא וסעור מה שטעמל עממי ארם  
 יהוה לכן הנני פתח את כתף מואל מהערים  
 מעריו מקצה צב ארץ בית השומרת  
 בעל מעון וקריתמה בכיו האנא תפרת  
 תקוף מואב מקיר ויהוה מכר כיהוה ועד  
 פצחיהו חרות ארעהו בית ישומרת  
 בעל מעון וקריתמה לבני קדם עלבני עמון  
 ונתתיה למורטה למען לא תוקר בני עמון  
 בגים לבני קדם עלבני עמון ואמכרניה  
 למרותא כדיל רלא יהוה רוכב בני עמון  
 בעממיא וכמואב אעשה שפטים וידעו  
 כי אני יהוה וכמואב אעבד פודעתי ויען

100

100

100

100

וידעו ארי אנא יי  
 כה אמר ארני יהוה יען עשות אהים  
 בנקב נקב לבית יהודה ויאשמו אשום  
 ונקמו בהם כד אל יי אהים חלד רעבו  
 ארופא בתקוף פורעו לבית יהודה  
 וחנו חוכא ואיתפרעו מינחון  
 לכן כה אמר ארני יהוה ונסותי ידל על  
 ארום והכרתי מינעו ארום ובהמה ותמחה  
 חרבה מתמון ודרן בחורב יפלו בכיו ט  
 אל יי אהים וארים מוחת גבורתו על אהים  
 ואישי צי מינה אינשא ובעורא ואתענה  
 חורבא מדורבא ותתכי דרן בחורבא י  
 ותקטלו ותתנו את נקמתי בארום כד  
 עמי ישראל ועשו בארום כאפי וכחמתי  
 וידעו את נקמתי נאם ארני יהוה ואמן  
 ות פורענות בארום ביד עמי ישראל  
 ותמכרוו ותפרעו מן ארום כרונו ו  
 וכחמתי וידעו ות פורענות אל יי אהים  
 כה אמר ארני יהוה יען עשות  
 פלשותים בנקמה ונקמו נקב בשואט  
 בנפש למשחית איבת עולי כד אל יי  
 אהים חלד רעבו פלישתא ברבבו  
 ואיתפרעו פורענו בציפוח נפש כדיל  
 לחכלא ברבבות עלם לכן כה אמר  
 ארני יהוה הנני טטה ידל על פלשותים  
 והכרתי את מרתים והאכרתי את שאות  
 חות הים בכיו כד אל יי אהים האנא מ  
 מרים מוחת גבורתו על פלשתא ואשמי  
 ותעמא דארע חייבין לאיפות צאח  
 ואוביד ותפן אר כפר עמא ועשיתם  
 נקמות גרלות בתוכחות חמה וידעו  
 כי אני יהוה בתמי את נקמתי ככ וי

100







לאתבבן עוד ארו אנא ל צרות במימדי  
 אב יי אהים כי אמר ארצי יהוה  
 לעור הלא מקול מפיתך באגק חלל בהרג  
 הרג בתוכך ירעסוה אים כד אב מ אהים  
 לעור הלא מקול מפיתך קטילך בני הים משענ  
 הרב כד יתרון קטילין בעיך ווען פתורא  
 וירדו מעל כסאותם כל גשאי הים והסירו  
 את מעי ליהם ואת גרי רקמתם ופשוטו  
 חרדות ולבשו על הארץ וישבו וחרדו לו  
 לרגעים ושממו עליך ותחתו מעל כסאותו  
 כל רברבי ימא ויערוו את מעי להון וית  
 לבושו ציור יהון ושלחון ויע לבשוועל  
 ארעא ותכוו ויוועו מן קדם תברוהו ויעוון  
 עלך ונשאו עליך קיעה ואמרו לך איה  
 אכרה עושבת מימים העיר ההללה אשר  
 היתה חוקה ביב היא וישכיה אשר נתן  
 חתותם לכל ישכיה ויסלחו עלך איה אמתון  
 לך איכרוו אכרת דהוית תבא אבתקו ימא  
 קרתא מיטבחתא דהוית תבא בתקו ימא  
 היא ותסדה איכרוו איתמסרו לתב כל  
 יתבהא עתה יחרדו האיון ביום מפלתך  
 ונבלו האים אשר בים מצאתן בעוונותן  
 פרוורא ביום מפלת קטילך ותבהלו ונעמת  
 רבמא במיפק גלותך כי כה  
 אמר ארצי יהוה בתתי אתך עיר צור ברב  
 בערים אשר לא עטבה סה עלות עליך את  
 תהום וכבוד המים הרבים ארו כד אב יי  
 אהים כד איתן תיך קינא חרובא בקרוו  
 דלא איתתבא באפקותי עלך משורית  
 עממיו רבגאן כמי תהומא אחפונך ע  
 עממין כגאין והודיתך את יורדו בר אל  
 עם עולם והושבתך בארץ תחתות בחרות

6  
7  
8

6  
7

20m

47  
48  
49

47

מעולם את יורדי בוד למען לאתשב ונתת  
 צבי בארץ חים ואחתיק עם נחית עוב  
 בית אבדנא עמא דמעלמא ואעדויד  
 בארעא ארעיתא בחרבתא דמן עלמא  
 עם נחתי עוב בית אבדנא כדיל דלא תחתון  
 ואיתן חירוא בארעא דיש בלחות אתן  
 ואיך ותכדשו ולא תמצאו עוד לעודם  
 נאם ארצי יהוה כד לא הוית אתבן וביו  
 תחו ותבעו ולא תשתכחו עוד לעולם אב  
 יי אהים ויהי דבר יהוה אלי ואמר  
 יהוה כגמי קיי עלי למי ואתה כן ארכ שא  
 על ער קיעה ואת בר ארכ טול עלי איה  
 ואמרת לעור היטבת על מביאת ים  
 רבלת העמים אל אים רבים כה אמר יהוה  
 אלהים צר את אמרת אב כלילת חפי  
 ותמר לי דתבא על מגרש מחוזי ימא  
 מכפקא כחררה לעממא לעוון סגיא  
 כד אב יי אהים עוד את אמרת אנא  
 משכילא בשופרי בלב ימים גבולו כן  
 כליו יפיד כג יממי אתחומך ארויכך  
 שכלילו כיצמך ברוטום משמר בעק  
 את כל לחתים ארו מלבנו לקחו לעשות  
 תו עלך בחרון מכמר בע ליד ית כל  
 גיטוד ארוו מלבנו נסיו למעבד חוונ  
 עלך אלוים מבפון עשו משוטוד קרעו  
 עשו שו בת אשורים מאי בתים בלוטו  
 ממתנו עברו משוטי כפיך תחומי מעו  
 דפך דאשברעין מכבטיו בשון דפיל  
 בית חופאה לאיתחטרוו ממרעיתא פילא  
 שיש ברקמה ממצרים היה מפרשך להיות  
 לך לצב תבלת וארגמן מאי אלישוחיה  
 מכקד ביץ וציורין ממעל הזה פרסוד

27



למתן ליד תבל וארצות ממדית אשלי  
 הזה כסתקן ישיב צידו וארור היו שטוב  
 לה חכמך צוד היו בך המה תכלית יתבי  
 צידו וארור היו שישיו וייתן כחורא  
 לציד חכמך צוד היו בך אינו פרנכך  
 זקני גבל וחכמיה היו בך מחויקו בדרך  
 כל אמות הים ומלחיה הים בך לערב  
 מערב כלו גבל וחכמיה היו בך מתקפי  
 צורבך כל נחת כפיני ימא ופפעוהו הו  
 שישיו ומיתן כחורא לציד פרס ולוד  
 ופוט היו בחילד אנשי מלחמתך מג  
 וכובע תלובך המה נתע הדרך פרסאי  
 חורא ופוט אי הו במשוריתך גברי  
 עברי קרבא שגלח וקולסו תלובד אינו  
 אפני או חורב בך ארור וחילד על חמתך  
 פניב ומרים במערתך היו שלטתם  
 תלו על חמתך פניב המה כללו ופני  
 בך ארור ומשוריתך על שורך כחפח  
 ואף קפוטקאי במערתך היו שלטתו  
 תלו על שורך סח סח אינו שכלילו פ  
 שופרד תרשוט סחרתך מרב כל הו  
 בכסח כרזל כרזל ועפרת נתע בעובנד  
 מוזמא מיתן סחורא לציד מסע כל עות  
 בכסח כרזל בעץ ואבר יהבו בבית געך  
 יוון תובל ומשך המה רבליך בגפט ארם  
 וכלי נחשת נתע מערבך יוון תובל ומפ  
 אינו תגרד בגפט אר אינשא ומפ נחשא  
 מיתן סחורא לציד מבית תוגרמה סומים  
 ופרשים ופרדים נתע עובנד ממדתת  
 ממעניא סוכנון ופרשיו וכודענות מירט  
 סחורא לציד בך דרו רבליך אינו רבים  
 סחורת ירך קרעות שו והבנים השוכי

בן 4  
בסל 1000

בן 3  
אנקא  
בסל 1000

בן 4  
בסל 1000

החוש  
פ"ג

החוש  
פ"ג

20  
9



למנו

אינן תגיד בנפך מית כל בו טובהא בגחון  
 ותכלא בכוספין ודורדא באימלן דהורדא  
 מחתין בקמיטרוח חפן גלדן מאסרו באטון  
 רבו צא מחתמן בעזקת גלב עיבדות זמא  
 מחתין במגדל אע הרסין בחון חות סחורק  
 אנות תרשוט שריותך מערבך ותמלא  
 ותכבר מאר בלב זמנים בספינע זמא חו  
 שריוטין ומיתן כחורא לגעך ועמרת ותקפת  
 לחרא בגן זממא במים רבים הכי אוק  
 השאקים אותך רוח הקדום שברך בלב  
 זמנים במיתן פגאיו עלו עלך רבותיך מלך  
 דתקוף כרוח קיח זמא תכירך בגן זממא  
 חונך ועבדך מערבך מלחמה וחלדך  
 מחתין בדקך וערבי מערבך וכל אנשי  
 מלחמתך אשר בך וכל קהלך אשר סתק  
 יפלו בלב זמנים ביום מפלתך עתידך  
 וניכסך כחורתך ספן ופרנסך מתקפי  
 צורכך ומיתן סחורת חנותך וכל נכדי  
 עבדי קרבך וכל משוררתך דבנותך ותמות  
 בגן זממא ביום מפלת קטולך לקול זקת  
 חלקך ורעשו מגישות לקל צו חת פרנך  
 זועמן פרורא ורדו מאבותיהם כל תפשי  
 משוט מלחום כל חבלי חים אל הארץ  
 זעמרו תחתן מספתי חון כל אחדי משוט  
 ספעו כל פרנפי זמא על ארעא זקומון  
 חטומיעו עליך בקולם וזעקו מרה העלו  
 עפל על ראשיהם באפר ותפלוטו וישמעון  
 עלך בקלותן ויצחון במרר חסרון עפרא  
 על רישיהון בקיטמא חון חסיפין וחוריו  
 אליך קדחה חגבו שקים וכוו אלך כמר  
 גפש מכפר מר וימרוסון עלך מרס חסרון  
 סקין ויבכו עלך במרר גפש ועבדון מ

30m

מסמיר מרוד ותשא אלך בעהסקיס  
 וקנע עליך מי כצר בדומה סעך היס  
 חטלון עלך בענחון אלהי אורללן עלך  
 מן כצ לית דומי לה בגן זממא בעמרת  
 עטונך מימים השבעת עמים רבים  
 ברכ הונך ומערבך העשרת מלכו  
 ארץ כמיפק סחורתך מיבין זממא  
 סבעת עממין פגאיו בספך עותיד ונסך  
 אערת מלכו ארעא עת גשסות מימים  
 במעמקי מים מערבך וכל קהל סתק  
 גפלו בגן איתברת דחיות תכמא בגן  
 זממא בעממין זמא סחורתך וכל  
 משוררתך בגנך גפלו כל יטבי וזמנים  
 שמינו עלך ומלחום שערך שערך  
 רעמו פנים כל יתבי נעמא צדאו  
 עלך ומלחום וזעו זעו איתר שוסו  
 אפיהון סחרים בעמים שרסו עליך  
 בלהות חיות ואינך ער עולם תגרון  
 בעממא צדיאו עלך כדלא חיות  
 איתען וכו תען עד עלמא  
 28 וזה דבר יהוה אלך לאמר  
 וזה פגמך עי ימי כוארם אמר  
 לנגד צר מה אמר ארע יהוה יעוצבה  
 לבך ותאמר אל אני מיטב אלהים  
 ויפכתו בלב זמנים ואתה ארם ולא אל  
 ותתן לבך כלב אלהים כראים אמר  
 למלכא דצור כל זמנים חלק וי  
 דראים לך ואמרת דחלא אנא מותב  
 תקפין ותכבית בגן זממא ואת אינשא  
 ולית כך צרוך וחשיבתא מליכך דאת  
 דחלא הנה חכס אתה מדניאל כל  
 סתום לא עממין הא חכים את מדניאל



כלי לא יתכבדו מימך בחכמתך וב  
ותבונתך עשית לה חיל ותעש והב  
וכסת באוצרותיך בחוכמתך ובמחשבתך  
קמתא לך נישכר ובגשת ארזה באובסמא  
באוצרך ברכ חכמתך ובדכלתך חכמת  
חולותיך לבכר בחילך בסע חוכמתך  
בסחורתך סעאה משיחיתך וראים  
לך משיחיתך

לכן כה אמר ארץ יהוה יען תמך את  
לכך כלב אלוים בבין כד יצו יי אקים  
חלה רחשיכתא בליכך דאת דחלא  
לכו הנני מביא עליה וריס ערי ציונים  
וחרקו חרכתם על יפי חכמתך וחללו  
זפתך בבין האנא מיתת ערף נכ  
עברתן תקיפי עממיא וישלפון סי  
מיפיהון על תיקון חכמתך ותכלון יון  
אומתך לשחת מודד וכותה ממותי חלל  
כלב ימים לחבלא מחונטר ותמת ממת  
מטעני חרב בגו ימכא האמר תאמר  
אלוים אני לפני הוצר ואמה ארס ולא  
אל ביד מחלוקת המימר תמיר דחלא  
אנא ארס קטלך ואת איצטא וליתכר  
ערוך ביד מחבלך נמותי ער לוסתמות  
ביר וריס מי אני דפרתי באם ארץ יהוה  
ממת רשיעון תמות ביד נכר אוואר  
אנא גרות במימר יצו יי אקים  
יהוה דבר יהוה אליו לאמר  
והנה פגמתי עו לך בן אדם שאקשה  
על מלך ער ואמרת לו כה אמר ארץ  
יהוה את חותם תבנות מלא חכמות  
ובליל ופוי בר אדם מול אלהא על מלך  
דער ותימר ליה כד יצו יי אלים את

רמז למנא דער תא דמתקן פה כמאומע  
ומשכל בשופר יה בערו ג אלהי חיות  
כל אכז וקרה מקושת אדם פטרה ויהלם  
תר שיש שחם השפה פפיר גפר וברקת  
והב מלאכת תפיר ונקלדך בך מוס הדרא  
בונג בסני טוב ותפנקון את מיתפנד  
כאילו בערו צנתא הו את עור עתרא  
צנתא וקדא מתהב לה כל אבנן טבן  
מסדרון על לבושך ספקן יקון ופכה לוס  
מרוס צמא בוריא ופנתירן שכוח אומרו  
ובדקן משקעו בדהב כל אילון עיבדות  
תיקונך בכך ראים לבך ברם לא אוסתמלת  
כפיוצך דאת עמיר חילליו ויקבין דאישן  
צורכך ולא אופשר לך דתתקום בלא  
בהון מיוסא דאיתבריתא עיכר מתקמן  
את כרוב ממשח הסוכר ותתנדך בהר  
קדש אלוים היות בתור אכני אש התהום  
את מלך מדבא למלכו וחכמת לך רכותא  
ואת על טור קודשא דיל בסרת אובעמא  
קדישא סברתא למי שלט תמים אתה  
בדרכיך מיוס המר אר עד נמצא עלתה  
בך שולם את באר חתך מיוסא דאתמרת  
עד דאישתבחו שוקר כך ברכ רב לך מלא  
תוכך חסם ותחטא ואחללך מחד אלוים  
ואבדך כרוב הסוכר מיתקן אכני אש  
בסגיאות סחורתך איתמ לוי או צד  
חוקה חכמתא זאפסינך על דכפרתא ע  
טור קודשא דיל ואבדינך מלכא דתתא  
על דספרת למי שלט בעמא קדישא אונס  
לך בויפך שחת חכמתך על יפעתך על  
הארץ השלכתך לפני מלכים מתקן  
לראוה כך ראים לבך בתו קפך אומות

מא  
מא  
מא

מא  
מא

מא

מא

מא

הרז אה  
ספ אה  
בען צנתא רלי הושתא כל אבנן טבן מסדרון על לבושך אשמת  
ביען עשיתי געון דעבדות ליוס קדמתי ספקן יקון ופכה לוס  
כרוס ימא תא בזקלן ואפשוור שביוו ואינומירד וברקן ודהב  
טב יחו בחופתה כל עבדו בראשית ומלאכות סחורן קרפנד  
כתופך ובספוטון בכין בוס דאיתברי ארס אידמט עיקרה וסבר  
ק סטא ואיטרד מתמן את אעט או נולתא פנינך דונמא איהויראום  
לך ולא איכפתתא במינד דאת עבדו חילליו ויקבין למיעק  
צורכך ולא אופשר לך דתתקום בר פנתון סיוסא דאיתבריתא  
עכר מתקמן הווי



חכמתך על יון אמתך על ארעך וטוב  
 אחרת למלכא אמתך לא יסתכלא בך  
 מרב עונך בעול רבלתך חללת מקדשך וארצא  
 אש מתוכך היא אבותך ואתך לאפול על  
 הארץ לעיני כל ראיה מכע חובך בשקר  
 כחורתך אפיסתא מקדשך ואמת עממיא  
 דתקפון באשתא מחובך דתקל איפון ושענ  
 ואיתנפך בקטס על ארעא לעיני כל חזק  
 כל ידעך בעמיים שממו עליך בלהות הית  
 ואינך ער עולם כל ידעך בעממיא צדיא  
 עלך כדלא הויתא אתניפך וכותהי ער עלפא  
 ויהי דבר יהוה אלי לאמר יהוה  
 פת גל מזקני עי למי בן אדם שים פתך  
 אל צידו והנבא עליה בר אר קביל גבו על  
 צידו ואיתנפך עליה ואמרת כה אמר ארע  
 יהוה הנני עלך צידו ובכדתי בתוכך וידע  
 כי אני יהוה בעשותי בך שפטים ונקדשות  
 בך ותימר כד אגני אהים האנא שלח  
 רוצני עלך צידו ואיתקד בגיך וידעון את  
 אנא יי כר אעביד כה פודענות ריעון וא  
 ואתקדש בה ושלחתי בה דבר ונסחוצעתי  
 ונפל חלל ססכה בחוב עליה מכביב וידעו  
 כי אני יהוה ואשלחכה מותא וקטלא מ  
 בשוקהא בר יתרכון קטילין בענה באמתות  
 עליה דקטילין בחורבא מכח כח וידעון את  
 אנא יי ולא יהיה עוד לבית ישראל כלון  
 ממאור וקוז מכאוב מבל סככותם הע  
 השאטוב אותם וידעו כי אני אהני יהוה  
 ולא יהי עוד לבית ישראל גמא שושלתון  
 מעיק מכל סחרציהון דבזון יתהון וידעון  
 את אנא יי אהים <sup>כה אמר ארע</sup>  
 יהוה בקבצי את בני ישראל מן העמיים

20

כסל וארא  
אל חברה

ע  
ע  
ע

אשר נפשו בם ונקדשתי בם לעיני העינים  
 ושבו על ארמיתם אשר נתתי לעבד  
 לענק כד אגני אהים כד אינני שותפני  
 ושרא מיני עממיא דאיתכדדו לתפן  
 ואיתקדש בהון לעיני עממיא ותכפוע  
 ארעון דיהבית לעבדי לענק השבו  
 עליה לבטח ובנו בתים וטעו כרמיים  
 ושבו לבטח בעשותי שפטים ככל השאטוב  
 אתם מסככותם וידעו כי אני יהוה אלהים  
 ותמון עליה לדחצו ובטון בתון ויגכחא  
 ברמין ותבון לדחצו כד אעביד פודענות  
 דינו מכל דבזון יתהון מפחרציהון וידעון  
 את אנא יי אהיון  
 בשם העשירית בעשירי בשנים עשר  
 לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר בשמא  
 עשיריתא בעשיראה בתרי עשר לחדש  
 הזה פגמתי עי למי בן אדם שוכפנת  
 על פרעה מלך מצרים והנבא עליו ועל  
 מצרים בלה בר אדם קביל גמא על  
 פרעה מלך רמיצ ואיתנפך עלוהו ועל  
 מצראי כלהון דבר ואמרת כה אמר  
 ארני יהוה הנני עליך פרעה מלך מצרים  
 התנכס הגדול הרבץ בתוך יארני אשר  
 אמר לי יארני ואני עשתני איתנפך ונפך  
 כה אמר אהים האנא שלחתי עלך פרע  
 מלך רמיצ ואת דמילתנא רבא דשרי  
 כע עדרותא דאמר וילי מלכותא ואנא  
 כבשות ועתתי חחיס כל חייד והרכקת  
 דגת יארד בקטק שרתך והעליתך מתוך  
 יארד ואת כל דגת יארד בקטק שרתך  
 תדבק ואיתין שירין בליתך ואיקטול  
 שילטותי פוקפך עים גברך ואבטלינך

29



מן הכותף וית כל שילטון תוקפן עים  
 גיכר ותקטלון תטשתיך המדברה אתך  
 ואת כל דגת וארד על פני השדה תפל  
 לאת אקף ולא תקבר חיות הארץ ולעוף  
 השמים בתוך לאכלה וארטונית למרמא  
 יתן ותכל שילטון תוקפן על אפי ארעא  
 תתריי גבולתך לאתבני שולא תקבר  
 לחית ארעא ולעופא דשמיא מסרתך  
 לאושת צאה ודעובל וטבי מצרים כי  
 אני יהיה ועו היותם משענת קנח לבית  
 ישראל ודעובל יתבי מצרים ארץ אנה  
 ית חלה דהון סמך קנח ארעא לבית ישראל  
 בתפסם כן בקר תרוץ ובה עת להם כל  
 בקר ובה טוענם על דתשבר והקצמות להם  
 כל מתנם באיתבני תהון ביד בר מלך  
 תקטל המסר ותבר בית רוחצנהו וכאום  
 וכאום תמכותהו עלך תתבר ולא תהו להון  
 לבית סומכין לכן כה אמר ארעא  
 יהיה הגני מביא עליך חרב והכרת ממך  
 ארס ובהמה בכין כד אל יי אהים האנא  
 מהו עלך דקטלון סחרבא ואישי צומין  
 אנשא ובער א והיתה ארץ מצרים  
 לשומיה וחריבה ורעו כי אני יהיה ועו  
 אמר יאר לי ואני עשיתי ותהי ארעא  
 דמצר לאושת מצר וחורבא ורעון אר  
 אנא יי חלה דאמר מלכות אדילה ואנא  
 בכשת 10 לכן הגני אלקי ואלי אר  
 ותע את ארץ מצרים לחריבות חרב  
 שומיה ממצרל סונה ועד גבול כוש בכין  
 האנא שלח רועי עלך ועל מלכותך ואמן  
 את ארעא דמצר לחורב צר ואישות מצר  
 ממצרול סויע ועד החום כוש לאתעבר

בהתל ארס ורגל בהמה לאתעבר בה ולא  
 תשכ ארבעים שנה לאתעבר בה ורגל  
 אנשא ורגל בער לאתעבר בה ולא תשכ  
 ארבעין טעין ותתי את ארץ מצרים סומיה  
 בתוך ארצות נשמות וערלה בתוך ערים  
 מחרבות תהיון סומיה ארבעים שנה והפעת  
 את מצרים בעים חריותים בארצות ואותן  
 את ארעא דמצר לצרופע מדיון צדיון וקחיה  
 סע קדיון דהנאה חרבן יהיון לצר ארבעין  
 טעין ואלי ית מצר אל לביו עממי אואכדיון  
 במריתתא כי כה אמר ארעא יהוהמקן  
 ארבעים שנה אקבץ את מצרים מן העמים  
 אשר נפצו שמה ארץ כד אל יי אהים מסוף  
 ארבעין שנה אכניש ית מצר אי מביני עממי  
 דאיתבריו לתמן ושבתל את שבות מצרים  
 והשבותי אתם ארץ פתרום על ארץ מכותם  
 והיו פוס ממלכה שפלה ואתיב ית גלות מצר  
 ואתיב יתהו לארע פתרום על ארע תתמתיהו  
 והיו תמן מלכו חלשא מן הממלכות תהיה  
 שפלה ולא תתבשא עוד על העים והמעטתם  
 לבלתי רדות בעים מן מלכות אתה חלשא  
 ולא תתברב עוד על עממי אואכדיון  
 בריל דלא יפלחון בעממי א ולא יהיה עוד  
 לבית ישראל למבטח מקבר עון בפנותם  
 אחריהם ורעו כי אני ארע יהיה ולא יהון  
 עוד לבית ישראל לאיתרחצא על יחון לאומיא  
 חובין באיפע ותהון בתריהו ורעון אר  
 אנא יי אהים יהיה בעשדים  
 ושבע טעין בר אשון באחר לחדש היה וכו  
 יהיה אל לאמר ותהו בעיכרון ושבע טעין  
 בקדמיה בחד לירחא יהיה פנ מן יי עילם  
 בו ארס גבול מצר מלך ככל העליל את







ועל תחפנחם איתי חסון בימכר אתכר  
 תמין ית תקוה מצר ויכטר בהסר תקפה  
 מלך במשורחתי חפיעה בעצמא דסלוק  
 וחפי ית ארעא ותבי כפרתה א בטיבא יתקן  
 ועשיתי שפטיב במצרים וידעו כי אני יהוה  
 ואעביד פורענת דינן במצר וידעו ארץ אנא  
 יהוה באחת עשרה שנה בראשון  
 בשבעה לחודש היה דבר יהוה אלי לאמר יהוה  
 בחר א עמר סתו בקדמא בשבעה לחודש  
 הזה פת נב מן ק ק ע למי בן אדם את ודוע  
 פרעה מיד מצרים שכרתי והנה לאחבשה  
 לתת רפואת לשום חמור לחכשה לחוקה  
 לתפש בחרב בר אר ית תקוה מלכות פרע  
 מלכא דמצרים תכרית והא לאמי תקפא  
 לאיתס אה למיתו ענה למיחכס לאתקפא  
 למחר מלכו לכו כה אמר אדע  
 יהוה הנני אל פרעה מלך מצרים ושכרתי  
 את ודעתי את החוקה ואת הצטברת חפיעה  
 את החרב מידו בליו כד אגוי אדום האנא  
 שלח חתני על פרע מלכ דמצרים ואותבר  
 ית סערוהי ית שולטוניהו מקיפא רבחו  
 הוא תבר ית מלכותא ואורמי ית תקפה  
 מימיה והפעתי את מצרים בעוים וחורתם  
 בארצות ואגלי ית מצראי לביע עממיא  
 ואיכד דינן במדינתא חוקתי את ודועת  
 מלך בכל ועתמי את חרבי בידו ושכרתי את  
 ודועת פרעה ונאק נאקות חלל לפני ואתק  
 ית מלכות מלכ רכלל ואיתן ית תקפי בידה  
 ואתבר ית תקוה פרעה וינהם גרוס מטוע  
 חרב קדמוהי והחוקתי את ודועת מלך בכל  
 ודועת פרעה תפיעה וידעו כי אני יהוה  
 בתמי חרבי ביד מלך בכל תטה אתה אל

20a

מצרים ומלכות ארעא קסלוק ותמי  
 יארים חרבה ומכרתי את הארץ ביד  
 רעם והשמיתי ארץ ומלאה ביד ידים  
 אני יהוה דכרתי ואיתן נהריהו ונע  
 ובוטמא ואמקד ית ארעא מיר מצאשון  
 ואצרי ארעא ומלאה ביד רשועו אנא  
 ל גדות במימדי כה אמר  
 אדע יהוה והאכרתי גלילוס והשכרתי  
 אלילוס מנת ונשיא מצרים לא יהוה  
 שר ותמי יראה בארץ מצרים ביד א  
 גאדים ואוכר רפלוון לטעוהר  
 ואיפוי רפלוון לעלמינא ממפוס  
 ומלכא מארעא דמצ לא יהו עור ואמן  
 ותל אכא ארעא דמצר והשמיתי את  
 פתחם ותמי אש ביצעו ועשיתי שפטיב  
 נטא ואצרי ית פתחם ואית עממיא  
 ותקיפון כאשתא על טאמס ואעביד  
 פורענת דינן באלכסנדרא ושפטיב  
 חמתי על סן מעוז מצרים וחכרתי את  
 חמון נא ואטפוך חומתי על סן תקוה  
 מצר ואשעי ית איתרעו פת אלכסנדרא  
 ותמי אש במצרים חול תחולפון ונא  
 תהיה להבקע וק ערי חמס ואית  
 עממיא דתקיפון כאשתא על מצרים  
 מוע וסוע סון ואלכסנדרא תדי  
 מתרעא משור ונפוס בעלי רב יקוע  
 חס קים בחרי און וליכסת בחרב יפלו  
 והנה בשבי תלכנה עולימי און וליכסת  
 בחרבא ותקסלון ופל חיהוון בשויבא  
 יתכון ובת חפנחם חשך היום בשבר  
 שם את מסות מצרים ונשבת כה גאון  
 ענה היא ענו יכסנו ונעתי בשבי תלכנה

20b

20c

20d

20e

20f

20g



C. 31

ארץ מצרים ואיתקוף את מלכות מלך וכל  
 ומלכות פרעה תבטלון וירעון ארץ אנאמי  
 כד איתון תוקפני ביד מלך דב ויתפרע פורעע  
 מארעא דמצרים ותפיצתי את מצרים  
 בגוים וירדתי אתם בארצות וירעו בני אנ  
 יהוה ואגלי ותמצר או ביני עממי אואבד  
 ותהון במדינתא וירעון ארץ אנאמי  
 ויהי באחת עשרה שנה בשלישי  
 באחד לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר והוה  
 בחדא עיסרל שנתן בתליתאה בחד לחדא  
 היה פנמי קני עני למי בואדס אמר אל  
 פרעה מלך מצרים ואלהמוני אל מי רמית  
 בעלך יס אדס אימר לפר מלך דמצרים  
 ול איתרע שותיה לקין דמיתא בתוקפני הנה  
 אשור ארו בלכעון יפה עני וחדר שמי עלונס  
 קומיה ובין עכתיס היתה צמרתו היא את  
 אתר אה דמי לארוא בליבני רעופיה שופיר  
 וכוכיה מסלן ודס בקומיה ועל מצרון שלח  
 שור שוהי מיס גרלהו תקום רומיותהו את  
 ערותיה הליך כוכבת מטועה ואת העלמה  
 שלחה אל כל עצי השדה בעממיא סג  
 בסמכותא תקוף את מלכא שועביר לתחות  
 מלכותיה ות שלטונתיה מיג על כל מדינת  
 ארעא על כן גבהה קומיתו מכל עצי השדה  
 ותבינה סרעפתיו ות ארבעה פארתיו ממייס  
 רביס בשלחו על כן ראיס בתוקפיה מקל  
 מלכו ארעא וסג אה משורחיתיה ואיתנעחו  
 סומכותיה על עממי סג אין באיתנעחותיה  
 ככעפתיו קנע כל עוף השמיס ותחת פאתו  
 לרו כל חית השדה ובעלו ושבו כל צמח רביס  
 במשורחיתיה כביטל כל ברכין תקפון ותחות  
 שלטונתו של שועביר כל מדינת ארעא וב

ובטלל מלכות יתכון כל עממי סג אין  
 ויהי בגרלו בארד רליותו כי היה שרשו  
 אל מיס רביס ואיתנעחו בסומכותיה ככג  
 גיברוהו ארו הות אימיתיה על עממי א  
 סג אין ארויס לא עממיהו סג אלוהיס  
 ברשוס לארמו אל סעפתיו וערעניכא  
 הו כפארתיו כל עץ בג אלוהיס לא דמה  
 אליו כיפני מלכו תקיפון לא איתנעחו  
 לקיבליה בתקוף גבור ארחה עומיהו  
 קני שלטונן לא קמו קדם משורחיתיה  
 וגיבריו לא זכרון בסומכותיה בתקוף א  
 גבור ארחה עומיהו מי קני לארפא ליה  
 בתוקפיה יפה עשיתו ברב רליותו ו  
 תקנאהו כל עצי ערו אשר בג אלוהיס  
 שפיר עברתיה בכג גיברוהו ונעו מי  
 קדמיהו כל מלכי קדם בתקוף גבור א  
 רחה עומיהו קני  
 לכוכיה אמר ארעו יהוה ישו אשר גבהה  
 בקומיה ויתן צמרתו אל בין עכתיס ודס  
 לככו כגבהו בכין כד אל י אהיס חלף  
 דראימיתא בקומיא ויהב מריותיה על  
 מלכותיה וראיס ליביה בתוקפיה ואתנחו  
 כד אל גויס עשה ועשה לו בר שועביר  
 גר שותיה ואימסרניה ביד תקוף עממיא  
 איתפרעא ותפרע מינעה כחוכיה תרבינה  
 וכרתוהו ורביס עריצ גויס חט שוהו אל  
 ההרים ובכל גאות גפלו רליותו ותשסעה  
 פארתיו בכל אפיקי הארץ וירדו מצלו  
 כל עמי הארץ חט שוהו ושיצוהו עממיא  
 תקופי עממיא אור שוהו על טוריאוועל  
 חיליא גפלא משורחיתיה ואיתגברו  
 סומכותיה בכל פצירי ארעא ותחרו

10



632

אהאיון עמיה איתחתי לשאל עם קטילי  
 חרבא ושורטונוהי איתקרו מנתקפהון בג  
 מלכותא אל מי רמית ככה בכבוד ובגדל  
 בעצו ערו והודית את עצו ערו אל ארץ מחמת  
 בתוך ערליכ תשכב את חללו חרב הוא פרעה  
 וכל המועה עם ארץ יהוד למן רמיתא כרין  
 ביקר וברכו במלכי קדם ותיתחת עיכ מלכי  
 קדם לארעא ארעיתא בג חייבא ותו שטוב  
 עיכ קטילי חרבא הוא פרעה וכל איתרעוטיה  
 אה אהים והי בשמי עשרה שנה  
 בשמי עשר חדש באחד לחדש היה דבר יהוד  
 אלי לאמר והוה סתרתא עיכר שניו סתרי  
 עשר ירחין כחד לחד הוא פנ מ קני ערליכ  
 בו אדם שא קניה על פרעה מלך מצרים ואמת  
 אליו כפיר גינס טרמית ואתה פתנים בימים  
 ותנח בעהרתך ותדלח מים ברעליך ותדמס  
 נהרתם בר אדם קול איליא על פרע מל המצ  
 ותמיד ליה תקיף בעממיא היתא ואת פתניא  
 בימיא ואתתא במשוריתך ואוערתא  
 עממיא כפומי כותך ואחריכ פתא מדינתון  
 בה אמר ארצי יהוד ופר שתי עליך אית  
 רשתי בקהל עמיכ רבים והעלוק בחרמי  
 בר אהים ואפרוס עלך ותמי צדתי בקהל  
 עממיא סגאין ותתחד בסרעתי ונטו שרד  
 בארץ על פני השדה אטילך מה שכעני  
 עליך כל עות השמים והשבעתי מיד חית  
 כל הארץ וארטוין בארעא על אפי סא  
 ארמי קטילי ואשרי עלך כל עופא דשמיא  
 ואסבע מינק חית כל ארעא ונתתי את בשרד  
 על ההרים ומלאתי הגאיות רמיתך ואיתון  
 ותבשר קטילי על טורי אית מלמן חילתא  
 פערי משוריתך והסקתי ארץ צפתר מזמר

מטיל מלכותיה כל עממי ארעא ורטוהי  
 על מפלתו ושכע כל עות השמים ואל  
 פאתו היו כל חית השדה על מפלת  
 קטילוהי שרו כל עופא דשמיא ועל פני  
 משוריתיה נחאכל חית כרא למען אשר  
 לא ינבחו קומתם כל עמי מים ולא יתע את  
 צמיתם אלכין עבתים ולא ועמדו אליהם  
 בגדם כל שתי מים כי כל כנתע למות אל  
 ארץ מחמת בתוך בכ אדם אל יודי מו  
 בליל ולא ירא לכו בתקפהון בל מלכי  
 קדם ולא יתעו סת מרנותהון על מלכותא  
 ולא יתברכו לחון בתקפהון כל עבר  
 מלכו ארץ כולהון אית מסרו למותא לואו  
 וארעיתא בג פני אית שא עיכ עותי גוב  
 בית אברעא כה אמר ארצי  
 יהוד ביום רדתי שאולה האב לתי כסית  
 עליו את ההום ואמבע צהרתיה וכלאן  
 מים רבים ואקדר עליו לבטון וכל עצי  
 השדה עליו עלפה כל אה אהים ביום  
 אחתתי יתיה לשאל איתא כלו עלוהי  
 חפת עקאית ארעא וחורבא מדינתא  
 ווע עממיא סגאין וחשובות עלוהי אפי  
 מלכי אובל מלכי עממיא עלוהי טפרון  
 בתפא מיקול מפלתו הרעשתי ציכ מהודי  
 את שאולה את חרדי בור ונחמו בארץ  
 תחתית כל עמי ערו מבחר וקוב לבטון  
 כל שתי מים מקל מפלתיה או עית עממיא  
 באסתותי יהיה לשאל עיכ נחתי צוב כית  
 אברעא ואיתעמו בארעא ארעיתא כל  
 מלכי קדם שורטוין ועתידי צובסאכל  
 עבר מלכו עם הם אתו ירדו שאולה אל  
 חללי חרב חרעו ושכו בעלו בתוך גינס

ובילתו



אל החרים ואפיקים ימלאו מקד ואחר  
 ארעא הוה עתא מהמה על פוריא ופצורא  
 ותמלחו מינה וכפיתו בככותך שמים וחו  
 והקדרתי את כוכביהם שמש בענן אכפע  
 ורחל לא יאור אורו ותחפיק עקא באכתות  
 ותמונה מלכותו מן שמיא וואעדון עם  
 משורחם דתו פגאן ככוכבא מלה כמ  
 במי שורחיהו תחפיק בעענא דקליק וחפי  
 ות שימטא וקסיהרא ביממא לא מזחד  
 מהרעה בל מאורי אור בשמים אקדורם  
 עלך ותתנו חשד על ארעך נאם ארע יהוה  
 כל שכולי אור חתך דמתקנן וטעון  
 קדמי האכפעהו מהרעה בשמיא אקדלען  
 עלך ותחפי עקא בקבל את ארעך צמ  
 אהים והכעסתי לכ עמים רבים בהכי או  
 שברך בעים על ארצות אשר לא ידעתם  
 ואזע לב עממיו פגאון באתוה תביר  
 קדך לבתי עממיהא למדינת דלא ידעתון  
 וחטיות עלך עמים רבים וי לכיח וישעו  
 עלך שער בעפמי חרבי על פגהם וחורו  
 לתעום אושו לנפשו כיוס מפלגה ואערי  
 עלך עממיו פגאון ומלכיהו ותמהון  
 עלך תימה באתוה עלך דקטליו בחורבא  
 ואיעו חו וואיעו מן קדך תברוהו גבר על  
 נפשו כיוס מפלגה קטלך  
 כי כה אמר ארע יהוה חרב מלה בכל תמא  
 ארי כל צמ ינא דום קטלו חרבא רפל דב  
 ותן עלך בחרבות גמרים אפיל המוצה  
 ערצי גיב כלב וקדרו את גאון מערים  
 ונטיד כל המוצה בחרבי גמרא אימע  
 משורחם תקיפי עממיהא כולוהו ויבוז  
 ות תקוה מצר ות שותיע כל איתר גשמה

10

והאכרתי את כל בהמה מעל מים  
 רבים ולא תרלחם רגל ארע עוד ופרסת  
 בהמה לא תלחם ואובד ותכל בעורה  
 מעל מיין פגאון ולא תויעונו ותלא  
 דאיתשא עוד ופרסת בעירא לא תויעונו  
 או אשקיע מימיהם ועזרתם כטמן  
 אורך נאם ארע יהוה בכל אשקודת  
 לעממיהא ופיל כיהו בעה אויבך צמ  
 אהים בתתי את ארץ מצרים שמינה  
 ונשמה ארץ מלואה בהמה אתו שמי  
 בהורשו כי אמ יהוה כד איתך ית  
 ארעא רמצר צדו ותיעדי ארעא משמיה  
 באתוה מקא על כל דתבין בה וידעון  
 ארי אגא יקעה היא וקוענה בעת העים  
 תקוענה אותה על מצרים ועל כל המועה  
 תקוענה אותה נאם ארע יהוה אמר נאם  
 ארע יהוה היא גבואתא ותהו לא ידעא פסע  
 עממיהא ללון תהו על מצר ועל כל  
 איתר גשמה מלון תהו צמ אהים  
 יהו בשמי עשרה שנה בזממה  
 עשר לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר  
 ויהו בתרתא עיבורי טבין בחמי שנת  
 עשרה לחד האהוה פגמון קדך עי לך  
 כן אדם נהה על המון מערים והוררו  
 אתה ובנות הגים אורחים אל ארץ א  
 מחתות את ירדן כור בר ארם איתנבי  
 על איתר גשמה מצר ותברא לה ולכפת  
 עממיהא תקיפיא איתנבי דיתמסחו לא  
 לארעא ארעיהתא עים בהתיגב בית  
 אכרנא ממי בעמת רדה והשכבה את  
 ערלום ממן את גבר חות ושקוב עים  
 חתמיה בתוך חללי חרב ופלו חרב עתה

עשרה

10



מִשְׁכּוֹ אֹתָהּ וְכָל חַמְצוֹתָיִךְ בְּעַקְטוֹלֵי  
 חֶרֶב אֵת מִכְּרִית לְחֶרֶב אֵת מִכְרִית לְעַ  
 לְשִׁי צִיָּה וְתִהְיוּ נִתְּ כָּל אֵת מִכְרִית  
 וְכִי לֹא אֵת צְבָרִים מִתּוֹךְ שְׂאוֹל אֵת  
 עֹרֶךְ יִרְדּוּ שִׁבְכוּ הָעַרְלִים חֲלָלֵי חֶרֶב  
 יִמְלִיחַ עֲצֵמוֹת תִּקְפִּי צְבָרִים מִגַּע שְׂאוֹל  
 עֵינַי כַּעֲרֹהֵי נַחֲשֵׁי שִׁבְכוּ חֲמִיבֵי אֵת קִטְלוֹ  
 חֶרֶב אֵת שֶׁב אֲשׁוֹר וְכָל קְהֵלָה סִבְבֵי  
 קִטְלוֹ כָּל חֲלָלֵי צְפָלִים בְּחֶרֶב תִּמְצֵן  
 אֲשׁוֹר וְכָל מִשְׁרֵי מִתְּהָה בְּחֶרֶב תִּמְצֵן  
 קִטְלוֹ כָּל חֲלָלֵי קִטְלוֹ אֵת קִטְלוֹ  
 בְּחֶרֶב אֵת עֲתֵן קִטְלוֹ בְּחֶרֶב  
 בּוֹר וְהֵי קְהֵלָה סִבְבֵי קִטְלוֹ כָּל  
 חֲלָלֵי צְפָלִים בְּחֶרֶב אֲשׁוֹר עֲתֵן חֲתִית  
 בְּאֶרֶץ חַיִּים דְּאֵת מִכְרִית לְקִטְלוֹ הַבְּסִי  
 עֲבֵיבֵי אֲבָרָא וְהוֹאֵה מִשְׁרֵי חֲתִית  
 בְּחֶרֶב תִּהְיוּ קִטְלוֹ כָּל חֲלָלֵי קִטְלוֹ  
 דְּאֵת קִטְלוֹ בְּחֶרֶב אֵת מִכְרִית לְחֶרֶב  
 עַל דְּשִׁלְטוֹן בְּאֶרֶץ אֲדוּמִים שֶׁב עֵרְלִים  
 וְכָל חַמְצוֹתָיִךְ סִבְבֵי קִטְלוֹ כָּל חֲלָלִים  
 הַנְּפָלִים בְּחֶרֶב אֲשׁוֹר יִרְדּוּ עֵרְלִים אֵל  
 אֶרֶץ חֲתִית אֲשׁוֹר עֲתֵן חֲתִית בְּאֶרֶץ  
 חַיִּים וְיִשְׂאוּ כְּלִמְתְּכֵם אֵת יִרְדּוּ בּוֹר תִּמְצֵן  
 עֵלֶיךָ וְכָל אֵת מִכְרִית שְׂאוֹל בְּחֶרֶב קִטְלוֹ  
 כָּל חֲלָלֵי קִטְלוֹ אֵת מִכְרִית לְחֶרֶב אֵת  
 דְּאֵת מִכְרִית חֲמִיבֵי לְאֶרֶץ אֲרָעוֹת  
 דְּאֵת מִכְרִית לְחֶרֶב עַל דְּשִׁלְטוֹן בְּאֶרֶץ  
 אֲדוּמִים וְקִטְלוֹ אֵת מִכְרִית עֵינַי עֲבֵיבֵי  
 עֲבֵיבֵי אֲבָרָא בְּחֶרֶב חֲלָלִים עֲתֵן כִּי  
 מִשְׁכּוֹ לְהַכְּלִיחַ חַמְצוֹתָיִךְ סִבְבֵי קִטְלוֹ  
 כָּל עֵרְלִים חֲלָלֵי חֶרֶב כִּי גַבּוֹ חֲתִית  
 בְּאֶרֶץ חַיִּים וְיִשְׂאוּ כְּלִמְתְּכֵם אֵת יִרְדּוּ

בּוֹר בְּחֶרֶב חֲלָלֵי בְּעַקְטוֹלֵי אֵת מִכְרִית  
 בֵּית מִשְׁכְּבֵיךָ לְהוֹן כָּל אֵת מִכְרִית שְׂאוֹל  
 סְחָרְעוֹתָיִךְ קִטְלוֹ כָּל חֲלָלֵי חֲמִיבֵי קִטְלוֹ  
 חֶרֶב אֵת מִכְרִית לְחֶרֶב עַל דְּשִׁלְטוֹן בְּאֶרֶץ  
 אֲדוּמִים וְקִטְלוֹ אֵת מִכְרִית עֵינַי עֲבֵיבֵי  
 אֲבָרָא בְּעַקְטוֹלֵי אֵת מִכְרִית שֶׁב מִשְׁכּוֹ  
 תּוֹכְלֵי וְכָל חַמְצוֹתָיִךְ סִבְבֵי קִטְלוֹ כָּל עֵרְלִים  
 מִחֲלָלֵי חֶרֶב כִּי עֲתֵן חֲתִית בְּאֶרֶץ חַיִּים  
 תִּמְצֵן מִשְׁכּוֹ חֲמִיבֵי וְכָל אֵת מִכְרִית שְׂאוֹל  
 קִטְלוֹ כָּל חֲלָלֵי חֲמִיבֵי דְּאֵת קִטְלוֹ בְּחֶרֶב  
 דְּאֵת מִכְרִית לְחֶרֶב עַל דְּשִׁלְטוֹן בְּאֶרֶץ אֲדוּמִים  
 וְלֹא יִשְׁכְּבוּ אֵת צְבָרִים נְפָלִים מִעֵרְלִים אֲשׁוֹר  
 יִרְדּוּ שְׂאוֹל כָּל מִלְחָמָתְכֵם וְתִנְעוּ אֵת חֲמִיבֵי  
 תִּחַת רֵאשִׁית וְתִהְיוּ עֲנֵתְכֵם עַל עֲצֵמְתְכֵם  
 כִּי חֲתִית צְבָרִים בְּאֶרֶץ חַיִּים לֹא יִשְׁכְּבוּ  
 עֵינַי צְבָרִים דְּאֵת קִטְלוֹ מִחֲמִיבֵי אֵת מִכְרִית  
 לְשְׂאוֹל בְּעַקְטוֹלֵי חֲמִיבֵי חֲמִיבֵי חֲמִיבֵי  
 תִּחַת יִרְדּוּ חֲמִיבֵי חֲמִיבֵי חֲמִיבֵי חֲמִיבֵי  
 אֵת מִכְרִית לְחֶרֶב צְבָרִים עַל דְּשִׁלְטוֹן  
 בְּאֶרֶץ אֲדוּמִים וְאֵת בְּחֶרֶב עֵרְלִים תִּשְׁכְּבוּ  
 וְתִשְׁכְּבוּ אֵת חֲלָלֵי חֶרֶב וְאֵת בְּעַקְטוֹלֵי חֲמִיבֵי  
 תִּתְּבֵר וְתִשְׁכְּבוּ עֵינַי קִטְלוֹ חֶרֶב אֵת מִכְרִית  
 אֲרוֹס מִלְחָמָה וְכָל נְשֵׂי אֵת אֲשׁוֹר עֲתֵן בְּעַקְטוֹלֵי  
 אֵת חֲלָלֵי חֶרֶב חֲמִיבֵי אֵת עֵרְלִים וְעֵבֵבֵי אֵת  
 חֲמִיבֵי בּוֹר תִּמְצֵן אֲרוֹס מִלְחָמָה אֲרוֹס מִלְחָמָה  
 דְּאֵת מִכְרִית בְּגַבּוֹתָיִךְ עֵינַי קִטְלוֹ חֶרֶב אֵת  
 אֵת עֵינַי חֲמִיבֵי יִשְׁכְּבוּ עֵינַי חֲמִיבֵי עֲבֵיבֵי  
 אֲבָרָא שְׂמָה נְסִיבֵי צְפָלִים וְכָל צִדּוֹעַ  
 אֲשׁוֹר יִרְדּוּ אֵת חֲלָלִים בְּחֶרֶב מִגְּבוֹתָיִךְ  
 בְּשִׁיבֵי וְיִשְׁכְּבוּ עֵרְלִים אֵת חֲלָלֵי חֶרֶב  
 וְיִשְׂאוּ כְּלִמְתְּכֵם אֵת יִרְדּוּ בּוֹר תִּמְצֵן וְכִי  
 צִיפְנֵי כָּל חֲלָלֵי וְכִי צִדּוֹעַ דְּאֵת קִטְלוֹ עֵינַי

30



קטלוא באיתכרותחון מעיכרותחון כותח  
 וטכיו חמכיו אעם קטלוי חרבא וקמיל  
 איתכנעותהון עם צותי עוב בית אבד  
 אתם יראה פרעה ונחם על כל המועה סללי  
 חרב פרעה וכל חילו נאם ארני יהוה יתחון  
 וחי פרעה ויתעם על כל איתרצותיה  
 קטלוי חרבא פרעה וכל מטרותיה אב  
 אדם כי נתתי את חתימי בארץ חיים והשגב  
 בתוך ערלים חללי חרב פרעה וכל המועה  
 נאם ארני יהוה ארני איתמסרו לתב  
 גבריא על דטליו בארעא חיע ושכע  
 בל חוביא עם קטלוי חרבא פרעה וכל  
 איתרצותיה אב יי אהים  
 ויהי דבר יהוה אלוי לאמר והנה פגמק  
 ער לבי בן אדם דבר אל בני עמד ואמרת  
 אליהם אבי כי אבי א עליה חרב ולקחו  
 עם הארץ איש אחד מקציהם ונתנו אתו  
 להם לצפותו כד ארם איתנבו לתב עמ  
 והימס יהוה ארעא ארני אית עלה דקטל  
 בחרבא ודבריו עמא דארעא אנפרא חר  
 מבנהון ריפנו יתקו להון למחר אוראה  
 את החרב באה ע הארץ ותקע בשופר  
 והגמר את העם ויחווית דקטלוי וברבא  
 הארץ על ארעא ותקע בשופרא מחר  
 עת עמא ושמיע השמיע את קול השופר  
 ולא מחר תבא חרב ותקחו רמו בראשו  
 יהוה וישמע ושמיע את קול שופרא ולא  
 אידהר ואתו קטלוי חרבא ודבריו חוקת  
 קטלוי ברפניה תחי את קול השופר  
 שמיע ולא בחר רמו כי יהוה והוא עתה  
 נפשו מלט את קול שופרא שמיע ולא  
 אידהר חובת קטלוי ביה פתי יהוה או

6.33

אידהר נפשיה עידי והצפה כי יראה  
 את החרב באה ולא תקע בשופר וקע  
 לא עהר ותבא חרב ותקחם נפש  
 הוא בעעו עליהו ורמו מיד הצפה  
 ארני ויזהר ארני יהוה יתקטלוי  
 בחרבא דאתו ולא תקע בשופרא ועמא  
 לא אידהר ואתו קטלוי ביה בארעא  
 מינהו נפשא הוא בחוביה אידבר  
 דמיה מיד מחרצא אתקע  
 ואתה בן אדם צפה נתתך לבית ישראל  
 ושמעת מפיל דבר והזהרת אתם מקע  
 ואת בר ארם מלחמיתך לבית ישראל  
 ממימר פתם ותחור ותחון מלמות  
 קמך באמר לרשע ורשע מות תמות  
 ולא רמת להחור רשע מדרכו הוא  
 רשע בעעו ומות חמו מיד אבקט  
 בדאמרת לרשעא רשעא ממת  
 תמות ולא מליתא לאוהר ארשעא  
 מאורחיה הוא רשעא בחוביה ומת  
 דמיה מוידך אתבע ואנה כי הוהת  
 רשע מדרכו לפתב מינה ולא שב  
 מדרכו הוא בעעו ומות ואתה את  
 נפשו הצלת זאת ארני אוהרתא רכ  
 רשעא מאורחיה למתב מינה ולא  
 קב מאורחיה הוא בחוביה ומת ואת  
 ות נפשו שוכבתא  
 ואתה בן אדם אמר אל בית ישראל  
 אמרתם לאמר כי פשעו וחטאתו  
 עלינו וכן אנחנו נמקים ואין נודה  
 ואת בר ארם אמר לבית ישראל כי אמרתם  
 למימר ארני חובנא וחטאתא עלנא  
 מיתהבין ובהון אנחנו מתמסקו ואמר

18



ויהי אמר אלהים חיו אצל נאם ארצי יהוה  
 אם אחפץ במות הרשע כי אם בשוב  
 רשע מדרך ויהי שובו טובו מדרך  
 הרעים ולמה תמיתו בית ישראל אויב  
 לחוקים אטא אצל אלהים אכרעני  
 במותיה ורשעא אלהיו כד יתוב  
 רשעא מאורחיה ויהי טובו טוב  
 מאורחיהו כי שנת אלמא תמותו ביה  
 ישראל ואתה בן אדם אמר אל  
 בני עמד צדקת הצדק לא תצולע ביום  
 משעו הרשע הרשע לא יכשל בה  
 ביום שובו מרשעו וצדק לא יוכר  
 לחיות בה ביום חטאתו ואת בראים  
 אויב לבני עמד זכות וזאת לא תשובת  
 ביום רחובתיה וחובת חיובא לא  
 תקל בה ביום אריתוב מחובתה וצדקא  
 לא תקל לאיתקייא בה ביום אר  
 רחובתיה באמר לצדק חיה יהוה ויהא  
 כסח על צדקתו ועשה עול כל צדקתו  
 לא תזכר מה בעולו אשר עשה בה  
 ומות בד אמרית לצדקא מחטאתיה  
 והוא איתרחיץ על זכותיה ועבד שער  
 מלכותיה לא מדכר ובשוקר יהוה רעב  
 ביה זכות ובאמר רשע מות תמות  
 ושלח חטאתו ועשה משפט וצדקה  
 וכד אמרית לרשעא ממת תמות והוא  
 מחובתו ועבד רין דקשוט חכו חבל  
 וטיב רשע גילה ושלם בחקת החיים  
 הלך לבלתי עשות עול חיה יהוה ולא  
 ומות משכונא אתוב רשעא גזילא  
 שלים בגזרת חטאתיה בדי לא למעבד  
 שער מחטאתיה ולא זכות כל חטאתו

בן אדם  
 אמר אל  
 חיה יהוה

אשר חטא לא תזכרנה לו משפט וצדקה  
 עשה חיה יהוה כל חובתו רחב לא ידבר  
 ליה רין דקשוט חכו עבד מחטאתיה ואמר  
 בני עמד לא יתכן רין יהוה וזמיה דרכם  
 לא יתכן ומרחו בני עמד לא מפרשן לגא  
 אורחא טובא רין ואינן אורחיהו רחוק  
 לא תקטן בשוב צדק מצדקתו ועשה עול  
 ומת בהם כד יתוב זכאה מוכותיה ועבד  
 שער וימת סחון וכטוב רשע מרשעו  
 ועשה משפט וצדקה עליהם הוא יהוה  
 וכד יתוב רשעא מחובתו ועבד רין דק  
 דקשוט חכו עליהו הוא יתקיים ואמתם  
 לא יתכן רין יהוה איש כדרכו אשפט  
 אתכם בית ישראל ואמריתו לא מפרשן  
 לגא אורחא טובא רין אינן אורחיהו  
 איתפרע מיתכן בית ישראל  
 והו בשות עשרה שנה בעשירי בחמשה  
 לחמש לעלותע כא אלי הפליט מיד שלם  
 לאמר הכתה העיר והוא בתרתא עוכר  
 שנין בעמדתה בחמישא לוחא לעלותע  
 את אלותי משוכא מירושלם למימר  
 איתרעת קרתא וד יהוה היתה אלי בעב  
 לפניבא הפליט ופתח את פיו ער בא אלי  
 בבקר ופתח פי ולא נאלמתי עוד וזכאה  
 מוק ייחול עימי ברמשא קדם מית מע  
 משוכא ופתח ית פומי ער דאתא לוח  
 בצפרא ואיתפתח פומי ולא פתיקת עוד  
 ויהי רב יהוה אלי לאמר  
 ויהי פני מ קני עי למי בן אדם ושבוי א  
 הרובת האלה על ארמת ישראל אמרים  
 לאמר אחד היה אברהם ויחד את הארץ  
 ואנח ערבים לנו פתנה הארץ למורשה

20



כי ארם ותבי חרבתי האילון על ארעא  
 דישרא אמרין למימר חד הנה אבן זחורא  
 בעלמא וחדת ית ארעא ואנחמא סג און למא  
 והיבא ארעא למידתה  
 לכן אמר אליהם כה אמר ארעא יחזק על  
 חסות אבדו ועיניכם תשאון אל גלגלכם  
 והם תטפכו והארץ תדשו בכלן אמר  
 לחזק כל צבא ארם על דסוכי אקון אלק  
 ועיניכם אשון וקפון לפולחן טענותי והם  
 וכן אקון אשריו וארעא אקון מדמן למ  
 למידתה עמדתם על חרבכם עשירין  
 תעכה ואיש את אשת רעהו טמאתם  
 והארץ תדשו איתערתון על טקפכון  
 עבדתון ועעבה תכרית איתת חכרדיה  
 פאיסטון וארעא אקון מדמן למידתה  
 כה תאמר אליהם כה אמר ארעא יחזק  
 ח' אב אב לא אשר בחרבות בחורבן  
 ואשר על פני השדה לחיה נתתי לאכלו  
 ואשר במצרות ובמצודות בדבר ומות  
 בדן תימר לחזק כל צבא ארם קמם אמר  
 אב לא דבחרבתיא בחרבתיא ומותון ועל  
 אפי בר אלוהימא מפרתיה לשי ציותיה  
 ודבמרתא ובמרתא במותא ומותון  
 ונתתי את הארץ שמימה ומשמה תכ  
 ונשבת גאון עיה ושמימו חזי ושראל  
 מיאון עבד ומותון ית ארעא לפון ואסתמנו  
 והטל יקר ותקפה ויציבון טורי ושרא  
 מבלי עין ודעו כי אבן יחזק בותמי את  
 הארץ שמימה ומשמה על כל תועבתם  
 אשר עשו ודעו ארי אנא ח' בר אקון  
 יתה לפון ואסתמנו על כל תועבתון  
 ועבדו ואתה כן ארם בני עמר

374

ל  
מ  
ל

ב  
ל  
מ

מ

30

העבדים כד אעל הקירות וכפתחו הפתח  
 ודבר חד את אחור איש את אחיו לאמר  
 באו נא ושמעו מה הדבר היצא מאת  
 יהוה ואת כן ארם בני עמר ודעו כי  
 בסטר כותל אונסתי עי כתי איתו בעי  
 ושמעו נא פיתגמא רצפי קמון קדכי  
 ויבאו אלך כמיט אעכ וישבו לפניך  
 עמי ושמעו את דבריך ואותם לא  
 יעשו כי עניכם בפיהם המה עשום  
 אחרי בצעכם לכם הלי ויתתן לותך  
 כמיתת צביון תלמודין ויתבון קדמך עמי  
 ושמעו עינת פיתגמא ויתתן לאיעשות  
 ארי טלעבא בפומיהו אינן עבדון  
 בתר מימון אתמיקון אינן טעו והם  
 להם כשר עניכם יפה קול ומטוב צנן  
 ושמעו את דבריך ועשום אינכם אותם  
 והא את לחזן כומר אבובין רבנים  
 קליה ומטוב לצנא ושמעו עינת פיתגמא  
 המיעבדון לית אינן צבן ובכאזה  
 חנה באה ודעו מי נביא היה בתוכם  
 ובמיתת היא אתא וידעו רעבא והיה  
 ביניהם ויהי דבר יהודה  
 אלו לאמר ויהוה פ צבא ח' עי למי  
 בן ארם הנבא על רועי ושראל תנסא  
 ואמרת אליהם לרעום כה אמר ארעא  
 ויהוה חזי רעו ושראל אשר חזרעום  
 אותם הלא הצאן ירעו הרעים בר  
 ארם איתנבם על פרנסי ועי איתנבם  
 ותימר לחזן לפרנסי אבן צבא ארם  
 וי על פרנסי וימר יהוה מי פרנסי נעם  
 בפשהו הלא לפרנסי עמי איתנבא  
 פרנסי את החלב תאכלו ואת העמר

34

ל  
מ  
ל

ל  
מ  
ל

תלכס



תלבושו וחבריהם ואת השובח הצאן לא  
 תרעו ותטובא אהון אכליו ות עמו  
 גדי אתה לבשין פטוימיא אתה נכסין  
 עמיא ליתבו מפרנסיה את החולות לא  
 חוקים ואת החולה לא תפאתם ולנשמת  
 לא חכשתם ואת הערות לא השבתם  
 ואת האבות לא בקשתם ובחוקי  
 רייתם אתם ובפרך ית כאלמא לא  
 תקיפתם ולמדינתא לא אפיתון והתרא  
 לא צבדתון ות דאטולטול לא אתסתון  
 ות דאברו לא בעיתון ובתוקפא א  
 אפלותקן בחון ובקשרו ותפוצתו  
 מכלי רעה ותהימה לאכלה לכל חית  
 השדה ותפוצתה ואת בדרו מכלי  
 פרנס ואת מסרו לאיפותניעאה לכל  
 מלכות ארעא נאטולטולו ושעו צאנ  
 מכל ההרים ועל כל גבעה רמה ועל  
 כל פני הארץ נפשו צאנ ואון הדיש  
 ואון מבקש טעו עמי בכל סודי  
 ועל כל רפא מנסלא ועל כל אפי ארעא  
 איתברו עמי וליה דתבע ולית דבעי  
 לכו רעים שמיעו דבר יהוה ככון פרנסא  
 קבילו פיתגמי ארעו חזאנ נאס ארע  
 והוה אסר איעו היות צאנ לכו ותהיעה  
 צאנ לאכלה לכל חית השדה מואון  
 רעה ולא דרשו רעו את צאנ ומיעו  
 הרעים אתם ואת צאנ לארעו קלום  
 אטא יצו צדום אס לא חלה דהוה עמי  
 למי ואת מסרו עמי לאיפותניעאה  
 לכל מלכות עמיא מכל פרנס ולא  
 תבעו פרנסיה ות עמי ופרנסו פרנסא

נפשהון ות עמי לא פרנס לכו הרעים  
 שמיעו דבר יהוה בכון פרנסא קבילו  
 פיתגמי ארעו כה אמר ארע יהוה הנני אל  
 הרעים ודרשתו את צאנ מירם והשפתים  
 מרעות צאנ ולא ירעו עוד הרעים אתם  
 והצלתי צאנ מפחם ולא תהימה להם  
 לאכלה כו צו צדום האנא של חרונ  
 על פרנסא ואתבע ות עמי מירחון ו  
 ואיבטלינו מפרנסא עמי ולא יפרנסון  
 עוד פרנסא נפשהון ואיפותניעאה עמי מירחון  
 ולא תמסרו עוד בידון לאיפותניעאה  
 כי כה אמר ארע יהוה הנני א  
 ודרשתו את צאנ ובקדושים ארע מכל א  
 צדום האנא מתגלי ואתבע ות עמי  
 ואבקריון בבקדו רעה ערוז ביום היות  
 מטר צאנ נפרשות כן אבקר את צאנ  
 והצלתי אתם מכל המיקמת אשר נפשו  
 שם ביום ענן וערפל כמא דמבקר רעא  
 עדריה מוצא דהוי בג עניה ומפרש  
 לחון מן איבקר ות עמי ואיפותניעאה  
 מכל אתריא דאיתברו לתמן ביום עננא  
 ואמיסתא והצאתים מן העמים והבעתם  
 מן הארצות והבאתים אל ארצותם העתים  
 אל הרי ישראל באפקים ובכל מושבו  
 הארץ ואפיקונם מביני עמיא ואתניעון  
 מן מדונתא ואעלינון לארעון ואפרנסון  
 על טורי וער בפצודי אובכל מותגי ארעא  
 ממרעה טוב ארעה אותם ובחרי מרום  
 ישראל יהוה טהם שם תרבענה כנה טוב  
 ובירעה שמו ומרעיה אל הרי ישראל בפ  
 בפרעם טוב אפרנס ותחון ובקדו קדשא

פסוק  
 צדום עמי  
 ובקדו

פסוק  
 צדום



וישך אל יהוה בית מישראל והיו תמן ישרון  
 באתר דואו ופרנסו סב ותפרנסו על טור  
 ושרא אני ארעה צאני ואני ארבי צב  
 נאם ארע יהוה אנה איפרנס עמי ואנא  
 אפרענו לרחצו צב יי אהים את האכדת  
 אבקש ואת העדות אשיב ולנשכרת  
 אחבש ואת החולה אחוק ואת השומע  
 ואת החוקה אשמיד ארעה במשפט  
 ות ראבדו אתבל ות דאיטל פלו אתיב  
 ולת ברוא אצמיד למרוע אאסופ ות  
 חטא יא ות חיביא איטרי אפרנס עמי  
 טרינא ואתה צאנ כה אמר ארע יהוה  
 הנני שופט בין שיה לטה לאהים ולעמרים  
 ואתן עמי כד יי אהים האנא דאון בין  
 גבר לגבר לחטא יא לחיביא המיעט מכם  
 המרעה הטוב תרעו ותל מרעוכם תדמסו  
 מרליכם ומשקע מים תטות ואת העמרים  
 מרליכם תרפוסו הזעיר לבח דפרנסו סב  
 אתן מתפרנסו ומותר פרנסו סבון אבלין  
 פרנסו ומשתי מתקן אתון שתן ותל  
 מותרא שמי שוכון שתן  
 לכו כה אמר ארע יהוה אליהם הנני אני  
 ושפטתי בין שיה מרה ובין שיה רזה בין  
 כד יי אהים לחון האנא מתגלי ואודיון  
 ביזבר עמי ובין גבר מסבין ישו בער תסת  
 תהו ותו ובקדעכם תנעו כל העדות ען אטר  
 הפיעתם אותם אלהו צה חלה דמרשע  
 וסרע דחוקתו ובתו קפסו תכחוקו כל  
 כאביא ען דבר דתון ותחון לבני עמינא  
 והושעת לצאני ולאתהינה עור לבו  
 ושפטתי בין שיה לטה ואיפרנס לעמי ולא

וצאני מרעם רגליכם מרעה ימרה רגליכם תוקיעד  
 ועמי מותר שמיטיו אבלין ומותר משקע מים מתקן שתן

ותמכרו עור לבווא ואודיון כן גבר לעט  
 והקמתי עליהם רעה אחד ורעה אתון  
 את עבדי רוד הוא רעה אותם והוא  
 יהיה להם רעה ואקים עליהו פרנסא  
 תו ופרנס יתחונת עבדי רוד הוא יפתם  
 יתחון והוא יהו לחון לפרנס ואני יהוה  
 אהיה להם לאהים ועבדי רוד נשיא  
 בתוכם אני יהוה דכתי ואנא יי אהו  
 לחון לצה ועבדי רוד רכא ביצחון אנא  
 יי גרות במצרי וכרתי להם ברית שלום  
 והשבת חיה רעה מן הארץ וישבו  
 סמדי לבטח וישעו כיערים ואמר  
 לחון קים שלם ואיבטיל חתאבישתא  
 מן ארעא ויתבון במרד א לחונן א  
 ויתעתיקן בחור שיא ונתתי אתכם סמית  
 גבעתי ברכה והור דתי הגשכ בעתי  
 גשמי סכה יהו ואטרי יתחון סחכ  
 לבית מקדשו ויהו מכרכין ואחירת  
 לחון מטר בכיל בערנה מיטרו וז  
 דכיר כא יהו ועתן עץ השויה אתפרי  
 והארץ תתן וכולה והיו על ארמתם  
 לבטח ורעו כי אני יהוה כשבראת  
 מוסות עולם והצלתים מיד העברים  
 בהם ויתן אליו חקלאית איבמה ואנא  
 תתן עללתה יהו על ארעהו לרחונן  
 וידעו ארי אנא יי בר אתמר ית מר  
 תוקפתו ואיטובינת מיד דמפלחוקו  
 ולא יהיו עוד כן לעים וחית הארץ לא  
 תאכלם וישבו לבטח ואין מחיד ולא  
 יהו עוד בוא לעממי אופלסת ארעא  
 לא יפוי צינן ויתבון לרחונן ולית דכיר

וישך אל יהוה  
 בית מישראל  
 והיו תמן ישרון  
 באתר דואו  
 ופרנסו סב  
 ותפרנסו על טור  
 ושרא אני ארעה  
 צאני ואני ארבי צב  
 נאם ארע יהוה  
 אנה איפרנס עמי  
 ואנא אפרענו לרחצו  
 צב יי אהים את האכדת  
 אבקש ואת העדות  
 אשיב ולנשכרת אחבש  
 ואת החולה אחוק  
 ואת השומע ואת החוקה  
 אשמיד ארעה במשפט  
 ות ראבדו אתבל ות דאיטל  
 פלו אתיב ולת ברוא אצמיד  
 למרוע אאסופ ות חטא יא  
 ות חיביא איטרי אפרנס עמי  
 טרינא ואתה צאנ כה אמר  
 ארע יהוה הנני שופט בין שיה  
 לטה לאהים ולעמרים ואתן  
 עמי כד יי אהים האנא דאון בין  
 גבר לגבר לחטא יא לחיביא  
 המיעט מכם המרעה הטוב  
 תרעו ותל מרעוכם תדמסו  
 מרליכם ומשקע מים תטות  
 ואת העמרים מרליכם תרפוסו  
 הזעיר לבח דפרנסו סב אתן  
 מתפרנסו ומותר פרנסו סבון  
 אבלין פרנסו ומשתי מתקן  
 אתון שתן ותל מותרא שמי  
 שוכון שתן לכו כה אמר ארע  
 יהוה אליהם הנני אני ושפטתי  
 בין שיה מרה ובין שיה רזה בין  
 כד יי אהים לחון האנא מתגלי  
 ואודיון ביזבר עמי ובין גבר  
 מסבין ישו בער תסת תהו ותו  
 ובקדעכם תנעו כל העדות ען  
 אטר הפיעתם אותם אלהו צה  
 חלה דמרשע וסרע דחוקתו  
 ובתו קפסו תכחוקו כל כאביא  
 ען דבר דתון ותחון לבני עמינא  
 והושעת לצאני ולאתהינה עור  
 לבו ושפטתי בין שיה לטה  
 ואיפרנס לעמי ולא



וחקמתי להם מטע לשם לא יהיו עוד  
 אסופי רעב בארץ ולא ישא עוד בלעת  
 העים ואקים להון מצבא לקממא ולא יהיו  
 עוד מטלטלי כפנא בארעא ולא יקבלון  
 עוד איתבצעות עממא וירעובי אנן  
 יהוה אלהים והמה עממא בית ישראל  
 נאם ארץ יהוה וירעון ארץ אנא לא יקחון  
 מימרי בכערהון ואינון עממא בית ישראל  
 ויהוה אלהים ואתן צאנן צאמרעתן ארס  
 אתם אנן יהוה אלהים נאם ארץ יהוה  
 ואתון עממא עבד איתקרי שמי עליהו  
 בית ישראל ואתון אנא אהבון עממא  
 ויהוה דברי יהוה אלו לאמרי והוון  
 פנמי קני עי למי בן ארס שוס פנמי על  
 הו שער והנבא עליו מ ארס קמל נבו  
 על טורא דסער ואיתנבי עלוהו ואמת  
 לו כה אמר ארץ יהוה הנבא אלוה הו  
 שער ונמתי ירל עליך ונתתך שממה  
 ומטמה ותמיר ליה כד אל ויהוה אלהים  
 אנא של חרוצני על טורא דסער וארס  
 מות גבורתי עלך ואתנבן לצרוצי  
 ואי שמתמיו עריך חרבה אשוס ואתה  
 שממה תהיה וירעת כי אנן יהוה קחון  
 חורבא אשורי ואת לצרו תהו ותירע  
 ארץ אנא לא יעון היות לך אמת עולם  
 ותק אתבני ישראל אל עליו חרבמת  
 ארס בעת עון קץ חלה דהות לך וצבת  
 עלם ותבימתא ותבני יער עליו קטול  
 חרבא בעדון תבריהון בעדון תושולמת  
 חוביהון לבן חו אנן נאם ארץ יהוה כי  
 להם אעשר ודס ירדפן אמל ארס  
 שנאת דס ירדפן בבין קיים אנא יא

ויהוה אלהים אעבדין ודקטלון  
 בחרבא ירדפון אמל ארץ יהוה וירע  
 פניתון ואשורי דמא ירדפון ועתה את  
 הו שער לשממה ושוממה והכרתן ממע  
 עבד ושב ואתון ית טורא דסער לצרו  
 ואי שמתמיו ואי שמי מימיה דערד ורתאוב  
 ומלאתי את הדי חלליו גבעותך ויאותרך  
 וכל אפיקיך חלל חרב וכלו כהס ואימלי  
 את טוריהו קטלוחי רמותיהו וחוליהו וכל  
 פערותי קטליו חרבא ותרמון בהון שממת  
 עולם אתען ועריך לאת שבעה וירעתס כי  
 אנן יהוה צדות עלם אתנבן וקירון לא  
 ותיתבון ותירעון ארץ אנא לא יעון אמר את  
 שוס העים ואת שוס האר צות לו תהינה  
 וירשנה ויהוה שוס היה חלה אמרתית  
 תליו עממיו ותתרתון מדין דילי והוון  
 וארתניון וקדם לא גליון מחשבתי לבא לבן  
 חו אנן נאם ארץ יהוה ועשית באפך  
 ובקנאתך אשר עשית משנאתך בכס  
 ועדעתך כס כאשר אשפטך בבין קיים  
 אנא לא יא אהים ואעבד כרוצן ובחמתך  
 רעבת מדסנית אלהון ואיתגלי לאנבא  
 מינקון כד אתפרע מינק וירעתבי אנן  
 יהוה שמעת את כלבא צותיך אשר אמרת  
 עליו ושר אל לאמה שממה לנו נתנה  
 לאבלה ותירע ארץ אנא לא שמע קרמי  
 ותכל ארעותך דאמרת על טורא דסער  
 דינך למימר צדיאת ארעון לנא אתממון  
 לאי שתי צאה ותגדילו עלי בפוסם והו  
 והעתרתם עלי ובחכב אנן שמערת  
 ואיתרפתן קרמי במילי פומכון ואכערתו  
 קרמי פיתגמכון קרמי שמיע

30

35

לחון

לחון

לחון



336

כה אמר ארבע יהוה בשמחה כל  
 הארץ שמחה אעשה לך כד צב יי אהים  
 במיוחד כל ארעא ערו אעביר לך בשמחה  
 לנחלת בית ישראל על אשר שמחה בו  
 אעשה לך שמחה תהיה הרשעה וכל  
 ארום כלה וידעו כי אני יהוה כלמא דחיותא  
 על אחסנת בית ישראל על דצריאת ארעון  
 כיו אעביר לך עלו תהו טורא דסעמי וכל  
 ארום כולה וידעו ארי אנא יי  
 ואתה בו ארום הנבא אל הרי ישראל  
 ואמרת הרי ישראל שמעו רבי יהודה  
 ואתם ארום איתגבי על טורי ישראל ותימדי  
 טורי ישראל קבילו פיתגמי ארתי כה אמר  
 ארבע יהוה יעו אמר הארץ עליוכסהאח  
 ובמות עולם למוד טיה היתה לנו כד צב  
 יי אהים חלה ראמר כנאה עליוכח חדוא  
 ובמות עולם ליהותא הות לנא לכו הנבא  
 ואמרת כה אמר ארבע יהוה יעו ביעו  
 שמות וטאוק אתכם מסביב להותכם  
 בוד טיה לשארית העמים ותעלו על שפת  
 לשון ורבת עקב בבין איתגבי ותמדי כד  
 צב יי אהים חלה דאיתרבו חלה דחשיט  
 לאחורבא ו אעראה יתכון מסה סחור  
 למיחויכח ורותא לשאר ארעמיא  
 ואת אמרתון על שפת לישון ודיצנתעם  
 לכו הרי ישראל שמעו רבי ארבע יהוה  
 להרים ולגבעות לאפוקים ולגאות וחי  
 ולחרבות השממות ולערים הנעזבות  
 אשר היו לכו וללעג לשארית העמים  
 אשר מסביב בבין טורי ישראל קבילו  
 פיתגמי ארתי אהים כד צב יי אהים לטורא  
 ולדמתא לפעודי אולחיליא ולחיתא

כה אמר יהוה אלהים

פ"ב ע"ב ע"ג ע"ד

עזאתא ולקדמתא שמי קדמתא דהתחת  
 לחקל חלעוב לטאר ארעמיא דמסח  
 סחור לכו כה אמר ארבע יהוה  
 אמר לא באש קנאתי רפתי על שארות  
 העמים ועל ארום כלה אשר נתנו את  
 ארעא לחסלמוד טיה בשמחת כל לבב  
 בטאט נפש למען מערטה לכו בבין  
 כד צב יי אהים אמר לא באש קנאתי רפתי  
 פדית במימדי על טורא ארעמיא  
 ועל ארום אולחיליא ויהוה יעו ארע  
 בית שכינתו לחון ליהותא בחירות כל  
 לב בעיפות נפש בודי לתרבותא לחיות  
 לכו הנבא על ארמת ישראל  
 ואמרת להרים ולגבעות לאפוקים וחי  
 ולגאות כה אמר ארבע יהוה הנבא  
 בקנאתי ובחמת רפתי יעו כלמדי  
 העמים בשאתם בבין איתגבי על ארעא  
 דיש ותעלו לטורא ולדמתא וחי  
 לפעודי אולחיליא כד צב יי אהים חלה  
 בודי ובחמתו פדית במימדי חלה  
 האותבנעות עמיא קבילו לכו כה  
 אמר ארבע יהוה ארבע בשאתי אתי דאם  
 לא העים אשר לכם מסביב המה למות  
 ושאו בבין כד צב יי אהים אמר קנימת  
 במימדי אמר לא עמיא רכו יתכוון  
 מסח סח אינון איתכנעותהון קבילו  
 ואתם הרי ישראל ענפכם תתנו ופריכם  
 תשאו לעמי ישראל אל בני קרובי לבוא  
 ואתון טורי ישראל איבכו ותצלוון ופריכם  
 תסעעו לעמי ישראל ארי קריב פדית  
 למיתו כי הנבא אלוכם ופתי אלוכם  
 ונעברתם ונודעתם ארי האנא מתע



עליבון ואיתפצ במימרי לאיטבא לכו  
 ותפלחו ותדרעו והרבית עליכס את  
 כל בית ישראל כלה ועשבו הערים והחוקת  
 תבנית ואסע עליבון אינשא כל בית  
 ער כלהו ויתתבו קריתא וחרבאתא  
 ותבנית והרבית עליכס ארס ובהמה  
 ודכו ופרו והשבתו אתכס בקרמיתכס  
 והטובת מדאשתכס וידעתס כיו אנו  
 יהוה ואסע עליבון אינשא ובעד אוטעו  
 ופשוו ואתיכ ותסון כמלקדמיו ואטכ  
 לכו כירמון אולא ותידעו ארי אנא  
 והלכת עליכס ארס את עמי ישראל  
 ודרשוד והותת להס לנחלה ולאתקפוד  
 לשכלס ואסע עליבון אינשא את עמי  
 על ודרתעו ותהו להו לאחפנא ולאתקפ  
 עוד לתכלותהו כה אמר אדני  
 יהוה יען אמרים לכס אכלת ארס אתי  
 ומשכלת עיקר הית כד יצ ין אהים חל  
 דאמריו לך מקטלת אינשא את ומתלת  
 עמיק הית לכו ארס לאתמכל עוד ועיק  
 לאתכשלו עוד נאס ארע יהוה בבין  
 אינשא לאתקטלו עוד ועמיק לאת  
 תתכלין עוד אמר ין אהים ולא אשנמע  
 אלוך עוד כלמת העים וחרפת עמים לא  
 תשא עוד ועיל לאתכשלו עוד נאס  
 ארע יהוה ולא אשמע לך עוד איתפעת  
 עממא וחופודי עממא לאתקבלו עוד  
 ועמיק לאתתכלין עוד ין אהים  
 יהו דכר יהוה אלוי לאמר היסט טרה  
 והוה פנכ ק ין עי למי כן ארס בית  
 ישראל יטובים על ארמיתס וטמאן  
 אותה ברדכס וכעלילתס כטמאת העיה

ה  
 סכין  
 נכחן  
 נל נכח

היתה רדכס לפע בר ארס בית ישראל על  
 ארעהו ופאיכו יתה באור חתהו ובעודיהו  
 כסואבת איתא טומאה הות אור חתהו  
 קדמי ואשפר חפתי עליהס על הדס אשר  
 טפכו על הארץ ובגלילי הס טמאה ושפנת  
 חפתי על יהוה על דכזכר דאשרו על ארעא  
 ובפלחן טעוניתהו פאכיה ואפיץ אתכסעס  
 וזרו כארצות ברדכס וכעלילתס טפשתס  
 ואגלתי יתחן לביני עממא ואתברודי עמא  
 באור חתהו בישתא ובעודיהו מקלקליא  
 איתפרעת מי עהו ויבא אל העים אשר  
 באו שס וחילו אתקס קדשי כאמר להס  
 עם יהוה אלה ומארצו יצאו ועלו לכיני  
 עממא אר איתגלו או לתמו על דאחילו ית  
 טמא דקודשו בדאמרין להו אס עמא  
 דני איליו ואיכרון מארעבות טכונתיה  
 גלו ואחמיל על שס קדשי אשר חללוהו  
 בית ישראל כעיס אשר באו שמה וחסית  
 על טמא דקודשו דאחלוהו בית ישראל  
 עממא דאיתגלו או לתמו  
 לכו אמר לבית ישראל אל כה אמר ארע יהוה  
 לא למענכס אני עשה בית ישראל כי  
 אס לשס קדשי אשר חללתס כעיס אשר  
 באתס שס בבין אמר לבית ישראל כד ין  
 אהים לאבדו לכו אנא עבד בית ישראל  
 איליון לשמי אדקודשו דאחלוהו ביני  
 עממא דאיתגליתן לתמו וקדשותי את שמי  
 העזיל המחולל כעיס אשר חללתס פתוכס  
 ודרעו העים כי אני יהוה נאס ארע יהוה  
 בהקדשו בכס לעונתס ואקודשו ית שמי  
 רבא דאיתחל ביני עממא דאחלוהו לכו  
 ביניהו וידעו עממא ארי אנא ין אהים

20











קבוצתו וכד אפיק יתכוון מצד קריסון עמין  
 ונתתי רוחי בבכ וזחיתם והנחתי אתכם על  
 ארצותכם וידעתם כי אני יהוה דברתי  
 ועשיתי צאם יחיה ואתן רוחי בכון ותחון  
 ואשרי יתכוון על ארעסון ותירעון ארזי ארז  
 לזרית בנימדי ואקיים צד לז  
 והי דבר יהוה אל לאמר ויהוה  
 בנביא לז עי למי ואתה בן אדם קח לזע  
 אחד וכתוב עליו ליהודה ולבני ישראל  
 חברי לקח עץ אחד וכתוב עליו ליוסף  
 עץ אפרים וישראל חברי ואת בר  
 ארס סב לז לחמא חרמא וכתוב עליו לשימט  
 יהודה ולבני ישראל אחיהו וסל לחמא חר  
 וכתוב עליו שבעטא דיוסף דהוא שבעטא  
 דאפרים וכל בית ישראל אחיהו וקרב  
 אתם אחר אל אחר לז לעץ אחר והיו  
 לאחדים בידך ותקריב יתחון חר לזחון  
 לז לחמא חר ויהיו לחר בידך ובאשר  
 דאמר אליך בני עמך לאמר הלא תעז  
 לט מה אלה לך וכד יתרון לז בני עמך  
 למימר הלא תחון לטא מא אמליו לז דבר  
 אליהם כה אמר ארע יהוה הנה אנכי לקח  
 את עץ יוסף אטר ביד אפרים ושבעטו  
 ושר אל חבירו ונתתי אתם עליו את עץ  
 יהודה ועשיתם לעץ אחר והיו אחר ביד  
 איתעבי לחון בר צד יצאיהם האנא מקריב  
 ות שיכטא דיוסף דהוא שבעטא דאפרים  
 ושבעטו ישראל אחיהו ואיתמר יתרון  
 עלוהי ות שיכטא דיהודה ואעבד יצון  
 לעמא חר ויהו חר קרמי והיו העצים  
 אשר תכתוב עליהם בידך לעצמיהם ויהו  
 לחון ארת יכתוב עליוהו בידך לעצמיהו

גמול יוסף

לז  
לז

לז

לז  
לז

לז  
לז

20m

ודבר אליהם כה אמר ארע יהוה הפה  
 אני לקח את בני ישראל מבין העצים  
 אשר הליכו שם וקבעתי אתם מפני  
 והכאתי אתם אל ארצותם ואיתעבי לחון  
 כד צד יצאיהם האנא מקריב יתעבי לז  
 מבינ עמבי א דאית גלואו לתמן וזא  
 ואיכע שיתחון מיה סח ואעיל לתחון  
 לארעהו ועשיתי אתם לז אחד  
 בארץ כהרי ושר אל ומלך אחד יהיה  
 לכלם למלך ולא יהיה עוד לשני צימ  
 ולא יהיו עוד לשתי ממלכות עוד  
 ואעבד יתחון לעמא חר בארעא שטור  
 ועל נילכא חר יהו לכולהו לזיהו  
 מלכא ולא יהו עוד לתרון עממין ולא  
 יתפלגון עוד לתרון מלכוו עוד ולא  
 יטו או עוד בעלו ליהם וכשקו צימם  
 וכל פשעיהם והו שעתו אתם מכל  
 מו שכתיהם אשר חטאו בכ וסודתי  
 אתם והיו לז לעם ואני אהיה לזם  
 לאלהים ולא יסתאכון עוד בשעויהו  
 וכשקו צימיו וכל מירד יהו ואפרין  
 יתחון בכל מותב ציהו דחכו בהון ואני  
 יתחון ויהו קרמי לעם ואנא אהו לחון  
 לז ועבד דוד מלך עליהם ודועה אחר  
 יהיה לכלם וכמשפטי ילכו וזחתי יעמין  
 ועשו אתם ועבד דוד מלכא עליוהו  
 ופרנסא חר יהו לכולהו וכד יצ יהבון  
 וקתמו יטרון ויעבדון יתחון וישקע  
 הארץ אשר נתתי לעבדי לעקב אשר  
 ישבו בה אבותכם ושבנו עליה חמה  
 ובעיהם ובעב צימם עד עולם ויהו עמי  
 נשיא להם לעולם ויתבון על ארעא

לז

לז



מה וכבד פרס איכוש או ופוטא עימדון  
 כולחון מווינו בעעליו וקולקין צמר וכל  
 אנפיה בית תורגמה ירכתי עפון ואת כל אנפיו  
 עמים רבים אתך צמר וכל משוריתתך  
 מדעת גרממא סמפי ציפתא ויתכל משוריתתון  
 עממיו סגאין רעמך הכו והכו לך אתה  
 וכל קהליך הנקה לים עליך והית להם למטמ  
 אחריו ואת קולך את וכל משוריתתך דאת  
 דאיתכני פון עלך ותהי לחון למטרא מימים  
 רבים תפקד באחרית השנים תבוא אל ארץ  
 משוכבת מחרב מקצעת מעמים רבים על  
 הרי ישראל אשר היו להרבה תמיד והיא  
 מעמים הוצאה וישבו לבטח כלם מימיו  
 סגאין תמך משוריתתך בכות שפעתתך  
 לארעא דתבו עמה מהטול חרבא דאתכשו  
 מעממיו סגאין על טורי ארעא דתו דתון  
 לחרבא דירא ואינן מבית עממי אמתא  
 ותיבו לרוחצו כולחון ועלית כשוואתכא  
 בעכו לבקות הארץ תהיה אתה וכל אנפיו  
 ועמים רבים אתך ותיסק באיתרעש אמתו  
 בעצא דפלוק וחפי זת ארעא תהי אתוכל  
 משוריתתך ועממיו סגאין רעמך  
 כה אמר ארע יהוה ויהוה ביום  
 ההוא ועלו דברים על לבך וחשבת כח  
 מחשבת רעה כד צק יי אהים ויהו בעודנא  
 ההוא יסקון הרהורין על ליבך ותחשיב  
 מחשבו כישו ואמרת אעלה על ארץ  
 פרות אבוא השקטים ישבי לבטח כלם  
 ושבים באין חמה וכריוח ודלקים אין להם  
 ותימר אויסק על ארעא דתבאקו ויפעתא  
 איהך על עמא דשקטין ושקו לחוץ כולחון  
 תכין בלא שור או עבריו ורשומלת לחון

ריהבית לעבדי לעתך דיתיש ביה  
 אבהתכו ויתבון עליה אינן ובעהון  
 ובעי כניהון ער עליה ורוד עברי מלכא  
 לחון לעלם וכרתי להם ברית שלום וברית  
 עליהם יהיה אותם ועתתים והרבותי אותם  
 ותתמי את מקדשי בתובם לעלם ואער  
 לחון קמם שלם וקמם עלם יהו עימדון  
 ואיברכיעון ואסג יתהון ואתון ותמקדשי  
 ביניהון לעלם ויהו משכני עליהם והית  
 להם לאלהים והמה יהו לילעם ואשר  
 שכינתי ביניהון ואיהו לחון לאה ואינן  
 חון קרמי לעם וירעו הגוים כי אני יהוה  
 מקדש את ישראל בהיות מקדשי טה  
 בתובם לעלם וידעון עממיא אריאנא  
 מקדש יתיש במיהו מקדשי ביניהון  
 לעלם ויהו דבר יהוה אלי לאמר  
 והנה פני מקדשי עליו בני ארם שוכ  
 פניך אל גג ארץ המצוג נשיא ראש  
 משד ותכל והנבא עליו בני ארם קביל  
 נבואה על גג ארע מצוג רב רשמשד  
 ותכל ואיתנמי עלוהו ואמרתבה אמר  
 ארע יהוה הנני אליך גג נשיא ראש  
 משד ותכל ותימר כד צק יי אהים הא  
 אנא שלח רועי על גגת ריש משד  
 ותכל ושוכבתך ונתתי חחום בלחודך  
 והוצאתי אתך ואת כל חילך פוקים ופוקים  
 לבושו מבחל כלם קהל רב ענה ופגן  
 תפשי חרבות כלם ואשר לינך ואיתין  
 שרין בליסתך ואפיק יתך ותכל משוריתך  
 סוסנן ופרשיון לבשו צמר כולחון משוריתך  
 סגאין רבנינן בעעליו ותריסין אחרו  
 סמפין כולחון פרס כוש ופוט אתככלם

סגאין

רעמך

ל

ל

ל

ל

ל

אמר

10



יהוה האלה הוא אשר דברתי בזמנים  
 קדמנים ביד עבדי נביאי ישראל הנאמנים  
 בזמנים ההם שנים להכיאת את עליהם  
 כל צב יי אהיה האלה הוא המליח בזה  
 קדם ביד עבדי נביאי ישראל דאיתגבאו  
 בזמנא האינינו מלקדמית דתא עתון פ  
 פנא לאיתאך יתן עליהון  
 והיה בזמן ההוא ביוכבאנע על ארמת  
 ישראל נאם ארבע יהוה תעלה חמרת  
 באפי ויהי ביוכבא ההוא בזמן מיתע  
 על ארעא דישר אב יי אהיה ויהי חנני  
 וחמתי באפי ובקנאתי באש עברתי  
 דברתי אכלא בזמן ההוא יהיה רעש  
 גדול על ארמת ישראל ובאתגבא  
 פורענותי במדברך אשת חנני גוררת  
 במימרי אכלא בזמנא ההוא יהי הע  
 סג על ארעא דישר ורעשו מפע דת  
 המועות השמים והת השדה וכל  
 הרמש הרמש על הארמה וכל האדם  
 אשר על פני הארמה וחרסו החרוס  
 ופלו המדרצות וכל חומה לארץ תפלו  
 וזעזעו מן קדמי נביאי ישראל וישא  
 והמת בר אכלא דישר אהיה ויש על  
 ארעא וכל ארעא דעל אפי ארעא  
 ויתפגרו טורא ויתת לשון כעל לאוב  
 עור רס לארעא איתחמד וקדאת עליו  
 לכל חרל חרב נאם ארבע יהוה חרב איש  
 באחיו תהיה דאיתגבא לייפול סורבא  
 על טורא עמי צב יי אהיה חרב צד באחיה  
 תהי ותשפוט אתו ברבר וברס ותשס  
 שוטף ואבני אלגביש אש ותפריית אכ  
 אמסור עליו ועל אנפיו ועל עמיתים

פ 3  
201

לשלל שלל ולכו בו להשיב ידך על חמרת  
 נשבת ואל עמ מאסת מעים עשה מקנה  
 וקנין יטבי על טבור הארץ למיכו ביה  
 למעדי עד אה לכנשא משורחוק על  
 חרבאת אר איתתכאו על עמיא דאיתגבאו  
 מיכע עמיא אצילו בעכסין וקנינין חנני  
 על תוקמא דארעא של אורדו וכהי תרשוט  
 וכל כפידיה יאמר לה הלטל שלל אתה  
 בא הלבזבו הקהלות קהליך לשאת כסף  
 והכל לקחת מקנה וקנין לשלל שלל גדול  
 שלל אורדו תערי ימא וכל מלכה חמרת  
 לה הלמכו ביה את אתי למעדי עד אה  
 כנשותא משורחוק למסס כסף חרב לב  
 למטבי עכסין וקנינין למעדי עד פג  
 לכו חנני ארס ואמרת לעג כה אמר  
 ארע יהוה הלא בזמן ההוא בשבת עמי  
 ישראל לבטח תדע ככין איתגבי בר  
 ארס ותמיר לעג כה צב יי אהיה הלא  
 בעדנא החווא כה יתכן עמי ויש לחנני  
 תדע פורענותי ובורתי ובאת ממקומך  
 מיד בתי צפון אתה ועמי סורבים אתו רכבי  
 מוסים כלם קהל גדול והילרב ותהך מאתך  
 מספרי ציפונא את ועמי מין פג אין רענן  
 רכבי סוכון בולחון משורחוק סגאן ועם  
 פג ועלית על עמי ישראל כענן לבקות  
 הארץ באחולית חומים תהיה ותבא אתך  
 אל ארצי למען דעת העים אתי בהקדש  
 כה לעיניהם עג ותוסק על עמי ישראל  
 בעננא דסליק ותפית ארעא בסתח חמית  
 ואיתת כה על ארע בית פובינתי בריל חדען  
 עמיא פורענותי ובורתי כה אתקדש כה  
 ויהי חנני בפורענותך גוג כה אמר ארע

פ 3  
201

פ 3  
201

פ 3  
201



אמר אתו ואתה פרע מינה במוה  
 וקטלא ופטר מעבד ואבנ אלכיש  
 אשתא ונפרתא אמר עליו ועל  
 משידתיה ועל עממיו כעאון דעמיה  
 והתגדלתי והתקדשתי ותדעתי לעני  
 עיב רביס וירעובי אני יהוה ואתרבי  
 ואתקדש ואעליג בידתי לעני עממיו  
 כעאון וידעון ארי צמאני

ואתה כו ארכה נבא על גג ואמרת כה  
 אמר ארץ יהוה הנג אלדגנ נטראות  
 משך ותובל ואת בר ארכ איתגבי על  
 גת ותפר כו צב יי אהים האנא טלה  
 ותני על גג רבי ט משך ותוב וטונגל  
 וטשאנתד והעליתך מירכתי צפון  
 והבאתך על הרי ישראל ואישדלינך  
 ואפעק ואסקינך מסתפי צופנא  
 ואיתגבך על טורי ישראל ומבת קשות  
 מיר טכ אלך ומצד מיר ומינך אפיר  
 ואוריק קשות מיר סמאל וצדך מיר  
 ומינך אפיק על הרי ישראל תפל אתה  
 ול אפיק ועממ רביס אשר אתך לעט  
 עפר כל כנף חיות השדה נתמך ואלה  
 על טורי ארע ארע תיתרמי גבילתך את  
 כל משור מתך ועממיו כעאון דעממך  
 לעמא ציפר וכל דפרח וחית בר אמפתך  
 לאיטת צאה על פני השדה תפלי אני  
 וברתי נאם ארץ יהוה על אפי בר אתה  
 תרמי גבילתך ארי אנא גזרית במימרי  
 צב יי אהים ושלחתי אש כבעת וכי שכי  
 האים וכסח ורע כו אני יהוה וארלק  
 אשתא כבעת וביתך בענתא דשרון  
 לדחצו וידעון ארי אטאלי ואת שסקישי

אודיע בתוך עמי ישראל ולא אהל את שכ  
 קדשו עוד וירש העינים כי אני יהוה קדוש  
 בישראל וית טל ארקודשו אפלי בגעמי  
 ישראל ולא אחילת שם ארקודשו עוד  
 וידעון עממא ארי אנאני קדושא אשרתי  
 שביעתי ביש העה באה ונהייתה נאם אתה  
 יהוה הוא היום אשר דברתי הא אתי אהיה  
 צב יי אהים הוא יוכ ארצות במימרי ויצא  
 ישבי ערי ישראל ובערו והשיקו בצטקומע  
 וצנה בקשת וכחייצים וכמקל יד וברוח חובעו  
 בהם אש טבע שנים ופקון יתבי קדו ארע  
 וכל ויהו שולין ומסתברין ובעני ונא בענין  
 ותרכיז בקשות ובגדרין ובאיע מירעו ומחיו  
 ורלקו סהון נבא טבע שנים ולא יש אר  
 ענים מן השדה ולא יחטכו מוהיערים כי  
 כנטק ובערו אש ושללו את שרללהם ובזו  
 את בזוחם נאם ארע יהוה ולא יסמך אעו  
 מן הקליא ולא יקעו מן חרשא ארי כבע  
 ונא דרלקו נבא ייבון ות בזויהו העשות  
 עד איהו צב יי אהים

והיה ביום ההוא אתן לגמיקום שכ קר  
 בישראל על העברים קדמית הים והקמתה  
 את העברים וקברו טוב את כל המועה  
 וקראו ג המון גע ויהי בענדנא ההוא אמין  
 לעג אתר כשור רכות קבור אבישרא בחילת  
 בענתא מדענים געיסר וככמא היא לתרין  
 טרמיא ויקברו תמן יתגג ויתפל איתתע שגת  
 ויקרון חילת איתרעפות גע וקברו בית  
 ישראל למען טהר את הארץ שבעה חדשים  
 ויקברו בית ישראל כהיל רבא אית ארעא  
 שבעה ירחין וקברו כל עמ הארץ והיה להם  
 לשם יום הקבר נאם ארע יהוה ויקברו כל

10

39







לארץ ארץ ישראל ואשר הני על טור רם  
 לחורא ועלוהו בביעון קרתא מדרומא והוא  
 אתי שמה והנה איש מראיהו במדאה על  
 נחשת ופתיל פשתים בידו והנה המדה והוא  
 עמד בשער ואעיל ותע לתמוז והוא גברא  
 חזוהו כהוהו נחשוא והוא דמתנא מידה  
 וקני מי שחתא והוא קאים בתרעא והוא  
 אלו האיש כן ארס ראה בעיניו ובאמר  
 שמי ושום לבד לכל אשר אע מידה את  
 כי למען הדא חתבה הבאתה העה הגר את  
 כל אשר אתה ראה לבית ישראל ומליל  
 עומי גברא בר ארס חוי בעיניו ובאודת  
 שמי ושמי לבד לכל דאטא מחוי ותק את  
 בדיל לאחוי ותק איתחובא הלכא חוי ות  
 דאת חוי לבית ישראל והנה חוקה מחוי  
 לבית סביב סביב ובר האיש קנה המדה שש  
 אמות באמה וטפח ומד את רוחב הבנין  
 קנה אחד וקומה קנה אחד והוא שורא מפא  
 לביתא סח סח וברא קני מי שחתא רוח  
 מיעהו סח אמין באמיהא באמתא רוח  
 אמתא ופטר ומטוח ות פותא רביעית  
 קני אחד ורוחא קני אחד וברא אל שער  
 אשר פניו דרך הקדומה העל במעלתו ומד  
 את סח השער קנה אחד רוח ואת סח אחד  
 קנה אחד רוח ועל לתרעא בתתיה לאורח  
 מידתהא וסליק בדרעהו ומטוחות ספא  
 התרעא קניא חל פותא ואת ספא חל קניא  
 פותא והתא קנה אחד ארס וקנה אחד רוח  
 ובין התאים חמש אמות וסח השער מאע  
 ארס השער מהבית קנה אחד והוא קניא  
 חל אורכא וקניא חל פותא ארס ותניא  
 כותלא חמש אמות וספא חל תרעא מקבל

כי בשבתם על ארצתם לבטח ואין  
 מחיר וקבלו את איתכבשותהו ותכל  
 שיקדוהו דשקוז במימרי בבית כהן על  
 ארעהו לרוחצו ולית דפעד בשוובי  
 אתם מזהגים וקבעתי אתם מ' ארצות  
 ארצותם וקדשתיכם בעיני עיבורים  
 כד אתיב ותהו מ' עממיא ואיכני  
 ותהו מ' מדינת בעלי דבניהו ואתקוש  
 בהו לעיני עממין סגאז ודעומי אני  
 יהיה אלהים בהגלותי אתם אלהים  
 וכשתים על ארצתם ולא אותיר עוד  
 מהם שם ודעו ארו אנת ילדהו  
 דעל רחבו קרמי אגלתי ותהו לבני עמי  
 עממיא וברו דתבו בני שתינו לארעהו  
 ולא אשאר עוד מיעהו תמן ולא אסמך  
 עוד פני מהם אשר שפכתי את רוחי  
 על בית ישראל נאם ארצי יהיה ולא  
 אסלק עוד שכינתי מיעהו רשפכתי  
 תרחה קדש על בית ישראל ו' ארס  
 בעשרים וחמש שנה לגלותי בראש  
 השנה בעשור לחודש בארבע עשרה  
 שנה אחד אשר הכתה הער בעצם  
 היום הזה היתה עלי יד יהיה וברא אתי  
 שמה בעיסרון וחמש שנים לגלותא  
 מי ש' ארעותא בעסרא לירחא ארבע  
 עשר שנים כתר דאמת עת קרתא סכך  
 ופא אהוין שרת על רוח גבא מ' קני  
 ואעיל תי לתמוז במדא את אלהים הג  
 הביאני אל ארץ ישראל והניחני אל  
 חר גבוה מאד ועליו כמבנה עיר מעב  
 ברוח גבוה שרת עלי מדק ה' אעלני











תמן מתקנות עלתא ובאורם חשע  
 שנים שלחנת מפה ושנים שולחנת מפה  
 לשחם עליהם העלה והחטאת והאטם  
 ובאורם א דתרעא תרין פתורין מיכא  
 ותרון פתורין מיכא למיכס עליון עלתא  
 וחטאתא ואשמא ואל הכתה מחוניה  
 לעולה לפתח השער הצפונה שנים  
 שולחנת ואל הכתה האחרת אשר לאדם  
 השער שנים שולחנת ולעברא ומפא  
 למיכסנא במעלנא דתרע צפונה תרון  
 פתורין ולעברא אחרתא דלאורמא  
 דתרעא תרון פתורין ארבעה שולחנות  
 מפה וארבעה שולחנות מפה לכתה השער  
 שנים שולחנות אליהם ושחטו ארבעה  
 פתורין מיכא וארבעה פתורין מיכא  
 לעברא דתרעא תמנא פתורין ביניהון  
 נבקיין וארבעה שולחנות לעלה אכנע  
 גית ארך אמה אחת וחצי ורחב אמה  
 אחת וחצי וגבה אמה אחת אליהם ומחו  
 את הכלים אשר ושחטו את העולה כס  
 והזבח וארבעה פתורין לעלתא אכנע  
 גית אורכא אמתא חדא ופולג ופותא  
 אמתא חדא ופולג ורוביתא אמתא חדא  
 עליון והתון נת מיכא ארבעה שולחנות  
 בהון ועיבת קודשין והטפתים טפח  
 אחד מוכנים בבית סביב סביב ואל  
 השלחנת כשר הקרבן וענין ליו נפקין  
 פסוק חד קביעין בעמדי בית מטבחיא  
 מצו לאורמא סהסח ועל פתורין אכסר  
 קורבנא ומחוניה לשער הפנימי לשכות  
 שרים בחצר הפנימי אשר אל כתה  
 השער הצפון ופניהם דרך הדוכא אחר

סג  
א

40 m

ב בק  
סג  
למחנה

סג  
ל  
והוא  
לקרבן מטבח

ה ב

אל כתה שער הקדום פתורין הצפון  
 ומלכרא לתרענא ענאה לישכת ליו  
 בדרתא נתיא דלענין תרע צפונה  
 ואפיהון לאורח דרומא חד לענין תרע  
 מדותהא אפי אורח צפונה ודרומא  
 זה הלשכה אשר פניה דרך הדוכא לכ  
 לכהנים שמרי משמרת הבית ומליל  
 עימי דא לישכתא דפתחא לאורח  
 דרומא לכהני אנטרי מטרת ביתא  
 והלשכה אשר פניה דרך הצפון לכהנים  
 שמרי משמרת הזבח המהבני צדק  
 הקרבים מבני לוי אל יהוה לשחט  
 ולישכתא דפתחא לאורח צפונה  
 לכהני אנטרי מטרת מדבחא אינוני  
 צדק דקרובין מבני לוי לפולחנת דיו  
 לשמשא קדמויה וחד את החצר  
 ארך מאה אמה ורחב מאה אמה ומשת  
 והזבח לפני הבית ומשתית דרומא  
 אורכא מאה אמיין ופותא מאה אמיין  
 מרבע ומדבחא דהדום ביתא הכי אע  
 אל אולם הבית ומל אל אולם חמש  
 אמות מפה וחמש אמות מפה ורחב  
 השער שלש אמות מפה ושלש אמות  
 מפה ואעלמי לאורמא רביתא ומשוח  
 אל אורמא חמיש אמיין מיכא וחמש  
 אמיין מיכא ופותא דתרעא תלת אמיין  
 מיכא ותלת אמיין מיכא ארך האולם  
 עשרים אמה ורחב עשרת עשרה אמה  
 במעלות אשר ועלו אליו ועמודים אל  
 האולם אחד מפה ואחד מפה אורכא  
 דאורמא עברין אמיין ופותא אחד אעמי  
 אמיין ובדרגין דסלקין ליה ועמודי אורע

סג

סג  
א

א

סג  
א



עיניו על ויהי אור לא יהיון שררה מן עין  
 מעברן בכותלי ביתא ורחבה תכבה למעלה  
 למעלה לעלעות מן מוכב הבית למעלה  
 למעלה סביב סביב לבית על כן רחב הבית  
 למעלה וכן התחנתה ועלה על העליונה  
 לתוכה ופותחא מסיבתא ופולחא לעילא  
 לעילא מן מחיצתא ארמייתא ופולחא  
 לעילא לעילא סח לחו על מן פתי ביתא  
 לעילא וכן במסיבתא פולחון מן ארעיתא  
 לעילתא באורח מציעיתא וראיתא לבית  
 גבה סביב סביב מיסדות הצלעות מלא  
 הקנה שש אמות אצילה וחיות לביתא  
 רומא סח סח משכללן מחיצתא משחת  
 קצא שית אמין רחב רחב הקיר אשר  
 לצלע אל החוץ חמש אמות ואשר מן  
 בית צלעות אשר לבית פותחא רבות לא  
 דבחי צתא דלברא חמיש אמין ואתר  
 שביק בית מחיצתא רלעו וכן הלכות  
 רחב עשרים אמה סביב לבית סביב סביב  
 וכן לשבתא פותחא עשרין אמין סח סח  
 מקח לביתא סח סח ופתח העלעל למגד  
 פתח אחד דרך היצפון ופתח אחד לחד  
 ולחב מקום המנחח חמש אמות סביב סביב  
 ותעא רבא חיצתא לאתר שביק תרעא חו  
 פתח לאורח ציפתא ותרעא חו פתח  
 לדומא ופותחא דאתר שביק חמש אמין  
 סח סח והבליז אשר אל פני העדה פאת  
 דרך הוב רחב שבועים אמה וקיר הבנין  
 חמש אמות רחב סביב סביב וארכו תפ  
 תשעים אמה וביצתא דקיר כי צורתא  
 רוח אורח מציעיתא פותחא שבעין אמין  
 וכותל דביצתא חמש אמין פותחא סח

אלא אחד מיכא וקד מיכא וביצתא אל  
 החיכל וקיר את האילוכ שש אמות רחב  
 מפה ושש אמות רחב מפה רחב האהל  
 ואעלע להכלא ומשוחות אליא שות אמין  
 פותחא מיכא ושית אמין פותחא מיכא  
 פותחא דמיכא ורחב הפתח עשר  
 אמות וכתפות הפתח חמש אמות מפה  
 חמש אמות מפה וקיר ארכו ארבעים  
 אמה ורחב עשרים אמה ופותחא דתרעא  
 עשר אמין וכתפי תרעא חמיש אמין  
 מיכא וחמיש אמין מיכא וביצתא אורח  
 ארבעין אמין ופותחא עשרין אמין וכן  
 לפתחיה וקיר את הפתח שותים אמות  
 ופתח שש אמות ורחב הפתח שבע  
 אמות ועל רעו וביצתא אלא דתרעא  
 תרעין אמין ופותחא דתרעא שבע אמין  
 וקיר את ארכו עשרים אמה ורחב  
 עשרים אמה אל פני החיכל והאמר את  
 זה קדש הקדשים ומשוחות אורחיה  
 עשרין אמין ופותחא עשרין אמין קדש  
 הכלא ואמר לי הן קדש קדש  
 וקיר קיר הבית שש אמות ורחב העלע  
 ארבע אמות סביב סביב לבית סביב  
 ומשוחות לארוביתא שית אמין ופותחא  
 דמחיצתא ארבע אמין סח סח מקח  
 לביתא סח סח והצלעות צלע אל צלע  
 שלש ושלישית פעמים וכמות בקור  
 אשר לבית לצלעות סביב להקות אחוים  
 וראיהו אחוים בקירות הבית וביצתא  
 מחיצתא על מחיצתא תלת חווא  
 עשר בסודרא קביעין ככותל ארבעין  
 לבחי צתא סח סח למיחה וישו פותחא



סח ואורכיה תשעין אמיין ומרדאת הבית  
 ארך מאה אמה והערה והכנה וקירתיה  
 ארך מאה אמה ומשול ית ביתא אורכא  
 מאה אמיין וכיצרתא וביצרתא וכותל לא  
 אורכא מאה אמיין ורחב פני הבית והערה  
 לקרס מאה אמה ופתיא דקרס ביתא  
 וכיצרתא למדינחא מאה אמיין ומרדאת  
 הביצין אלפני הערה אשר על אחריות  
 ואטרקיהא מפה ומפה מאה אמה והחיל  
 הפנימי ואולמו החצר ומשוח אורכא יב  
 רביצתא דקרס ביצרתא וילאחוריהא  
 וזיתיהא מיכא ומיכא מאה אמיין והיכא  
 גונאה ואולמי דרתיא הספיק והחלונות  
 האטמות והאתיקים סביב לשלשתם  
 הכף שחית עץ סביב סביב והארץ עד  
 החלנת והחלנת מכסות סיפא ומיין סתמן  
 ועתיקא סחסח לתלתיהון לקבל ספא  
 רחפי גסרין ראזא סחסח וארעא עד  
 בוא ומיין סתמן על מעל הפתח ועד  
 הבית הפנימי ולחוצ ואלכל הקיר סביב  
 סביב בפנימי ובחיצון מדות עד לעילא  
 מן תרעא ומין ביתא גונאה ולברא ועל  
 כל בית לא סח סח מלעין ומלברא מישחון  
 ועשוו הברבים והמורים ותמרה בין סדוב  
 לכרוב ושנים פנים לכרוב ולף כרובין  
 וכותרן וכותרתא בין כרובא לכרובא ותרון  
 אפין לכרובא ופני ארס אל התמרה מפה  
 ופני כפיר אל התמרה מפה עשוו אל כל  
 הבית סביב סביב ואפי אינשא עבד  
 לכותרא מיכא ואפי ארזא עבד לכותרא  
 מיכא גליף על כל ביתא סחסח מזה ארץ  
 עד מעל הפתח הכרבים והתמרים עשוים

16  
קורות  
17

וקיר ההלכל מארעא עד לעילא מן מע  
 כרובין וכותרן גליף וקין לבית לאו היכלא  
 ההיכל מזוהת רבועה ופני הקדש המראה  
 כמראה היכלא דסיפוחי מרבעין ואפיקות  
 כפורי חלונות בחינו זקרא המזבח ען  
 שלש אמות גבה וארכו שנים אמות  
 ובקצעתיו לן וארכו וקירתיו עץ ויכר  
 אל זה השלחן אשר לפני יהוה כקבל  
 מדבחא פתורא דאעא תלת אמיין רחב  
 ואורכיה פרטין אמיין וחיו ליה ואורכיה  
 וכותלוהי אעא ומלול עימי דין פתורא  
 דקרס לן ושתיים דלתות לחיל ולקרס  
 ותרתין דשין להיכלא ולבית כפורי ושתיים  
 דלתות דלתות שתיים מוכסות דלתות  
 שתיים דלת אחת ושתי דלתות לאחרת  
 ותרתין דשין איכחן לרשיא תרתין  
 דשין תרתין לרשיא חדא ותרתין דשין  
 לאחוריתא ועשויה אליהן אל דלתות  
 ההיכל כרבים ותמרת כאשר עשוים  
 לקירת ועץ עב על פני האולם מהחוצ  
 וליף עליהון על דשי היכלא כרובין ומין  
 כמא דגליף על בותליא וסקופתא דאעא  
 על אפי אולמא מלברא וחלונות אטמות  
 ותמרים מכו ופני אל סתפות האולם  
 ופלעות הבית וחעבים וכונן סתמן וכ  
 וכותרא מיכא ומיכא על פתיא אורכא  
 ומחיצת ביתא וסקופתא חוציאע אל  
 החצר החיצונה הדרך הדרך העפון ומאנ  
 אל הלשכה אשר נגד הערה ואשר נג  
 הביצין אל הצפון ואפיקו לדרתא מיהו  
 באורך תרעא הפתח לאורה עפונה  
 ואעלני ללושפתא דקרס ביצרתא וקרת

20m







וכל בשחן וכו' ופיון אחריון ויתעורר ענין  
 וכלה את מדות הבית הפנימי והוציא ער  
 השער אשר פניו רחב הדרום ומדרו סביב  
 סביב ושיצו ית מישחת ביתא ענאה ופניו  
 באורח מערעא דפתח לאורח מדיענא וכו'  
 ומישחיה סה סה מדר רוח הקדים בקנה  
 המדה חמש מאות קנים בקנה המדה סביב  
 משחן רוח קידוה א בקע מישחתא חמיש  
 מאה קנין בקע מישחתא סה סה מדר רוח  
 העפון חמש מאות קנים בקנה המדר  
 המדה סביב משחן רוח צפונה חמש מאות  
 קנין בקעא דמישחתא סה סה את רוח  
 הדרום מדר חמש מאות קנים בקנה המדה  
 עת רוח דרומה משחן חמיש מאה קנין  
 בקע מישחתא סביב אל רוח הים חמש  
 מאות קנים בקנה המדה אוסתוד רוח  
 מערבא חמש מאה קנין בקע מישחתא  
 לארבע רוחות מדרו חומה לו סביב את  
 חמש מאות רוח חמש מאות להבוא  
 ביו הקדש החול לארבע רוחות  
 משחיה שורא ליה סה סה אורסא חמש  
 מאה ופתחא חמיש מאה לארבע שארן  
 קודשא לחולא חלוב אל השער שער  
 אשר פניו רחב הקדים ואיכלו לתיעא  
 תיעא דפתח לאורח מדיענא והנהגו  
 אליו ישר אל בא מדרו הקדים וקולו  
 בקול מים רבים והארץ הארדה מכבודו  
 והאיקל אקא דישר איתגלי באר רח  
 מדיענא וכל מכרבו טמיה בקל מיתן  
 סגאין וארעא נהרת מיון קרוה ופמלאה  
 המדאה אשר ראית כמדאה אשר  
 ראית בבאן לשחת את העיר ומד אות

סב

סב

סב

45

במדאה אשר ראית על סד כבד ואפי  
 על פניו וכו' ויתעורר ענין כחזקתא  
 ויהיה באיתגבית לחבל את קדוה  
 ויתעורר ענין רוחות על סד כבד ו  
 ואישטתחית על אפי וכבוד והוד  
 בא אלהבית רחב שער אשר פניו  
 רחב הקדים ויקרא רחב איתגביתא  
 באורח מערעא דפתח לאורח מערעא  
 ותשאני רוח ותביאני אל החצר  
 הפנימי והנה מלא כבוד והוא אר  
 הבית תפלתני רוחא ואעילתני לחת  
 ציתא והא איתמיל וקרא רחב ביתא  
 ואטמע מדבר אלי מן הבית ואיש  
 היה עמד אצלי ושמיעת דמילי עמי  
 מלעז תבא הנה קאים לקיבלו ו  
 ויאמר אלי בן אדם את מקום מכאן  
 ואת מקום כפות רגלי אשר אשב  
 שם בתוך בני ישראל לעם ולא  
 וטמאו עוד בית ישראל שם קדשו  
 המה ומלכיהם בוצעתם ובפגרי מלכותם  
 במותם ואמר לי בראשם הין את  
 בית כורסי וקרו ודין אתר ביתא  
 אשר דות שביעתי דאשרי שביעתי  
 תמן בעי בעי ועל לעלם ולא סאכון  
 עוד בית ישראל שמיא דקדשו אשון  
 ומלכיהון בטענותהון ובפגרי מלכות  
 בבייתהון בתתם ספס אתספי ומזותתם  
 אצל מזותתי והקיר ביני ובינחס וט  
 וטמאו שם קדשו בטועמתם אשר  
 עשו ואכל אתם באפי במיתתהון  
 סיפיהון לקביל סיפי בית מקדשו  
 וכינציהון בסטר עורתי וכותל בית

לס

סב

סב

סב

מקור



מקדשי בן מימרי וכינתן ופאיבות  
 טמא וקדשי כתועבתהון דעברו ושיעור  
 ותהו ברגו עתה ירחקו את זנותם ופגרי  
 מלכותם מימי ושכנתו בתוכם לעולם  
 כש ירחקו את טענותיהו ופגרי מלכותו  
 מלמחטי קדמי ואשרי שכנתו כינתן  
 לעולם אתה בן ארם הגר את  
 בית ישראל את הבית וכלמי מעונותם  
 ומדרו את תכנות את בן ארם חוית  
 בית ישראל את ביתא ויתכנעו מחוכמהו  
 ומשחון ית טוקוסיה ואככלמו מכל  
 אשר עשו צורת הבית ותכונתו ומצאו  
 ומובאיו וכל צורתו ואת כל חקתיו וכל  
 צורתו וכל תורתו הודע אותם וכתב  
 לעניהם ושמרו את כל צורתו ואת כל  
 חקתו ועשו אותם ואם יתכנעו מכל  
 ועברו במיחזיהו צורת ביתא וטוק  
 וטוקוסיה ומפקעותיה ומעלעותיה וכל  
 צורתיה ונת כל צורתה וכל צורתיה  
 וכל דחוי לה אודע ותהו וכתוב לש  
 לעניהו ויטרוו את כל צורתיה ונת כל  
 צורתיה ויעברו ותהו ואת תורת הבית  
 על ראשהו כל גבולו סביב כמבוקש  
 קדשים הנה ואת תורת הבית דא אוריתא  
 וביתא על ראשו וטורא כל תחומיה סח  
 סח קדשי קדשיו הא דא אוריתא וביתא  
 ואלה מדות המזבח באמות אמה אמה  
 וטפח וחיק האמה ואמה רחב וכליה  
 אל שפתה ככע ורת האחד והה גב  
 המזבח ואילון משוחת מדבחה באמה  
 באמתא דהיא אמתא ופטר ותשוחת  
 אמתא ואמתא פותיא תרצפא מקד

לה על סיפתה סח סח ורתא חדא ודון  
 טוקוס מדבחה ומחוק הארץ עד העורה  
 התחתונה שתים אמות ורחב אמה אחת  
 ומעורה הקטנה עד העורה הגדולה  
 ארבע אמות ורחב האמה ומתשוחת  
 ארעא עד מסמתא ארעיתא תרתין אמו  
 ופותיא אמתא חדא ומיסומתא וערתא  
 עד מיסומתא רפתא ארבע אמו ופותיא  
 אמתא והחדא ארבע אמות ומדאריאל  
 ולמעלה הקרות ארבע ומדבחה ארבע  
 אמו ומדבחה ולעילא קרתא ארבע  
 והאריאל שתים עשרה ארך כשתים עשרה  
 רחב רבע אל ארבעת רבעו ומדבחה  
 פותא עשרי אורחא מתרתא עשר פותא  
 מרבע על ארבעה מיסרותיה והעורה ארבע  
 עשרה ארך בארבע עשרה רחב אל  
 ארבעת רבעו והגבול סביב אתה חצי  
 האמה וחוק לה אמה סביב ומעלתהו  
 פנות קדימה ומסמתא ארבע עשרי אורחא  
 בארבע עשרי פותיא על ארבע אמות  
 ותרצפא מקתלה סח סח פלגות אמתא  
 ותשוחת לה אמתא סח סח ומאת  
 דסלקון לה מתפנן למידעחא  
 והאמר אלי בן ארם כה אמר ארבע יהוה  
 אלה חקות המזבח ביום העשותו להעלות  
 עליו ענה ולחוק עליו דם ואמר לו בן ארם  
 בדן אצו אהים אילון צורת מדבחה  
 ביום איתעברותה לאפקא עליו העלתא  
 ולמיזרק עליו דם נכפת קודשיו ונ  
 ותתה אל הכהנים הלויים אשר הם מודע  
 צדוק הקדשים אלי נאם ארבע יהוה לש  
 לשורתני פר בזבך לחטאת ותיתן ל



לכהפא ליזאי דאיען מרעא דיט וקדקובן  
 לפולחני אמר ה' אהים לשמשא קדמי קור  
 מרתור לחטאתא ולקחת מרובו ונתתה  
 על ארבע קרעתי ואל ארבע פנות העורה  
 ואל הגבול סביב וחיט את אתך וכפרתהו  
 ותיכב מרמיה ותתין על ארבע קרעתי  
 ועל ארבע וזית מכמתא ועל תחומא סחו  
 סח ותרבי יתיה ותכפר עלוהי ולקחת את  
 הפר החטאת ושרפו במפקד הבית מחוץ  
 למקדש ותקבצת תורה דחטאתא וקדושה  
 כאתר רחוי לביתא מברא למקדשא וזכ  
 השב תקריב שער עוונת תמים לחטאת  
 וחטאו את המזבח כאשר חטאו בכפר  
 וכיומא תניצא תקריב צפור בר עתי שלום  
 לחטאתא ותרימי ית מרבחא כמאודקאו  
 בתורה בכלותך מחטאת קריב פר בוקר  
 תמים ואיל מן הצאן תמים בשי צותך  
 מלדבאה תקריב תור מן עורי שלום וזכ  
 מן עטא שלום והקרבתם לפע יהוה וי  
 והשליכו הכהנים עליהם מלח והעלו  
 אתם עלה ליהוה ותקרביעון ק"ו ויתעון  
 כהנא עליהון מלחא ויסקון ויתוון עלתא  
 קד ל' שבועת ימים תעשה שער חטאת  
 ליום ופר בו בקר ואיל מן הצאן תמים  
 יעשו שבועת יומין תעבור צפור א דח  
 דחטאתא ליזמא ותור בר תורי ודקר מן  
 ענא שלמין ועברון שבועת ימים ובפרו  
 על המזבח וטהרו אתו ומלאו ידו שבועת  
 וכפרון על מדבחא ודקון יתיה ויקרבון  
 קורבניה ויכלו את הימים והיה ביום השמיני  
 והלאה יעשו הכהנים על המזבחות עלתם  
 ואת שלמיכם ורצאתי אתכם נאם ארני

20

4

6

7

8

9

10

11

12

44

7

10

יהוה וישלמון ית זומיא ויהי בולגא  
 תמ יתאה ולהלא עברון כהנא על  
 מרבחא ית על חתכות וית עכפת קדשון  
 ותקבל קרבניכון בר ענא אה' אהים  
 וישב את דרך שער המקדש  
 החיצון הפונה קריב והוא כער ואתים  
 יתו באורח תרע מקדשא כראה דפתח  
 לכדינחא והוא אחיד ויאמר אלו יהוה  
 השער הזה כער יהיה ולא יפתח ואיש  
 לא יבא בו כי יהוה אלהי ישראל בא בו  
 והיה סגור ואמר ה' מרעא דחטאתא  
 ויהי ולא יפתח ואיש לא יעל ביהא  
 ויאמר אלו יהוה אלהי ישראל בא בו  
 את הנשיא נשיא הוא יטכבו לאכל  
 לחם לפע יהוה מדרך אולם השער  
 יבא ומדרכו יצא ורמא רבא הוא יעב  
 ביה למיכל לחמא ק"ו מאורח אולמא  
 דתרעא מעול ומאורחיה יפוק ויבא  
 דרך שער הצפון אלפני הבית וארא  
 והנה מלא כבוד יהוה את בית יהוה  
 ואפל על פני ואעליני באורח תרע  
 צפתא לקדש ביתא וחיות והא אתמלי  
 יקרא דני זה בית מקדשא דני ואשתעוה  
 על אפי ויאמר אלו יהוה בו אדכ שוכ  
 לבך וראה בעניך ובאזניך שמע את  
 כל אשר אני מדבר אותך לכל הקותבות  
 יהוה ולכל תורתו ושמת לבך למבואות  
 בכל מוצאי המקדש ויאמר ליבר אדם  
 שון ליבר וחוי בעניך ובאזניך שמע  
 את כל דאנא ממליל עמך לכל גיורתות  
 מקדשא דני ולכל דחוי ליה ותשון לבך  
 למעילי ביתא לכל מפקדי מקדשא ואמת



אלמרי אל בית ישראל בה אביר ארע  
 יהוה רב לכם מכל תועבתכם בית ישראל  
 ותמיר לעמ אפרצא לבית ישראל כד צמ  
 אהים סני לבן מכלתו עיבת כון בית ישראל  
 בהביאכם בני נבר ערלי לב וערלו בשר  
 להיות במקדשו לחללו את ביתו בחקדעם  
 את לחמי חלב ודם ופרו את ברית אל  
 כל תועבתכם באיתות כון בני עממיא  
 ושיעו לבא וערלו ביסרא למיחון כל  
 במקדשו ולא אפכא ית עזרתו בקרוביו  
 ית קודצו תרב ודם נכסת קודשו ואטנאו  
 ית קודצו על כל תועבתיו ולא שמרתם  
 משמרת קדשו ותשימו לטמיר משמרת  
 במקדשו לכם ולא צרתו משרת קדשו  
 ומעלתו לנטר משרת מימרו במקדשו  
 לבן כה אמר ארע יהוה כל בן  
 נבר ערלי לב וערל בשר לא יבא אל מקדשו  
 וכל בן נבר אשר בתוך בני ישראל בית  
 אל יא אהים כל בני עממיא רשיעו לבא  
 וערלי ביסרא לא מעלון למקדשו לכל  
 בני עממיא וכן בני ישראל כי אם היום  
 אשר רחוק מעלי בתעות בני ישראל  
 אשר תעו מעלי אחרי גלויהם ונשאו  
 עונם אלהון להאי דאיתרחקו מדחלות  
 מיטעו ישראל מבתר פלדני בתר טע  
 טענותהון וקבלון חוביהון והוב במקדשו  
 משרתים פקדות אל שער הבית ומשרתים  
 את הבית המיה ושחטו את העלה ואת  
 הזבח לעכוהמיה ועמדו לפנותם וירחון  
 במקדשו משמשיו ממנן על תרעו ביתא  
 ומשמשיו ית ביתא אינון כסון ית עלתא  
 ית נכסת קודצו אר לעממיא ואינן יקומין

והיה

והיה

והכחצם הלוים בני צדוק אשר שמרו את  
 משמרת מקדשו בתעות בני ישראל מעי  
 המה יקדכו אלי לשרתע ועמדו לפע לחקרב  
 לו חלב ודם נאם ארע יהוה וכחצא ליזא  
 בני צדוק דצדו ית משרת מקדשו במסע  
 בני ישראל מבתר פולחנ אינון ית קרבון לפולחן  
 לשמשא קודמו ושמשו על מדבחו לקרצא  
 תרב ועכסת קודשו צמ יא אהים המד  
 יבאו אל מקדשו והמה יקדכו אל שלחנ  
 לשרתע וטמיר את משמרת אינון מעלון  
 למקדשו ואינון ית קרבון לפתור לחיב אפוא  
 לשמשא קודמו ויסרון ית משרת מימרו  
 והיה בבאם אל שער החצר הפנימית בער  
 פשתים ולבשו ולא יעלה עליהם צמד  
 בשרתם בשער החצר הפנימית ובית  
 יהו במיעלהון לתרע דרתא גמלתא ולבושו

antico  
sacile 1111/101



טעם לבשונו לא תהי עליהו כמות עמד  
 בשמי שותהו כפי עי דתא נתיא וליהו  
 פארי פשתים יהו על ראשם ומכסו  
 פשתים יהו על מתניהם ולא חגרו בזה  
 כובעין רבוצ יהו על רשיהו ומכסו  
 רבוצ יהו על חזר עיהו ולא חסרו על או  
 חר עיהו על ליבניהו חסרון וכעתם  
 אל החצר החיצונה אל החצר החיצונה  
 אל העב פשוטו את בעריהם אשר המה  
 משותפים בם והנחנו אתם בלשכת הקדש  
 ולבשו בגדים אחרים ולא יקדשו את העם  
 בבעריהם וכמי שקדו מדרגת קודש  
 לדרגת ברתא לא יתעורר אע"פ עמי  
 ושלחו את לבושיהו דאיתו משמי שיהו  
 חתמו ותהו בלשכת קודש אולבשונו  
 לבושיהו אחרת ולא יתעורר עם עמי  
 בלבושיהו וראשם לא יגלו ופרע לא  
 יגלו כסו וכסו את ראשיהם וישוהו  
 לא עליוח ופירוט לא ידבן כפר אוספרו  
 את ספר רישוהו והו לא ישוט כל כוז  
 בכאם אל החצר הפנימית וחמר לא ישוהו  
 כל סדן במיעלהו לדרגת צינתא ואליהו  
 ונרשח לא יקחו להם לנשים כי אכפתות  
 מדרגות ישראל והאלים אשר תהו  
 אליהו מבחן יקחו וארמלא ומתכאלא  
 יסבן להו לשון אלהו מתלתא מדרגת  
 דבת ישראל וארמלא רתה ארמלא  
 שאר בהצאיסבון ואת עמי יורבז קדש  
 לחול ובין טמא לטהור קודש וית עמי  
 ילפן בין קודש לא לחולא בין מסאב לה  
 יחוד ענין ועל רוב המה יעמדו למשפט  
 במשפט וטפטוהו ואת תורתו ואת

בין הקדושים

השם ק

20 m  
 ספרא  
 ספרא  
 ספרא  
 ספרא

חקתי בכל מועדי ישמרו ואת שבת  
 וקדשו ועל פלוגת דינא איתו וקדו  
 למדן בדין רעותה ורובוהו ואת אוחת  
 ואת קרמיה בכל מועדי וטרון וית ויש  
 שביא דילי וקדשון ואל מת אדם לא  
 ובא לסמאח כיאם לאכ ולאכ ולכן  
 ולבת לאח ולאחות אשר לא התר  
 לאיש וטמאו ועל מיתא דאנשא לא  
 השד לא יסמאח אלהו לאכ ולאכ  
 ולבר ולבת ולאח ולאחות ולא הות  
 לבר יסתאבון ואורי טחורו שבעת  
 זמים וכפרו לו ובתר דרכותיה שבעת  
 זמין זמין ליה וכיום באו אל הקדש  
 אל החצר הפנימית לשרת בקדושיהו  
 חטאתו נאם ארע יהוה וכיום מעליה  
 לקודשא לדרגת צינתא לשמישא  
 בקודשא יקריב חטאתה אכ מ' אהים  
 חיותה להם לנחלה את נחלתם ואחיהו  
 לא תתנו להם בישראל את אחותם  
 תהי להו לחולק מותר קודש חלוקהו  
 ואחכנא לא תתנו להו בישראל מית  
 דיהבית להו אינן אחכנתוהו חמנהו  
 והחטאת והאשם המה יאכלום וכל  
 חרב בישראל להם יהוה מצחאתא  
 וחטאתא ואשמיא אינן יכלון וכל  
 בוער להו יהוה ראשית כל בשרו כל  
 וכל תרומת כל מכל תרומת יכס לכהו  
 יהוה וראשית עריקתכם תתנו לבח  
 להנח ברכה אל ביתך וריש כולא מסור  
 כולא וכל אפרקות כולא מכל אפרקות  
 לכה עמי יהוה וריש אצותכו תתנו לכהו  
 לא שראח בירכתא בבתך כל נב ליה

30



ועבר אלפי פותא ויהי ליהואי משמשו  
 ביתא ליהו לאחסנתא עסרין לישכון ואחות  
 העיר תתע חמשת אלפים רחב וארך חמשה  
 ועשרים אלה לעמית תרומת הקדש לכל  
 בית ישראל יהיה ואחסנת קרתא תתעון  
 חמשה אלפי פותא ואורכא עשרין חמ  
 וחמשה אלפי לקביל אפרשות קודשא  
 לכל בית ישראל ויהי וישא מזה ומיד  
 לתרומת הקדש ולאחות העיר אל מע  
 תרומת הקדש ואל פני אחות העיר מעת  
 זכ זמה ומפאת קדמה קדמה וארך לענת  
 אחר החלקים מגבולם אל גבול קדמה  
 ולרמא מייבא ומייבא לאפרשות קודשא  
 ולאחסנת קרתא לקביל אפרשות קודשא  
 וקביל אחסנת קרתא מירוח מערבא  
 מערבא ומירוח מד' נחא מד' נחא ואורכא  
 לקביל חמשת קדמא מתחום מערבא על  
 תחום מד' נחא לארץ יהיה לו לאחות כש  
 בשדאל ולא תוע עוד נשיא את עמי  
 והארץ יתע לבית ישראל לשכטחום  
 דא ארשא תהי לרבא לאחסנתא ביער ולא  
 ינסון עוד רבבי ית עמי וארשא יתעון  
 לבית ישראל לשכטחון  
 כה אמר אדני יהוה רב לכם נשיאי ישראל  
 חמס ושר הסוד ומפוט וצדקה עשו  
 הריוג רשותכם מעל עמי נאס ארץ יהוה  
 כד אצ נא אדום סג לבית רבבי ויער חטפא  
 ובוא אעדו והיו דקשוט נוכר עבדו  
 סליקו תקלתון מע עמי אצ נא אדום שאוב  
 צדק ואיפת צדק ובת צדק יהי לכם מחעון  
 דקשוט ומכליל דקשוט וביתו דקשוט  
 יהי לבזן האפה והבת תכן אחר יהיה

10<sup>m</sup>

וטרפה מזה עוף וכו' הבחמה לא יאכלו  
 הכהנים כל גבולא ותבירא מן עופא  
 וכו' עורא לא יכלין בהפא  
 ובהפילכ את הארץ בנחלה תרימו  
 תרומה ליהוה קדש מן הארץ ארך  
 חמשה ועשרים אלה ארך והחב עשרה  
 אלה קדש הוא ככל גבול הסביב ובפ  
 ובפלתכו את ארשא באחסנתא תפרשו  
 אפרשותא קמ קודשא מן ארשא אורכא  
 עשרין וחמשה אלפי אורכא ופותא א  
 עשרה אלפי קודשא הוא בכל תחומה  
 סחסון יהיה מזה אל הקדש חמשת מאות  
 חמשת מאות מרבע סביב וחמשים  
 אמה מערשלו סביב ויהי מדין לקודשא  
 חמשת מאה בחמשת מאה מרבע סחסון  
 וחמשים אמה רוחא ליה סחסון וכו'  
 המדה הזאת תמיד ארך חמש ועשרים  
 אלה ורחב עשרת אלפים וכו' יהיה חס  
 המקדש קדש קדשים וכו' משחתא  
 תרא תמשח אורכא עשרין וחמשה  
 אלפי ופותא עשרה אלפי ומה יהי  
 מקדשא קודש קודשין קדש מן הארץ  
 הוא לכהנים משרתי המקדש יהיה  
 הקרבים לשרת את יהוה והיה לחמקום  
 לבתים ומקדש למקדש קודשא מן  
 ארשא הוא לכהניא רמ שמשון בבית  
 מקדשא דלי יהי דקרובין לשמשון  
 קמ יהי לחון אתר שבין לכהניא וכו'  
 למקדשא וחמשה ועשרים אלה  
 ארך ותגשרת אלפים רחב יהיה ליהוה  
 משרתי הבית להם לאחות עשרים  
 לשכות ועיבורין וחמשה אלפי אורכא

44

11

12



לשאת מעשר החמר המז והעשרות  
 החמר האופה אל החמר וזה מתכשר  
 מביולתא וביתא טוקס חר וחי לכו סכום  
 תלת סאן למיסב מעשר כורא במילת  
 רטיבא ביתא ועשר כורא ביושא מכלתא  
 מוכורא הוי טוקוסיה והשקל עשרים  
 גרה עשרים שקלים חמשה ועשרים שקלים  
 עשרה חמשה שקל חמשה יהיה לכב וס  
 ומלגא עשרין מעין תלתת מעא עקרון  
 סילעין מע בספא עשרין וחמיש סילעין  
 רבעת מעא חמשה עשרי סילעין כולחון  
 שיתין מעא רכא מע קור שא יהי לכו  
 ואת התרומה אשר תרימו ששית האפה  
 מחמר החטים וששיתם האפה מחמר  
 השעורים דא אפרטותא ותפרטון חר  
 מן שיתא במכילתא מסור מערון וחוק  
 השמן הבת השמן מעשר הבת מן החמר  
 עשרת הבתים חמר כי עשרת הבתים  
 חמר ודחוי למיסב מן מיטתא במכילתא  
 רטיבא מעסרה ביתא מן כורא חר מן  
 עשרא הויא ביתא ככורא אר עשר  
 ביתין כורא ושה אחת מן הצאן מן הק  
 המאיתים ממטוקה ישראל למנחה ולעלה  
 ולשלמים לכפר עליהם נאם ארץ יהודה  
 ואימור חר מן עמא מן מאתו רחוי למיסב  
 מפטיבא רחוי למינחאתא ולעלתא ולעבת  
 קור שרא לכפרא עלי כון צב יי אהים כל  
 עם הארץ יהיו אל התרומה הזאת ולנשא  
 בישראל כל עמא דארעא והון עבדיו  
 ות אפרטותא חרא לכרא בישראל ועל  
 הנשיא יהיה העלות והמנחה והנסך סומע  
 ובחדשים ובשבתות ובכל מועדי בית

בדין החומר  
 חמשה

ישראל הוא יעשה את החטאת ואת  
 המנחה ואת העלה ואת השלמים ולעו  
 בעד בית ישראל ועל רכא תהי עלתא  
 ומנחתא ומיסבא כחעא וכירחא ובשכא  
 ובכל מועדי בית ועד הוא ועבדות חט  
 חטאתא ות מינחאתא ות עלתא ות  
 נכסת קור שרא לכפרא על בית ישראל  
 כה אמר ארץ יהודה כראשון  
 באחד לחדש תקח כר כובקר תמים  
 וחטאת את המקדש בוד צב יי אהים  
 בקרמאה בחד לירחא תוכב קור ברתח  
 שלים ותרכי ות מקורטא ולקח הבחן  
 מדב החטאת ונתן אלמנות הבית ואל  
 ארבע פנות העורה למזבח ועל מזוזה  
 שער החצר הפנימית וילכ בהנאמוסא  
 החטאת ותיו על סקופת ביתא ועל  
 ארבע חות מסמתא למדבחה ועל  
 סקופת תרע דרתא צמתא וכן תעשה  
 בשבעה בחדש מאיש שונה ומפתי  
 ובפרתם את הבית וכן תעבד בשבעא  
 בירחא מוצר דמיטתלי ויעפט ותפחן  
 על ביתא כראשון בארבעה עשר יום  
 לחדש יהיה לכם הפכה חת שבעת ימים  
 מצות יאכל בצופן בארבעת עשרא חמא  
 לירחא יהי לכן פיסחא חמא שבעא  
 ומין פטירא יתאכיל ועשה הנשיא  
 כיום ההוא בערו וכער כל עם הארץ  
 פר חטאת העבד רכא בזמא ההוא  
 חלופווי ותקת כל עמי ארעא תרא  
 לחטאתא ושבעת ימי החג יעשה עלה  
 ליהוה שבעת הימים וחטאת שעור  
 עוים ליום ושבעא יוצי חמא ועבד

20  
 21

פרים ושבעת אלים קפומים ליום שבעת ין



ועל תמים ועלתא דיקריב רבא ק"י ביום  
 דשפתא שיתא אומרון שלמין ודכר שלום  
 ונעחה איפה לאיל ולבבשים מעחה מתת  
 ירו ושמן הין לאיפה ונעחתא מבילתא  
 לדיברא ולא יפדא מעחתא דתרביק דיה  
 ונמי שחא פלו הניא למבילתא  
 וביום ההדש פרו בוכר תמים ושפות ככר  
 כבשים ואיל תמימים יהו וכו' וכו' רחוא  
 תור בר תורי שלום ושיתא אומרון ודכר  
 שלמין זהו ואיפה לפר ואיפה לאיל ועשה  
 מעחה ולבבשים כאשר תשיג ירו ושמן הין  
 לאיפה ומבילתא לתורא ומבילתא לדועא  
 ועבד מינחתא ולא יפדא כמא דתרביק  
 דיה ונמי שחא פלו הניא למבילתא וככר  
 הנשי ארד אולם השער יבא וברוכ  
 יצא וכו' ועל רבא באורח אולמא דתרע  
 מעל ובאורחיה יפוק וככר עכא ארץ לפע  
 יהוה במועדים הבא דרך שער צפון לה  
 להשתחוות יצא דרך שער נגב והבא דרך  
 שער נגב יצא דרך שער צפנה לאישוב  
 דרך השער אשר בא בו מי נבחו יצאו  
 וכמו על עמיא דארעא למיסע קדם ירו  
 במועד יא דעליל באורח תלע צופנה  
 למיסע יפוק באורח תרע דרובא ודעליל  
 באורח תרע דרובא יפוק באורח תרע  
 צופנה לא יתוב באורח תרע ארעל ביה  
 ארו לקיבליה יפוק והנשיא בתוככ כבאם  
 נבא וכצאתם יצא ורבא מעהון במיעהון  
 ייעל ובמיעהון יפוק ובחגים ובמועדים  
 תהיה המעחה איפה לפר ואיפה לאיל  
 ולבבשים מתת ירו ושמן הין לאיפה וככר  
 ובמועד איתת מינחתא מבילתא לתורא

ועל תמים שבעתא תרוין ושבעתא דמרון  
 שלמין לויא שבעתא יוכיא וחטאתא  
 צפיר בר עיון לויא ונעחה איפה לפר  
 ואיפה לאיל ועשה ושמן הין לאיפה וככר  
 ונעחתא מבילתא לתורא ומבילתא לדועא  
 ועבד מינחתא מבילתא למבילתא ככר  
 בשבעתא בחמישה עשר יום לחודש בנח  
 ועשה כאלה שבעת חמיס כחטאת בעלה  
 כנעחה וכשמן בשביעיה בחמיס עשר  
 חטאתא רחוא כחטאתא עבד כאילן שבעת  
 חטאתא כחטאתא בעלתא ובמינחתא  
 ובמי שחא כה אמר ארע יהוה  
 שער החצר הפנימית הפנה קדים יהיה  
 שער ששית ומי המעשה וביום השבת  
 נפתח וביום החודש יפתח כד צב ירו  
 אהים פרעא דרתא גיתא דפתוח  
 למינחתא יהו אחיר שיקא יומי חולא  
 ובכרמא השבתא יהו פתוח ובכרמא רחוא  
 יהו פתוח וכא הנשיא דרך אולם השער  
 מחוץ ועבד על מזות השער ועשו  
 הבהנים את עולתו ואת פולמיו והשתחוה  
 על מצבת השער ויצא השער לא יפוק  
 שר הערב והעול רבא באורח אולמא  
 דתרעא מלכר א ויקום על סקופת תרעא  
 ועבדון כהניא ית עלתיה תת מצבת  
 קודשיה ויסגור על סקופת תרעא ויפוק  
 ותיעא לא יתאחד שר רמשא והשתחוה  
 עם הארץ פתח השער ההוא בשבתות  
 ובחודשים לפע יהוה ויסגורן עמיא דא  
 דארעא במיעהון דתרעא ההוא בשבתא  
 ובירחיה ק"י והעלה אשר יקרוב הנשיא  
 ליהוה ביום השבת ששה כבשים תמימים

46







וארבע וזאת דתא דתא מקטרו  
 ארבעין אורכא ותלתין פותא משתא  
 חדא לארבעתהון דדיתא וטור סביב  
 מהסביב לארבעתם ומכשלות עשו  
 מתחת הטירה סביב ונדבין עבדין  
 להון סח סחו לארבעתהון ואתר לטרא  
 עבד מלדע לנדבכיא סח סח ויאמר  
 אלו אלה בית המכשלים אשר יכשלו  
 עם משורתי הבית את זבח העם ואמר  
 הן אתר מתקן לכשלא רכשלו  
 תמן משמשו ביתא ות כיכפת קודשא  
 ולעמא השיבני אלפתח הבית והנה  
 מים וצאים מתחת מפתח הבית קדימה  
 כי פני הבית קדימין והמים ירדו  
 מתחת כתף הבית הימנית מנגב  
 למזבח ואתבני לתרע ביתא ותא  
 מלא נפקין מתחת ס קופת ביתא  
 משרעא אר אפי ביתא למדינתא  
 ומלא עתהון מלדע מעיבר ביתא  
 למיתא מדרום למיתבא ויוציאם  
 דרך שער צפונית ויסבני דרך חוץ  
 אלשער החוץ דרך הפונה קדימין  
 והנה מים מפכים מן הכתף הימנית  
 ואפקע באורח תרע צפונה ואסחתי  
 באורחא דלכרא לתרעא מראתא  
 תרעא דפתיה למדינתא ותא מלא  
 נפקין מן עיברא תמינתא בעאת  
 האיש קדימין וקו בדרו וימד אלה  
 באמה ויעברע במים כי אפקים  
 במיפק נבא מבידינתא והוט  
 ומשנותא בידיה ומשח אלה אמין  
 באמתא ואעברע במי אמין קרעלון

א פ אל  
ו י ט פ

ל י י

י י י

י י י

י י י

47



למלחנתו כי עשה ופצו רוחו לא יתקן לב  
למחפורתו המלח יהוה ועל הנחל יעלה על  
שפת מוה ומוה בלעץ מאכל לא יבור  
עלה ולא יתוס פרוו להרשו יבכר כי  
מימיו נד המקדש המה יצאוס והיה פרוו  
למאכל ועלהו לתרופה ועל נחלא יפק אלו  
רב על כופיה מיבא ומיבא כל אלו מיכל  
לא יתרון טרפוהו ולא יפקוק איביה ורח  
ברח יהי עביר פרוו ארו מוהו מן מקדשא  
איון נפקין והיון איביה למיכל וטרפוהו לאסו  
כה אמר ארע יהוה נה גבור  
אשר תתעלו את הארץ לטע עשר שבט  
ישראל וספת חבלים כד צב ל אהים דין  
תחומא ותחפצון את ארעא לתרי עשר  
שיבטא דע זוספת יתקבל תרון חולקין  
ונחלתם אותה איש כאחיו אשר נשאת  
את ידי לתתה לאבתים ותפלה הארץ  
הזאת לכם כנחלה ותחפצון יתה צב נא  
כאחיהי וקייבית במימרי למיתנה לאב  
לאכה תכון ותתפלת ארעא חדא לכון  
באחסנא ויה גבול הארץ לפאת צפונה  
מן היס הערול הדרך התלח לבוא צפונה  
ורין תחוס ארעא לרוח צפונא מן מא  
רבא אורה התלון למיכל לער חמת מותה  
סרים אשר בין גבול דמשק ובין גבול  
חמת חצר התיכון אשר על גבול חורן חפ  
בירות סבר רבין תחוס דמשק ובין תחוס חפ  
בירות עגבאי ועל תחוס חורן והיה הצמ  
מן היס חצר ענט גבול דמשק וצפון צפונה  
וגבול חמת ואת פאת צפון והויתחומא  
מן ימא חצר ענט תחוס דמשק וצפונא  
צפונא ותחוס חמת ות רוח צפונא ופאת

סב  
פאב  
פס  
לחסנא  
פאב  
פאב  
פאב

מלח  
אב  
יסקין

פאב

קדים מבין חורן ומבין דמשק ומבין חצו  
ומבין ארץ ישראל חורן מגבול על היס  
הקדמני תמיד ואת פאת קרומה ורוח  
קדומא מבין חורן ומבין דמשק ומבין חצו  
ומבין ארעא דעל דרנא מתחומא עליוס  
מדיענא תיב שחון ות רוח קדומא  
ופאת נגב תימנה מתמר ועד מי מרבת  
קדש נחלה אל היס הערול ואת פאת  
תימנה נגבה ורוח עובר דרוימא מידיו  
ער מי מצות רקס אחסנא למאראות  
דיומא דרוימא ופאת יס היס הערול  
מגבול ער נכח לבא חמת זאת פאת יס  
רוח מערבא ימא רבא מתחומא ער  
לקבל מעלנא דחמת דא רוח מערבא  
וחלקתב את הארץ הזאת לכם לשבטי  
ישראל ותפלגון את ארעא חדא לכון  
לשיבטא דער והיה תפילו אתה  
בעולה לכם ולהערים הערים בתוככם  
אשר הולידו בניכם בתוככם והיה לכם  
כאורח בבע ישראל אתכם ופול בעולה  
בתוך שבטי ישראל והיה ותפלגון אתה  
באחסנא לכון ולצוריא דיתגרון בעמון  
דאורידו בני בנימין והיו לכון מעמא  
בבע ישראל עימכון פלגון באחסנא  
שיבטא דער והיה בשבט אשר ער  
הער אתו שוב תתע נחלת נאכ ארע יהוה  
ויהי שיבטא דאיתגיר ציורא בעניה  
תמן תיתעון אחסנא חפ צב ל אהים  
ואלה שמות השבטים מקצה  
צפונה אל יד דרך התלון לבוא חמת  
חצר ענט גבול דמשק צפונה אל יד  
חמת והיו לו פאת קרים היס חרן אחר

מ  
פאב

פאב



341R

ואילן שמת שייבט א מסיפי ציפונא על  
 תחום אורח חתל מעלמא דחל חצ עיתחום  
 רמשק ציפונא על תחום חס וזה ליה רוח  
 קדומא מדינחא דן חר ועל גבול דן  
 מפאת קדים עד פאת ימה אשר אחר  
 ועלתחום דן מרוח מדינחא עד רוח  
 מערבא אשר חד ועל גבול אשר מפאת  
 קדימה ועד פאת ימה נפתל אחר ועל  
 גבול נפתלי מפאת קדימה עד פאת ימה  
 מנשה אחר ועל גבול מנשה מפאת קד  
 קדימה עד פאת ימה אפרים אחר ועל  
 גבול אפרים מפאת קדימה עד פאת  
 ימה ראובן אחר ועל גבול ראובן מפאת  
 קדימה עד פאת ימה יהודה אחר ועל  
 גבול יהודה מפאת קדים ועד פאת ימה  
 תהיה התרומה אשר תרומו חמשה  
 ועשרים אלה רחב וארך כאחר החלקים  
 מפאת קדימה עד פאת ימה והיה חס  
 חמשה עשר בתוכו ועל תחום יהודה מרוח  
 מדינחא ועד רוח מערב אתה אפרשותא  
 דתפרשון עשרין וחמשה אלפין פותיא  
 ואורכא כחד מן חלקיא מרוח מדינחא  
 עד רוח מערב אותה כיבש מקדשא  
 בעניה התרומה אשר תרומה ליהודה ארך  
 חמשה ועשרים אלה רחב עשרת א  
 אלפים אפרשותא דתפרשון קני אורכא  
 עשרין וחמשה אלפין ופתיא עשרת  
 אלפין ולא לה תהיה תרומת הקדש לכהנים  
 צפונה חמשה ועשרים אלה וימה רחב  
 עשרת אלפים וקדימה רחב עשרת אלפים  
 ועגבה ארך חמשה ועשרים אלה והיה  
 מקדש יהודה בתוכו ולא יליון תהי אפרשות

קודשא לכהניא לציפונא עשרין וחמשה  
 אלפין ולמערבא פתיא עשרת אלפין חס  
 ולמדינחא פתיא עשרת אלפין ולדינחא  
 אורכא ועשרין וחמשה אלפין והי כיבש  
 מקדשא דה בעניה לכהנים המקדש מבני  
 צדוק אשר שמרו משמרתו אשר לא תעו  
 בתעות בני ישראל כאשר תעו הלויים לכהניא  
 דקדישין מבני צדוק דנשרימטרת מימרי  
 דלא טעו במיטע בני ישראל כמא דטעו  
 לחאי והיתה להם תרומה מיתרומת הארץ  
 קדש קדשים אל גבול הלויים ותהי לחון א  
 אפרשותא מאפרשותא דע א קדש קדשין  
 על תחום לואי והלויים לעמית גבול הכהנים  
 חמשה ועשרים אלה ארך ורחב עשרת  
 אלפים כל ארך חמשה ועשרים אלה ורחב  
 עשרת אלפים ולואי לקביל תחום כהניא  
 עשרין וחמשה אלפין אורכא ופתיא עשר  
 אלפין כל אורכא עשרין וחמשה אלפין  
 ופתיא עשר אלפין ולא ימכרו מנע ולא  
 ימרו ולא יעבדו ראשית הארץ כי קדש  
 ליהוה ולא יזכעו מינה ולא יסלף ולא יועב  
 ריש ארעא ארי קודשא קני וחמשת  
 אלפים העקר ברוחב על פני חמשה ועשרים  
 אלה חול הוא לעיר למושב ולמצרש והיה  
 העיר בתוכה חמשה אלפין דאישתאר  
 בפותיא על אפי עשרין וחמשה אלפין א  
 חולא הוא לקדשא לפותב ולרוח והי כיבש  
 קדשא בעניה ואלה מדותה פאת  
 צפון חמש מאות וארבעת אלפים ופאת  
 צב חמש חמש מאות וארבעת אלפים  
 ומפאת קדים חמש מאות וארבעת אלפים  
 ופאת ים חמש מאות וארבעת אלפים

דין חד מן סב טולק רבתיבין ולא קריין סי

אלה כ בעל כספי וסיפ די קדו וטובו ולמלא אתה



ואילון מישחתה לרוח ציפונא ארבע אלפין  
 וחמיש מאה ולרוח רוחא ארבע אלפין וחמי  
 ומרוח מדינ ארבע אלפין וחמי מדינ ארבע  
 ארבע אלפין וחמי מדינ ארבע אלפין וחמי  
 חמישים ומאתים ונצבה חמישים ומאתים  
 וקדומה חמישים ומאתים חמה חמישים  
 ומאתים ויהי רוחא לקדומה לצפון מת חמי  
 ולדרום מת חמי ולב מת חמי ולב מת חמי  
 והטות בארץ לעמית תרומת הקדוש עשת  
 אלפים קדומה ועשרת אלפים חמה והיה  
 לעמית תרומת הקדוש והיתה תכונתה  
 ללחם לעבדי העיר ודאי שתאר באודבא  
 לקביל אפרשות קודשא עשרא אלפין  
 למדינחא ועשרא אלפין למערבא והיו  
 לקביל אפרשות קודשא ותהי עלותיה  
 למיכל לחם לחיון בקדומה והעבר העיר  
 ועבדוהו מכל שבטו ישראל ודמיפלה  
 בקדומה פלחניה מכל שבטא דיערבא  
 והתרומה חמישה ועשרים אלה בחמישה  
 ועשרים אלה רביעית תלמיז את תרומת  
 הקדוש אל אחות העיר כל אפרשותא  
 עיסרון וחמישה אלפין בעיסרון וחמישה  
 אלפין מרבע תפרשות אפרשות קו  
 קודשא לאחסנת קדומה וקדומה לנשיא  
 מזה ומנה לתרומת הקדוש ולאחות העיר  
 אלפין חמישה ועשרים אלה תרומה אל  
 גבול קדומה חמה אלפין חמישה ועשרים  
 אלה עד גבול חמה לעמית חלקים לנשיא  
 חמה תרומת הקדוש ומקדוש חמה בתוכה  
 ודאי שתאר לרבא מיכא ומיכא לאפרשות  
 קודשא ולאחסנת קדומה לקביל עשרות  
 וחמישה אלפין אפרשותא עד תחום

יה בטע פס  
 בקדומה פס  
 וכירח בן יומא  
 ע  
 פליג

13

מדינחא ולמערבא לקביל עיסרון וחמי  
 וחמישה אלפין על תחום מערבא לקביל  
 חד מן חלקיה לרבא ותהי אפרשות קו  
 קודשא וכיבש מקדוש ביתא בעניה ו  
 ומאחות הליוס ומאחות העיר בתוך  
 אשר לנשיא יהיה מן גבול חמה ובין  
 גבול בעמון לנשיא יהיה ומאחסנת  
 ליואוי ומאחסנת קדומה במערבא ותהי  
 יהי מן תחום חמה ובין תחום בעמון ליוא  
 יהי ותהי השבטים מפאת קדומה ועד  
 פאת חמה בעמון אחד ושאר שיבטיא  
 מרוח מדינחא עד רוח מערבא בעמון  
 ועל גבול בעמון מפאת קדומה ועד פאת  
 חמה שמעון אחד ועל תחום בעמון מדינ  
 עד רוח מערבא חר ועל גבול שמעון  
 מפאת קדומה ועד פאת חמה ושטח  
 אחד ועל תחום עמון מדינ עד רוח מערבא  
 יששכר חר ועל גבול יששכר מפאת  
 קדומה עד פאת חמה וכולן אחד ועל  
 תחום יששכר מדינ עד רוח מערבא חר ועל  
 גבול מפאת קדומה עד פאת חמה עד  
 אחד ועל תחום מדינ עד רוח מערבא חר  
 ועל גבול עד אלפאת נגב תימנה והיה  
 הגבול מתמר מן מריבת קדוש עמון על  
 חים העיר ועל תחום עד לרוח עמון  
 חרומה חרומה תחום אמר חרומה מן מצות  
 רקס אחסנת לנשיא רבא זאת הארץ  
 אשר תפלו מן עמון לטבטו ישראל  
 ואלה מחלקותם נאם ארץ חמה רב  
 ארעא דתפלגון באחסנת לטבטו  
 חר ואילון פלגתהו צפון חמה  
 ואלה תועמות העיר מפאת

30